

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิต
โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

นางลดา ประถมของ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2552

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิต
โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

นางลดา ประถมของ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิต
โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

นางลดา ประถมของ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2552

นาถลดา ประถมของ. (2552). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิต
โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อ
วิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี)
มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกองค์ประกอบที่ศึกษาเป็น
3 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ กลุ่มสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่
สัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะมุ่งอนาคต องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจ
ของครอบครัว และความคาดหวังของผู้ปกครอง และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย
ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ และสัมพันธภาพ
ระหว่างนิสิตกับเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับ
ปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปี
การศึกษา 2551 จำนวน 332 คน ประกอบด้วยกลุ่มสาขาวิชาภาษาศาสตร์ จำนวน 35 คน เป็นนิสิต
ชาย 7 คน และนิสิตหญิง 28 คน กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 112 คน เป็นนิสิตชาย 24 คน
และนิสิตหญิง 88 คน กลุ่มสาขาวิชาสังคมศึกษา จำนวน 33 คน เป็นนิสิตชาย 8 คน และนิสิตหญิง
25 คน กลุ่มสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 28 คน เป็นนิสิตชาย 20 คน และนิสิตหญิง 8 คน กลุ่ม
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ จำนวน 78 คน เป็นนิสิตชาย 25 คน และนิสิตหญิง 53 คน และกลุ่ม
สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 46 คน เป็นนิสิตชาย 12 คน และนิสิตหญิง 34 คน ซึ่งได้มาโดย
การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้กลุ่มสาขาวิชาและเพศเป็นชั้น (Strata)
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของ
นิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิต
ครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา
กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 มี 3 ด้าน 8 องค์ประกอบ ดังนี้

1.1 องค์ประกอบด้านส่วนตัว มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชา: วิทยาศาสตร์ (X_4) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_{11}) และลักษณะมุ่งอนาคต(X_{12})

1.2 องค์ประกอบด้านครอบครัว มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว(X_{10}) และความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_{13})

1.3 องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียน(X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์(X_{15}) และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน(X_{16})

2. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 มี 1 ด้าน 1 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชา: พลศึกษา(X_6)

3. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 มี 1 ด้าน 7 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ: ชาย(X_1) เพศ: หญิง(X_2) กลุ่มสาขาวิชา: วิทยาศาสตร์(X_3) กลุ่มสาขาวิชา: สังคมศึกษา(X_5) กลุ่มสาขาวิชา: ศึกษาศาสตร์(X_7) กลุ่มสาขาวิชา: ศิลปกรรมศาสตร์(X_8) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_9)

4. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 มี 5 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์(X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน(X_{16}) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_{10}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_{13}) และลักษณะทางกายภาพของการเรียน(X_{14}) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อวิชาชีพครู ได้ร้อยละ 26.40

5. สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 1.559 + .200X_{15} + .121X_{16} + .097X_{10} + .059X_{13} + .005X_{14}$$

5.2 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้น
พื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา ในรูปคะแนน
มาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .244X_{15}+.173X_{16}+.160 X_{10}+.157X_{13}+.120X_{14}$$

**FACTORS AFFECTING ON ATTITUDES TOWARDS TEACHING PROFESSION OF
STUDENTS IN THE PROJECT FOR EDUCATING TEACHERS FOR
BASIC EDUCATION (FIVE – YEAR CURRICULUM) AT
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY IN VADHANA DISTRICT, BANGKOK**

**AN ABSTRACT
BY
NATHLADA PRATHOMKHONG**

**Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
May 2009**

Nathlada Prathomkhong. (2009). *Factors Affecting on Attitudes Towards Teaching Profession of Students in The Project for Educating Teachers for Basic Education (Five – Year Curriculum) at Srinakharinwirot University in Vadhana District, Bangkok.* Master' s project, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assist. Prof. Promptida Sankamkrue.

The purposes of this research were to study the factors affecting on attitudes towards teaching profession of students in the Project for Educating Teachers for Basic Education (Five – Year Curriculum) at Srinakharinwirot University in Vadhana District, Bangkok. The factors were divided into 3 dimensions, first of them was personal factor : gender, group of major, learning achievement, learning achievement motivation, and future orientation, second of them was family factor: guardian' s economic level and parent' s expectation and third of them was learning environmental factor : physical learning environment, interpersonal relationship between students and their teachers and interpersonal relationship between students and their peer groups.

The samples of 332 were undergraduate students in the project for educating teachers for basic education (five – year curriculum) at Srinakharinwirot University in Vadhana District, Bangkok in academic year 2007. The instrument was questionnaires of attitudes towards teaching profession of students in the Project for Educating Teachers for Basic Education (Five – Year Curriculum) at Srinakharinwirot University in Vadhana District, Bangkok. The data was analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :-

1. There were significantly positive correlation among attitudes towards teaching profession of students in the Project for Educating Teachers for Basic Education (Five – Year Curriculum) at Srinakharinwirot University in Vadhana District, Bangkok and 3 dimensions of 8 factors at .01 level were as follows :-

1.1 The personal factor were 3 factors: major group: science (X_4) , learning achievement motivation (X_{11}) and future orientation (X_{12}).

1.2 The family factor was 2 factors: guardian' s economic level (X_{10}) and parent' s expectation (X_{13}).

1.3 The learning environmental factor were 3 factors: physical learning

Environment (X_{14}), interpersonal relationship between students and their teachers (X_{15}) and interpersonal relationship between students and their peer groups (X_{16}).

2. There were significantly negative correlation among attitudes towards teaching profession of students in the Project for Educating Teachers for Basic Education (Five – Year Curriculum) at Srinakharinwirot University in Vadhana District, Bangkok and only dimension and factor at .05 level: major group: physical education (X_6).

3. There were no significantly correlation among attitudes towards teaching profession of students in the Project for Educating Teachers for Basic Education (Five – Year Curriculum) at Srinakharinwirot University in Vadhana District, Bangkok and 7 factors: gender: male (X_1), gender: female (X_2), major group: linguistic (X_3), major group: social science (X_5), major group: educational (X_7), major group: fine art (X_8) and learning achievement (X_9).

4. There were significantly 5 factors attitudes towards teaching profession of students in the Project for Educating Teachers for Basic Education (Five – Year Curriculum) at Srinakharinwirot University in Vadhana District, Bangkok, at .01 level ranking from the most affecter to the least affecter were interpersonal relationship between students and their teachers (X_{15}), interpersonal relationship between students and their peer groups (X_{16}), guardian's economic level (X_{10}), parent's expectation (X_{13}) and physical learning environment (X_{14}). These 5 factors could predicted attitudes towards teaching profession about percentage of 26.40

5. The significantly predicted equation of attitudes towards teaching profession of students in the Project for Educating Teachers for Basic Education (Five – Year Curriculum) at Srinakharinwirot University in Vadhana District, Bangkok level were as follows :-

5.1 In terms of raw scores were:

$$\hat{Y} = 1.559 + .200X_{15} + .121X_{16} + .097X_{10} + .059X_{13} + .005X_{14}$$

5.2 In terms of standard scores were:

$$Z = .244X_{15} + .173X_{16} + .160X_{10} + .157X_{13} + .120X_{14}$$

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้โดยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์ กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมเพื่อสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนวคิด และข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็น ประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้จนกระทั่งสำเร็จสมบูรณ์ ผู้ทำสารนิพนธ์ซาบซึ้งในพระคุณและ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์ ที่ได้ให้ความกรุณาในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบคุณภาพมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์ อาจารย์ ดร.จารุวรรณ พลอยดวงรัตน์ คุณศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์ และคุณวรรณวดี พรหมสุรินทร์ ที่กรุณาให้ความ ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลการทำสารนิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สุมาลี เหลืองสกุล รองอธิการบดีฝ่ายบุคคล ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ที่ให้โอกาส และให้การสนับสนุนด้วยดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสมศักดิ์ เลาหะราวี พี่อภิญญา กำจรกิจติคุณ คุณพ่อ ประสิทธิ์ คุณแม่วิไล และคุณธีรพันธุ์ ประถมของ ที่มอบความรัก ความห่วงใย ให้การสนับสนุน ส่งเสริมในทุกด้าน และเป็นกำลังใจสำคัญแก่ผู้ทำสารนิพนธ์ตลอดมา

ขอขอบคุณนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2551 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เพื่อการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ขอขอบใจเพื่อนๆ ร่วมรุ่น สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาทุกคนที่แบ่งปันความรู้ มีส่วน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

ผลแห่งความดีทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการทำสารนิพนธ์ในครั้งนี้ ขออุทิศให้แด่ดวงวิญญาณ ของคุณแม่ และคุณยายที่รักยิ่ง ขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน และบูรพคณาจารย์ที่ประสิทธิ์ ประสาทความรู้ตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

นาถดา ประถมของ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวความคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	10
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู.....	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อ วิชาชีพครู.....	21
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับ ปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี).....	35
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร.....	39
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	44
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	44
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	45
วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	46
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	60
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	62
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	65

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	73
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	73
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	73
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	73
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	74
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	75
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
อภิปรายผลของการศึกษาค้นคว้า.....	77
ข้อเสนอแนะ.....	91
บรรณานุกรม.....	94
ภาคผนวก.....	102
ภาคผนวก ก.....	103
ภาคผนวก ข.....	120
ภาคผนวก ค.....	130
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	140

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและเพศ.....	45
2 แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษา ขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและเพศ.....	66
3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย และทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร.....	68
4 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับ ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับ ปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร.....	69
5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อค้นห่องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อ ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับ ปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร.....	70
6 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิต โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร.....	71
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทาง การเรียนรู้.....	121
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต.....	122
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของ ผู้ปกครอง.....	123
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ ของการเรียนรู้.....	124
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิต กับอาจารย์.....	125

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
12	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน.....	126
13	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครูด้านความคิด.....	127
14	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครูด้านความรู้สึก.....	128
15	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครูด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม.....	129

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 องค์ประกอบของวิชาชีพครูตามแนวคิดของ อีวานส์ และบรูคเนอร์.....	19
---	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในภาวะปัจจุบัน ผู้คนในสังคมต้องเผชิญกับปัญหาความยุ่งยากต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และครอบครัว ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะทวีความรุนแรงและซับซ้อนมากขึ้นทุกที ทั้งนี้ก็เนื่องจากผลของวิทยาการ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และความเปลี่ยนแปลงของสังคมในด้านต่างๆ ที่เกิดอย่างรวดเร็ว ความบีบคั้นของปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อบุคคลในสังคมด้วยประสิทธิภาพมากขึ้นเป็นเงาตามตัว แต่อย่างไรดีหากบ้านเมืองเรามีความสามารถในการพัฒนาเยาวชนรุ่นใหม่ให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีประสิทธิภาพแล้ว สังคมก็จะมีทางออกที่สร้างสรรค์และได้รับการพัฒนาต่อไปได้ ดังที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ระบุว่าเป้าหมายและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาคุณภาพคนก็คือ คนไทยทุกคนควรได้รับการพัฒนาให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม อารมณ์ มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีทักษะในการประกอบอาชีพ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี และอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข โดยจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกันที่ดี และจะมุ่งเน้นส่งเสริมด้านการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชน เพราะถือว่าเด็กและเยาวชนเป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศและการศึกษาก็เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงประสิทธิภาพในการพัฒนาประเทศ (2551: ออนไลน์) สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ที่ได้กำหนดนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษา มาตรา 80 (3) ไว้ว่า รัฐต้องพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก (2551: ออนไลน์)

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 52 ที่ได้กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และพัฒนาครูประจำการอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. 2545: 30) ในการนี้ สถาบันการศึกษาจึงมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการตอบสนองความต้องการทางด้านการพัฒนาวิชาชีพ และพื้นฐานความเป็นบุคคลที่พึงปรารถนาของสังคม และเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ภาคปฏิบัติครูและ

บุคลากรทางการศึกษา (พ.ศ. 2548 - 2551) ขึ้น ประกอบด้วยยุทธศาสตร์สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ ยุทธศาสตร์การฟื้นฟูศรัทธาวิชาชีพครู ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพครู และยุทธศาสตร์การผลิตครูแนวใหม่ โดยยุทธศาสตร์ทั้ง 3 ประการนี้จะเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบเพื่อแก้ปัญหาที่มีผลกระทบต่อคุณภาพครูอย่างเป็นองค์รวม สำหรับยุทธศาสตร์การผลิตครูแนวใหม่นั้น จุดเน้นที่สำคัญประการหนึ่งคือ การเร่งพัฒนากระบวนการผลิตครูโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตรการผลิตครูแนวใหม่ การคัดสรรผู้เรียน และการปรับปรุงกระบวนการสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษา (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2550: 13)

โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) เป็นโครงการผลิตครูแนวใหม่โครงการหนึ่งตามแนวทางปฏิรูปการศึกษา เพื่อสร้างครูที่มีความรู้ลึกซึ้งทางวิชาการ มีความเชี่ยวชาญในทางปฏิบัติ มีจิตวิญญาณความเป็นครู และสามารถจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2550: 13)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีรากฐานเดิมมาจากโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ก่อนพัฒนาเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา ซึ่งมีอยู่ 8 วิทยาเขต ทั้งโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงและทั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษาวิทยาเขตต่างๆ มีบทบาทในการผลิตบัณฑิตทางการศึกษาเป็นฐาน (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2550: 5) โดยเฉพาะโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) ซึ่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็น 1 ใน 50 สถาบันการศึกษาที่รับผิดชอบ และถูกกำหนดให้รับผู้เข้าเรียนและมีสาขาวิชาที่เปิดสอนมากที่สุด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตครูในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและจำเป็นต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ และเพื่อผลิตครูมืออาชีพที่มีความรู้ทางวิชาการและอุดมการณ์ในวิชาชีพครู ด้วยหลักสูตรและกระบวนการที่เน้นการปฏิบัติและฝึกฝนที่เข้มข้น (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2550: 6) แต่การที่โครงการนี้จะประสบความสำเร็จหรือไม่นั้น ไทย ทิพย์สุวรรณกุลและคณะ (2543: 43-113) ได้กล่าวไว้ว่า ส่วนสำคัญที่สุดส่วนหนึ่งก็คือ นิสิตนักศึกษาที่ร่วมโครงการ กล่าวคือ นิสิตนักศึกษาที่มีคุณลักษณะเหมาะสมสำหรับโครงการนี้จะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถ ตั้งใจ และมุ่งมั่นที่จะเลือกศึกษาตามโครงการนี้อย่างจริงจัง จึงจะสามารถผ่านการคัดเลือกและสามารถศึกษาจนสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการได้

จากประเด็นความสำคัญอันจะเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) ที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ทำให้สถาบันการศึกษาที่รับผิดชอบต้องให้ความสนใจในกระบวนการผลิตครู โดยเฉพาะกระบวนการคัดเลือก ที่ต้องเลือกคนดี คนเก่ง และคนที่มีใจรักและศรัทธาในวิชาชีพครู หรือมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครูเข้ามาเรียน ดังที่ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 ที่ระบุว่าผู้ประกอบวิชาชีพครูต้องมีสาระความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครูในด้านความเป็นครู โดยประกอบด้วยการสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู (ชูชีพ อ่อนโคกสูงและอนุสรณ์ อรรถศิริ. 2551: 7-11) ซึ่งสอดคล้องกับมติที่ประชุมคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม

2546 ที่เห็นชอบให้กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาเรื่องเกณฑ์การทดสอบทัศนคติของนักศึกษา เพื่อให้ได้ผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครูเข้าสู่ระบบ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2550: 16)

เนื่องจากผู้วิจัยทำงานอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาเป็นเวลา 6 ปี ได้สังเกตเห็นพบว่า นิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่น ตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียน มีความเสียสละ และให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี มีบุคลิกภาพความเป็นครู และมีความประพฤติดีถือเป็นแบบอย่างแก่นิสิตทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เย็นสบาย ประธานยุทธศาสตร์การจัดการความรู้เพื่อสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กล่าวว่านิสิตกลุ่มนี้โดยภาพรวมสอบเข้ามาเรียนแบบตั้งใจที่จะเป็นครู ไม่ใช่ไม่มีทางไป นิสิตกลุ่มนี้มีความมุ่งมั่น ทุ่มเทเอาใจจริงเอาใจ มีผลการเรียนดี มีผลทางการปฏิบัติและจิตพิสัยดี (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2550: 133) ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาเพิ่มเติม โดยการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นกับนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 100 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “นิสิตคิดอย่างไรต่อวิชาชีพครู เพราะเหตุใด” จากการสำรวจพบว่า นิสิตร้อยละ 35 คิดว่าวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี เพราะเป็นที่ยกย่องนับถือแก่บุคคลทั่วไป ร้อยละ 22 คิดว่าวิชาชีพครูมีความสำคัญ เพราะจะทำให้รู้ถึงการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตนเพื่อเข้าสู่วิชาชีพ ร้อยละ 11 คิดว่าวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่สังคมไม่ให้ความสำคัญ เพราะมีคนสนใจน้อย และเพราะเป็นวิชาชีพที่มีผลตอบแทนต่ำ ร้อยละ 10 คิดว่าวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่ผู้เรียนจะต้องอาศัยความอดทน เพราะเรียนหนัก และเพราะบทเรียนยาก ร้อยละ 6 คิดว่าวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่ต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ และการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอยู่เสมอ เพราะคนเป็นครูจะต้องมีความรู้รอบและรู้จริง

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “นิสิตรู้สึกอย่างไรต่อวิชาชีพครู เพราะเหตุใด” จากการสำรวจพบว่า ร้อยละ 48 รู้สึกภูมิใจในวิชาชีพครู เพราะเป็นวิชาชีพที่ไม่ใช่ใครจะมาเป็นง่ายๆ ต้องอาศัยใจรักอย่างแท้จริง เพราะเป็นวิชาชีพที่สอนการเป็นผู้ให้ และเพราะการเรียนวิชาชีพครู ผู้เรียนจะต้องมีวินัยในตนเองสูง ร้อยละ 21 นิสิตรู้สึกว่าวิชาชีพครูน่าเบื่อ เพราะมีวิชาเรียนที่หลากหลายมากเกินไป เพราะทำให้ได้เรียนในวิชาเอกน้อย และเพราะเรียนไม่เข้าใจ ร้อยละ 18 รู้สึกว่าการเรียนวิชาชีพครูน่าสนใจ เพราะบทเรียนมีความน่าสนใจ ร้อยละ 13 รู้สึกว่าเป็นวิชาที่เรียนแล้วทำให้เหนื่อยและเครียด เพราะบทเรียนยาก

คำถามข้อที่ 3 ถามว่า “นิสิตจะทําอย่างไร เมื่อเรียนวิชาชีพครู” จากการสำรวจพบว่า นิสิตร้อยละ 38 จะตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ร้อยละ 21 จะฝึกฝนทักษะวิชาชีพด้วยตนเอง ร้อยละ 14 จะปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างของการเป็นครูที่ดี ร้อยละ 11 จะพยายามทำให้ชอบในวิชาที่เรียนและปฏิบัติตามคำแนะนำของอาจารย์ ร้อยละ 8 จะอดทน รับผิดชอบ และมีวินัยในการเรียน ร้อยละ 6 จะสร้างความเชื่อถือและความศรัทธาในวิชาชีพครูให้มากขึ้น ร้อยละ 2 จะพยายามเก็บความรู้และประสบการณ์ในการเรียนให้มากและจะเรียนให้ดีที่สุด

จากผลการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น พบว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนใหญ่มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู เนื่องจากนิสิตคิดว่าวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี เป็นที่ยกย่องนับถือแก่บุคคลทั่วไป มีความรู้สึกภูมิใจในวิชาชีพครู และมีความตั้งใจที่จะศึกษาเล่าเรียนฝึกฝนทักษะวิชาชีพและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างของการเป็นครูที่ดี ซึ่งการที่นิสิตมีความคิดความรู้สึก และมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมในทางบวกนั้น ย่อมส่งผลต่อคุณภาพในการเรียนและคุณภาพของการเป็นครูที่ดีของนิสิตในอนาคตได้ ดังที่ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2533: 246-247) ได้กล่าวว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้าหรือหลีกเลี่ยง ฉะนั้นทัศนคติจึงมีทั้งบวกและลบ และทัศนคติจะประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ องค์ประกอบเชิงปัญญาหรือการรู้จัก องค์ประกอบเชิงความรู้สึก อารมณ์ และองค์ประกอบเชิงพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ พาสนา จุรัตน์ (2548: 181) ที่กล่าวว่า เจตคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีเจตคติทางบวกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ในทางตรงกันข้าม ถ้าบุคคลมีเจตคติทางลบต่อสิ่งใด สิ่งหนึ่ง บุคคลนั้นจะมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงโดยการถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ดังนั้นหากได้ทราบถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิต โครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้ว ก็จะสามารถนำมาใช้ประกอบเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาทัศนคติต่อวิชาชีพครูให้เป็นไปในทางบวกยิ่งขึ้นไปได้

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้า เป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ใช้ประกอบการวางนโยบายในการพัฒนาทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู และพัฒนารูปแบบการคัดเลือกนิสิตเข้าศึกษาต่อในโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1,666 คน เป็นนิสิตชาย จำนวน 484 คน และเป็นนิสิตหญิง จำนวน 1,182 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 332 คน เป็นนิสิตชาย จำนวน 96 คน และเป็นนิสิตหญิง จำนวน 236 คน ซึ่งทั้งหมดได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ตามตารางของยามาเน่ (Yamane.1967: 886 - 887) โดยใช้กลุ่มสาขาวิชาและเพศเป็นชั้น (Strata)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

3.1.1 องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่

- 3.1.1.1 เพศ
- 3.1.1.2 กลุ่มสาขาวิชา
- 3.1.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 3.1.1.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 3.1.1.5 ลักษณะมุ่งอนาคต

3.1.2 องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่

- 3.1.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
- 3.1.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง

3.1.3 องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ได้แก่

- 3.1.3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียน

3.1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

3.1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะคิดต่อวิชาชีพครู

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ทักษะคิดต่อวิชาชีพครู** หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมของนิสิตต่อวิชาชีพครู ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ทักษะคิดต่อวิชาชีพครูด้านความคิด ได้แก่ การเห็นคุณค่า ความสำคัญ และประโยชน์ของวิชาชีพครู

1.2 ทักษะคิดต่อวิชาชีพครูด้านความรู้สึก ได้แก่ ความชอบ ความพอใจ ความภาคภูมิใจ และความสนใจที่มีต่อวิชาชีพครู

1.3 ทักษะคิดต่อวิชาชีพครูด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม ได้แก่ การปฏิบัติตนที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาชีพครู รับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ความเป็นครู การเสริมสร้างบุคลิกภาพ ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ และการศึกษาเพิ่มเติมทางวิชาการเกี่ยวกับวิชาชีพครู

2. **องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทักษะคิดต่อวิชาชีพครู** หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อทักษะคิดต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 **องค์ประกอบด้านส่วนตัว** ได้แก่ เพศ กลุ่มสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะมุ่งอนาคต ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

2.1.2 กลุ่มสาขาวิชา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาภาษาศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศึกษา กลุ่มสาขาวิชาพลศึกษา กลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์

2.1.2.1 กลุ่มสาขาวิชาภาษาศาสตร์ ได้แก่ สาขาวิชาภาษาไทย และสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.2.2 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ได้แก่ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ – ชีววิทยา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ – เคมี และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ - ฟิสิกส์

2.1.2.3 กลุ่มสาขาวิชาสังคมศึกษา ได้แก่ สาขาวิชาสังคมศึกษา

2.1.2.4 กลุ่มสาขาวิชาพลศึกษา ได้แก่ สาขาวิชาพลศึกษา – สุขศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา และสาขาวิชาสุขศึกษา

2.1.2.5 กลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ได้แก่ สาขาวิชาการประถมศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ การศึกษา และสาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

2.1.2.6 กลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ ได้แก่ สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ศึกษา – ทศนศิลป์ศึกษา สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ศึกษา - ดนตรีศึกษา (ไทย) สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ศึกษา - ดนตรีศึกษา (สากล) และสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ศึกษา - ศิลปะการแสดงศึกษา

2.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนิสิต ซึ่งวัดจากผลการเรียนที่เป็นคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) ในภาคเรียนที่ผ่านมา

2.1.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความปรารถนาของนิสิตที่ต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน มีความมุ่งมั่นในการเรียนให้เกิดความสำเร็จ มีความรับผิดชอบในการเรียน โดยนิสิตได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ และเมื่อมีอุปสรรคก็คิดหาทางแก้ไขโดยไม่ย่อท้อ

2.1.5 ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และการกระทำของนิสิต ที่สามารถคาดการณ์ไกลและเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ศึกษาแนวทางแก้ปัญหา วางแผนเพื่อเป้าหมายในอนาคต และปฏิบัติเกี่ยวกับอนาคตเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.5.1 ด้านการคาดการณ์ไกลและการตัดสินใจ ได้แก่ ความสามารถคาดการณ์ไกลถึงผลที่อาจจะเกิดขึ้นจากการกระทำเกี่ยวกับการศึกษา การประกอบอาชีพ และการตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม

2.1.5.2 ด้านการแก้ปัญหาและการวางแผน ได้แก่ การศึกษาแนวทางแก้ปัญหา และวางแผนดำเนินการ เพื่อเป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต

2.1.5.3 ด้านการรู้จักเลือกกระทำ การรอคอย และการมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อความสำเร็จในชีวิต ได้แก่ การรู้จักเลือกกระทำและรอคอยผลที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต เกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ และมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

2.2 องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และความคาดหวังของผู้ปกครอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครองที่ได้รับรวมกันเป็นรายเดือน

2.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนิสิตที่มีต่อความคิดและการกระทำของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ซึ่งต้องการหรือตั้งเป้าหมายเกี่ยวกับอาชีพของนิสิตเมื่อ

จบการศึกษาจากโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร แล้ว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.2.1 คาดหวังให้ประกอบวิชาชีพครู ได้แก่ การรับรู้ของนิสิตที่มีต่อความคิด
และการกระทำของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ซึ่งต้องการหรือตั้งเป้าหมายให้นิสิตประกอบอาชีพครู
ภายหลังจบการศึกษาจากโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร แล้ว

2.2.2.2 ไม่คาดหวังให้ประกอบวิชาชีพครู ได้แก่ การรับรู้ของนิสิตที่มีต่อ
ความคิดและการกระทำของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ซึ่งต้องการหรือตั้งเป้าหมายให้นิสิตประกอบ
วิชาชีพอื่น ๆ นอกเหนือจากอาชีพครู ภายหลังจบการศึกษาจากโครงการผลิตครูการศึกษาขั้น
พื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา
กรุงเทพมหานคร แล้ว

2.3 องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของ
การเรียนรู้ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน ดัง
รายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียน หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของ
นิสิต ได้แก่ สถานที่เรียน และสื่ออุปกรณ์การเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1.1 สถานที่เรียน ได้แก่ ภายในห้องเรียนมีอากาศถ่ายเท มีความสะอาดและ
เป็นระเบียบเรียบร้อย ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสมจำนวนนิสิต บริเวณห้องเรียนปราศจาก
สิ่งรบกวนจากเสียงและกลิ่น และบริเวณโดยรอบมหาวิทยาลัยมีสถานที่นั่งทำงานที่เหมาะสมและ
เพียงพอ

2.3.1.2 สื่ออุปกรณ์การเรียน ได้แก่ สื่ออุปกรณ์การเรียนมีความหลากหลาย
เพียงพอกับจำนวนอาจารย์ผู้สอนและนิสิต มีความทันสมัย และมีคุณภาพการใช้งานที่เหมาะสม

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ หมายถึง การปฏิบัติตนของนิสิตต่อ
อาจารย์ และการปฏิบัติตนของอาจารย์ต่อนิสิต ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิด
ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

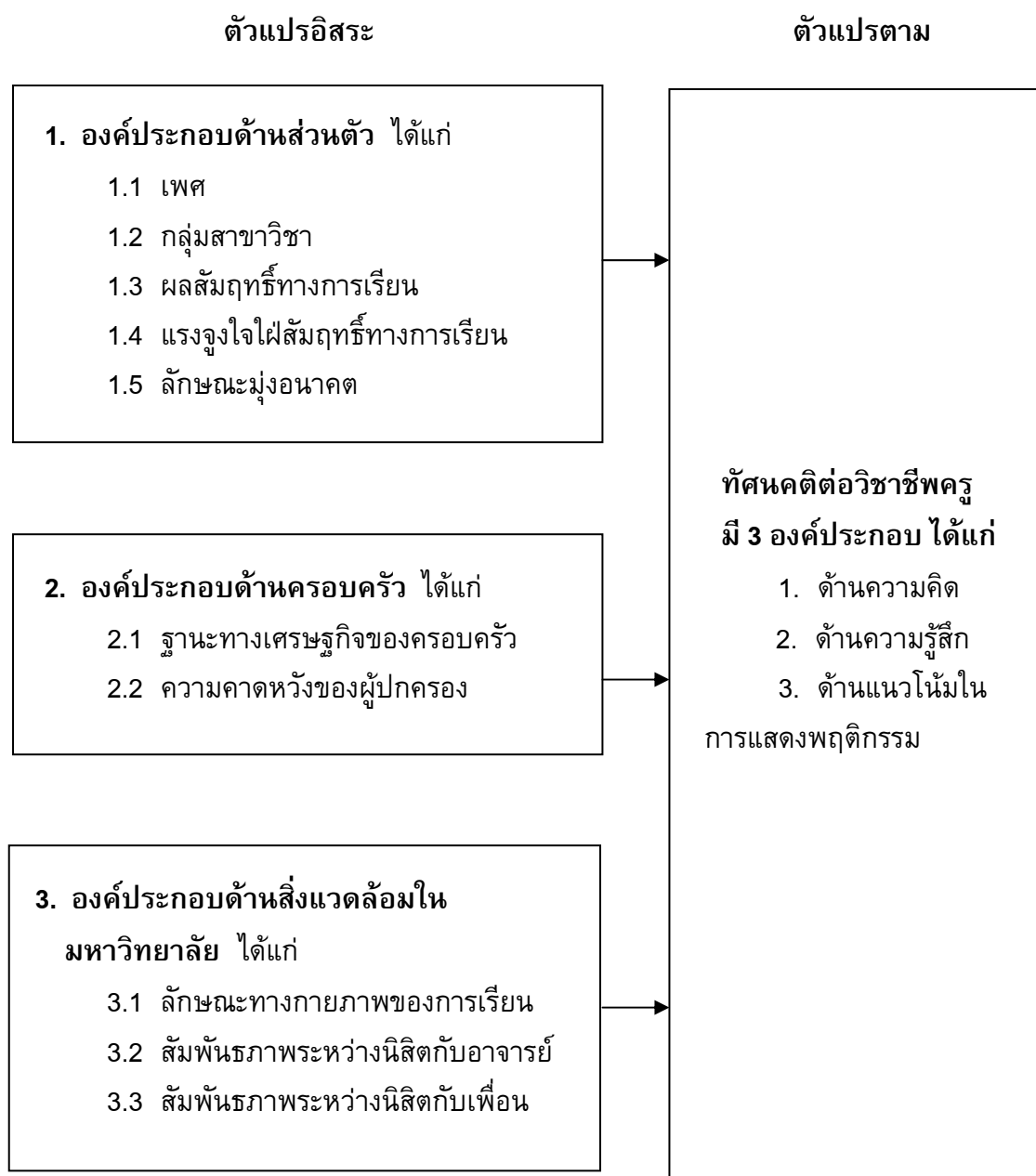
2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนิสิตต่ออาจารย์ ได้แก่ การตั้งใจเรียน การให้ความ
เคารพ เชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสอนของอาจารย์ และการขอคำแนะนำและคำปรึกษาจากอาจารย์
ทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของอาจารย์ต่อนิสิต ได้แก่ การให้ความสนใจต่อนิสิต การ
ให้ความรัก ความเป็นกันเอง ความเอาใจใส่ และให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตทั้งทางด้านการ
เรียนและด้านส่วนตัว

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนิสิตและเพื่อน
ที่มีต่อกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การให้ความ

ช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว การยอมรับความคิดเห็น
การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านการเรียน การห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมกัน และการทำกิจกรรมต่างๆ
ร่วมกัน

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า



องค์ประกอบ 3 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ กลุ่มสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะมุ่งอนาคต องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และความคาดหวังของผู้ปกครอง และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
2. องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครู
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครู
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครู
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี)
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู

1.1.1 ความหมายของทัศนคติ

ในงานวิจัยนี้ได้กล่าวถึง คำว่า “ทัศนคติ” และ “เจตคติ” ซึ่งทั้งสองคำนี้เป็นคำที่มีความหมายเหมือนกัน และตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Attitude” เหมือนกัน ทั้งนี้เนื่องจากมีผู้กล่าวถึงคำทั้งสองคำในเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ดังนั้น เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน เมื่อพบคำว่า “ทัศนคติ” หรือ “เจตคติ” ให้เข้าใจว่าเป็นคำๆ เดียวกัน

โรคิช (Rokeach. 1970: 112) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า เป็นการผสมผสานหรือจัดระเบียบความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

อัลพอร์ต (Allport. 1974: 2) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นสภาพความพร้อมของจิตใจและประสาท ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการตอบสนองของบุคคลที่มีต่อสภาพต่างๆ

ครูซ (Cruze. 1974: 187) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่คนเราได้รับ และทัศนคติจะเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530: 193) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่าหมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็น ตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นๆ ไปในทางสนับสนุน หรือคัดค้านได้

สุรางค์ โค้วตระกูล (2533: 246) กล่าวถึง ทัศนคติว่าเป็นอักษณาสัย (Disposition) หรือแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ทั้งคน วัตถุ สิ่งของ หรือความคิด (Ideas) ทัศนคติอาจจะเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีทัศนคติบวกต่อสิ่งใดก็มี พฤติกรรมที่เผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีทัศนคติลบก็จะหลีกเลี่ยง ทัศนคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้และเป็นการ แสดงออกของค่านิยมและความเชื่อของบุคคล

พาสนา จุฬรัตน์ (2548: 180) ได้กล่าวถึงเจตคติว่า หมายถึง ความพร้อมของ ร่างกายและจิตใจที่มีแนวโน้มจะตอบสนองด้วยการเข้าหาหรือถอยหนีออกจากสิ่งเร้าหรือ สถานการณ์ต่างๆ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปว่า ทัศนคติ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และ แนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ภายหลังจากที่บุคคลนั้นๆ ได้รับประสบการณ์ จากสิ่งนั้นๆ มาแล้ว โดยสามารถแสดงออกเป็น 3 ลักษณะ คือ แสดงออกในทางพอใจ ชอบ อยาก ปฏิบัติ และอยากเข้าใกล้สิ่งนั้นๆ เรียกว่า ทัศนคติในทางบวก แสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่ ชอบ ไม่อยากเข้าใกล้หรือปฏิบัติ เรียกว่า ทัศนคติในทางลบ และไม่แสดงออกในลักษณะบวกหรือ ลบ เรียกว่า ทัศนคติเป็นกลาง

1.1.2 องค์ประกอบของทัศนคติ

มอริส (ปาวินา จิงกังวาลชัย. 2545: 14; อ้างอิงจาก Morris.1990) ได้ อธิบายถึงองค์ประกอบของทัศนคติที่ได้รับการยอมรับในปัจจุบันว่ามี 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านการรู้คิด (cognitive component) หมายถึง ความรู้ ความ เชื่อ และความคิดเห็นที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ตัวอย่างองค์ประกอบด้านการรับรู้ เช่น เชื่อว่าสุรา เป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาสังคม เป็นต้น
2. องค์ประกอบด้านอารมณ์ (emotional component) หมายถึง ความรู้สึก รัก เกลียด ชอบ ไม่ชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นองค์ประกอบสำคัญ ตัวอย่างองค์ประกอบของทัศนคติด้านนี้ เช่น รู้สึกว่าสุราเป็นสิ่งเลวร้าย เป็นต้น
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (behavioral component) หมายถึง แนวโน้มของ พฤติกรรมการปฏิบัติที่จะเกิดในอนาคต เช่น หลีกเลี่ยงจากสุราหรือผู้เสพสุรา เป็นต้น

ชิฟมัน และคานุก (Shiffman; & Kanuk. 2000: 230) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบ ของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ส่วน (Tricomponent Attitude Model) ดังนี้

1. ส่วนของความเข้าใจ (Cognitive Component) หรือ (Thinking) หมายถึง ส่วนประกอบซึ่งแสดงถึงความรู้ ความคิด หรือความเข้าใจ หรือเป็นความรู้และการรับรู้จากความเชื่อ หากมีความรู้หรือความคิดว่าสิ่งใดดี ก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้นไปด้วยเช่นกัน

2. ส่วนของความรู้สึก (Affective Component) หรือ (Feelings) หมายถึง ส่วนประกอบซึ่งแสดงถึงอารมณ์ หรือความรู้สึกของผู้บริโภคที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นตัวสร้างความคิดอีกทางหนึ่ง หากบุคคลมีความรู้สึกด้านบวกต่อสิ่งใดย่อมแสดงถึงความชอบสิ่งนั้น หรือหากบุคคลมีความรู้สึกด้านลบต่อสิ่งใดแสดงว่าไม่ชอบสิ่งนั้น

3. ส่วนของพฤติกรรม (Conative Component) หรือ (Actions) หมายถึง ส่วนประกอบซึ่งเป็นผลมาจากความรู้ ความเข้าใจ และความรู้สึก เกี่ยวข้องกับการกระทำหรือการปฏิบัติในด้านดีหรือไม่ดี

พาสนา จุลรัตน์ (2548: 181) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติว่าประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็น องค์ประกอบ ด้านความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า หรือสถานการณ์นั้นๆ เพื่อใช้เป็น เหตุผลในการสรุปความ หรือช่วยในการประเมินสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้นๆ เช่น การที่นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด หรือการรู้ถึงความสำคัญของการเรียนหนังสือ เป็นต้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) เป็น องค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า หรือสถานการณ์นั้นๆ ต้องการ หรือไม่ต้องการ ดีหรือเลว เช่น เมื่อนักเรียนรู้ว่ายาเสพติดมีโทษต่อร่างกาย นักเรียนก็จะรู้สึกไม่ชอบ ผู้ที่ติดยาเสพติดและไม่ต้องการที่จะเสพยาเสพติด เป็นต้น

3. องค์ประกอบด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบด้านความพร้อมหรือแนวโน้มที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือสถานการณ์นั้นๆ ในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้ ความเชื่อ หรือ ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการประเมินผลพฤติกรรมที่คิดจะแสดงออกมา เช่น นักเรียนที่มีเจตคติ ทางลบต่อยาเสพติด ก็มักหลีกเลี่ยงที่จะคบเพื่อนที่เสพยาเสพติด หรือนักเรียนที่มีเจตคติทางบวกต่อ การเรียน ก็มักจะขยันเรียนหนังสือ และมีความพยายามที่จะเรียนให้ได้คะแนนดี เป็นต้น

สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (2551: ออนไลน์) ระบุว่า ทัศนคติประกอบไปด้วยองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ ได้แก่

1. ด้านความคิดและความเข้าใจ (Cognitive Component) หมายถึง ความรู้และความเชื่อที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ได้รับรู้ ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของทัศนคติว่าจะนำไปในทิศทางใด เช่น เชื่อว่าเดินทางโดยเครื่องบินจะปลอดภัยกว่าเดินทางโดยรถยนต์ เป็นต้น

2. ด้านความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง สภาวะทางอารมณ์ที่เกิดขึ้น หลังจากมีความคิดและความเข้าใจในสิ่งที่รับรู้ว่าเป็นเช่นใด

3. ด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) หมายถึงแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมสนองตอบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยจะเป็นไปในทิศทางใดนั้นขึ้นอยู่กับความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น เช่น หากคิดว่าธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญต่อมนุษย์ ก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้มีพฤติกรรมในการปกป้องรักษา และอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ทัศนคติประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ องค์ประกอบด้านความคิด องค์ประกอบด้านความรู้สึก และองค์ประกอบด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม ซึ่งองค์ประกอบทัศนคติ 3 ประการนี้มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยองค์ประกอบหนึ่งจะส่งผลให้เกิดองค์ประกอบอื่นๆ ตามมา

1.1.3 คุณลักษณะของทัศนคติ

พาสนา จุรรัตน์ (2548: 181-182) กล่าวถึงคุณลักษณะทั่วไปของเจตคติได้ดังนี้

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือการได้รับประสบการณ์ มิใช่สิ่งที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด
2. เจตคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีเจตคติทางบวกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ในทางตรงกันข้าม ถ้าบุคคลมีเจตคติทางลบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลก็จะมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงโดยการถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ เช่น เด็กชอบศิลปะทำให้อยากเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ แต่จะพยายามหลีกเลี่ยงการเรียนทางด้านวิชาการ เป็นต้น
3. เจตคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปสู่บุคคลอื่นได้ เช่น พ่อแม่ไม่ชอบรับประทานผักย่อมมีแนวโน้มทำให้ลูกไม่ชอบรับประทานผักด้วยเช่นกัน
4. เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์นั้นเปลี่ยนแปลงไป เจตคติย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย เช่น ในตอนต้นทอม นิสิตที่เข้ามาเรียนวิชาภาษาอังกฤษอาจไม่ชอบวิชานี้เลย คือมีเจตคติทางลบ แต่เมื่อเรียนไปได้สักระยะหนึ่ง มีความรู้สึกรักว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีประโยชน์ ครูผู้สอนก็ใจดี และรู้จักใช้เทคนิคการสอนใหม่ๆ ที่น่าสนใจ ในเวลาต่อมาเลยทำให้ นิสิตเปลี่ยนความคิดจากความไม่ชอบเป็นความชอบ คือเปลี่ยนเป็นมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแทน

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมของบุคคลหรือตอบสนองในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อบุคคล วัตถุ หรือสถานการณ์ ตลอดจนความคิดเห็นต่างๆ ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ จึงสามารถเปลี่ยนแปลงได้ สามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอื่นได้

1.1.4 การเกิดทัศนคติ

ไทรแอนดิส (Triandis. 1971: 7) กล่าวถึงการเกิดของทัศนคติว่า

1. เป็นเรื่องของการเรียนรู้และการอบรมสั่งสอนตั้งแต่เด็ก ในลักษณะค่อยๆ ซึมซับจากพ่อแม่และคนข้างเคียงเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เกิดจากประสบการณ์ของบุคคล

2. เกิดจากการรับการถ่ายทอดจากทัศนคติของบุคคลในอุดมคติ หรือกลุ่มสังคม ที่มีอยู่แล้ว เช่น การรังเกียจสีผิว

3. เกิดจากการสรุปความจากลักษณะที่ปรากฏ เช่น ดูรูปร่างของคนแล้วสรุปว่า คนนั้นมีบุคลิกอย่างไร ซึ่งอาจจะใกล้เคียงหรือไม่ตรงกับความเป็นจริงเลยก็ได้

กอร์ดอน อัลพอร์ต (2551: ออนไลน์; อ้างอิงจาก Gordon Allport. 1975) ได้ให้ความเห็นเรื่อง ทัศนคติว่าอาจเกิดขึ้นจากสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. เกิดจากการเรียนรู้ เด็กเกิดใหม่จะได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับ วัฒนธรรม และประเพณีจากบิดามารดา ทั้งโดยทางตรง และทางอ้อม ตลอดจนได้เห็นแนวการปฏิบัติของพ่อแม่แล้ว รับมาปฏิบัติตามต่อไป

2. เกิดจากความสามารถในการแยกแยะความแตกต่าง คือ แยกสิ่งใดดี ไม่ดี เช่น ผู้ใหญ่กับเด็กจะมีการกระทำที่แตกต่างกัน

3. เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งแตกต่างกันออกไป เช่น บางคนมีทัศนคติ ไม่ดีต่อครูเพราะเคยตำหนิตน แต่บางคนมีทัศนคติที่ดีต่อครูคนเดียวกันนั้นเพราะเคยชื่นชมตอนเสมอ

4. เกิดจากการเลียนแบบ หรือรับเอาทัศนคติของผู้อื่นมาเป็นของตน เช่น เด็กอาจรับทัศนคติของบิดามารดา หรือครูที่ตนนิยมชมชอบมาเป็นทัศนคติของตนได้

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่อาจสั่งสมมาจากวัยเด็ก เกิดจากการเลียนแบบจากบุคคลในอุดมคติ เกิดจากวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อต่างๆ ที่มีอยู่ในสังคม และเกิดจากการแยกแยะหรือการสรุปความพฤติกรรมที่เกิดขึ้น

1.1.5 การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

เฮิร์เบิร์ต ซี. เคลแมน (2551: ออนไลน์; อ้างอิงจาก Herbert C. Kelman, Compliance. 1967) ได้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ โดยมีความเชื่อว่า ทัศนคติอย่างเดียวกัน อาจเกิดในตัวบุคคลด้วยวิธีที่ต่างกัน จากความคิดนี้ จึงได้แบ่งกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ออกเป็น 3 ประการ คือ

1. การยินยอม (Compliance) การยินยอม จะเกิดได้เมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อตัวเขาและมุ่งหวังจะได้รับความพอใจจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลนั้น การที่บุคคลยอมกระทำตามสิ่งที่อยากให้เขากระทำนั้นไม่ใช่เพราะบุคคลเห็นด้วยกับสิ่งนั้น แต่เป็นเพราะ

เขาคาดหวังว่า จะได้รับรางวัลหรือการยอมรับจากผู้อื่นในการเห็นด้วยและกระทำตาม ดังนั้นความพอใจที่ได้รับจาก การยอมรับกระทำตามนั้น เป็นผลมาจากอิทธิพลทางสังคมหรืออิทธิพลของสิ่งที่ก่อให้เกิด การยอมรับนั้น กล่าวได้ว่า การยอมรับกระทำตามนี้เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติซึ่งจะมีพลังผลักดันให้บุคคลยอมรับกระทำตาม มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับจำนวนหรือความรุนแรงของรางวัลและการลงโทษ

2. การเลียนแบบ (Identification) การเลียนแบบ เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้น ซึ่งการยอมรับนี้เป็นผลมาจากการที่บุคคลต้องการจะสร้างความสัมพันธ์ที่ดีหรือที่พอใจระหว่างตนเองกับผู้อื่นหรือกลุ่มบุคคลอื่น จากการเลียนแบบนี้ทัศนคติของบุคคลจะเปลี่ยนไปมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าให้เกิดการเลียนแบบ กล่าวได้ว่า การเลียนแบบเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติ ซึ่งพลังผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลง จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความน่าโน้มน้าวใจของสิ่งเร้าที่มีต่อบุคคลนั้น การเลียนแบบจึงขึ้นอยู่กับพลัง (Power) ของผู้ส่งสาร บุคคลจะรับเอาบทบาททั้งหมดของคนอื่นมาเป็นของตนเอง หรือแลกเปลี่ยนบทบาทซึ่งกันและกัน บุคคลจะเชื่อในสิ่งที่ตัวเอง เลียนแบบ แต่ไม่รวมถึงเนื้อหาและรายละเอียดในการเลียนแบบ ทัศนคติของบุคคลจะเปลี่ยนไป มาก หรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

3. ความต้องการที่อยากจะเปลี่ยน (Internalization) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่า ซึ่งตรงกับความต้องการภายในค่านิยมของเขา พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในลักษณะนี้จะสอดคล้องกับค่านิยมที่บุคคลมีอยู่เดิม ความพึงพอใจที่ได้จะขึ้นอยู่กับเนื้อหารายละเอียดของพฤติกรรมนั้น ๆ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ถ้าความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมถูกกระทบไม่ว่าจะในระดับใดก็ตามจะมีผลต่อการเปลี่ยนทัศนคติทั้งสิ้น

มอริส (ปาวินา จิงกังวาลชัย, 2545: 14; อ้างอิงจาก Morris, 1990) ได้เสนอข้อมูลในการปรับเปลี่ยนทัศนคติของบุคคล 2 วิธี คือ

1. การให้ข้อมูล วิธีนี้ทำได้โดยการใช้วิธีการต่างๆ ในการนำเสนอข้อมูลที่มีทิศทางเดียวกันในช่วงเวลาหนึ่ง เช่น การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การบอกเล่า การนำเสนอด้วยเอกสาร สิ่งพิมพ์ และการนำเสนอผ่านอุปกรณ์เทคโนโลยีต่างๆ

2. การใช้ความไม่สอดคล้องของเหตุการณ์ เช่น บุคคลที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาพยนตร์ในแนวต่อสู้ล้างผลาญ คือ ไม่ชอบภาพยนตร์แนวนี้ ต่อมาหากบุคคลนั้นจำเป็นต้องไปดูภาพยนตร์ในแนวดังกล่าวนี้บ่อยๆ ไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตามก็จะทำให้บุคคลนั้นเกิดความเครียดขึ้นเนื่องจากเหตุการณ์ 2 อย่างที่เกิดขึ้นเช่นนี้ คือ ปรับเปลี่ยนทัศนคติให้มีทิศทางเดียวกัน คือ สร้างความรู้สึกใหม่ว่า ภาพยนตร์ในแนวต่อสู้ล้างผลาญก็ดีเหมือนกันช่วยให้เกิดข้อคิดที่มีประโยชน์หลายประการ ในที่สุดทัศนคติก็จะเปลี่ยนไปเป็นชอบภาพยนตร์แนวดังกล่าวได้

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงของทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ง่ายโดยขึ้นอยู่กับความรู้สึก ความต้องการ และความพึงพอใจ ไม่คำนึงถึงเกณฑ์การตัดสินใจ สังคม และสามารถเปลี่ยนแปลงไปได้เรื่อยๆ ตามสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

1.1.6 การวัดทัศนคติ

ไอเซอร์ (Eiser. 1995: 2) กล่าวว่า ทัศนคติสามารถวัดได้โดยใช้เครื่องมือที่เหมาะสม โดยเฉพาะการวัดในลักษณะเชิงปริมาณเป็นตัวเลข นักจิตวิทยาที่ประกาศชัดเจนว่า ทัศนคติสามารถวัดเป็นปริมาณตัวเลขได้ คือ เทอร์สโตน (Thurstone) และยังมีอีกหลายท่าน เช่น กัตแมน (Gutman) และออสกู๊ด (Osgood) เป็นต้น

ลัวน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543: 60-63) ได้กล่าวถึงเครื่องมือในการวัดทัศนคติไว้ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ (Interview) หมายถึง การพูดคุยอย่างมีจุดหมาย ผู้สัมภาษณ์ที่ดีต้องฟังมากกว่าพูด และไม่หุบปาก การสัมภาษณ์ใช้ปากเป็นเครื่องมือสำคัญ ได้ผลอย่างไรบันทึกเอาไว้
2. การสังเกต (Observation) คือ การเฝ้ามองดูสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างมีจุดมุ่งหมาย เครื่องมือสำคัญของการสังเกตคือ ตาและหู การเฝ้าดูโดยการบันทึกในสมองจะทำให้ลืมน้อย ข้อย่อยรายการ (Checklist) ที่จะใช้ในการสังเกตควรเตรียมไว้ให้พร้อม
3. การรายงานตนเอง (Self-Report) เครื่องมือแบบนี้ต้องการให้ผู้ถูกทดสอบแสดงความรู้สึกของตนเองตามสิ่งเร้าที่ได้สัมผัส
4. เทคนิคการจินตนาการ (Projective Techniques) แบบนี้อาศัยสถานการณ์หลายๆ อย่างไปเร้าผู้ถูกทดสอบ โดยสถานการณ์ต่างๆ ที่กำหนดให้ไม่มีโครงสร้างที่แน่นอน ทำให้ผู้ถูกทดสอบต้องจินตนาการออกมาจากประสบการณ์เดิมของตน
5. การวัดทางสรีระภาพ (Physiological Measurement) การวัดด้านนี้อาศัยเครื่องมือไฟฟ้าหรือเครื่องมืออื่นๆ ในการสังเกตการณ์เปลี่ยนแปลงสภาพของร่างกาย

1.1.7 ความหมายของวิชาชีพ

สไตรค์ (Strike. 1990: 91) กล่าวว่า วิชาชีพ หมายถึง อาชีพซึ่งมีความจำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้อยู่เสมอ การศึกษาดังกล่าวมักเริ่มที่วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยและติดต่อกันไปจนตลอดเวลาที่ประกอบอาชีพ

ราชบัณฑิตยสถาน (2530: 754) ให้ความหมายของวิชาชีพว่า หมายถึง อาชีพที่ต้องอาศัยวิชาความรู้ความชำนาญ

1.1.8 ความหมายของครู

ราชบัณฑิตยสถาน (2530: 754) ให้ความหมายของครูว่า หมายถึง ผู้สั่งสอนศิษย์ ผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์

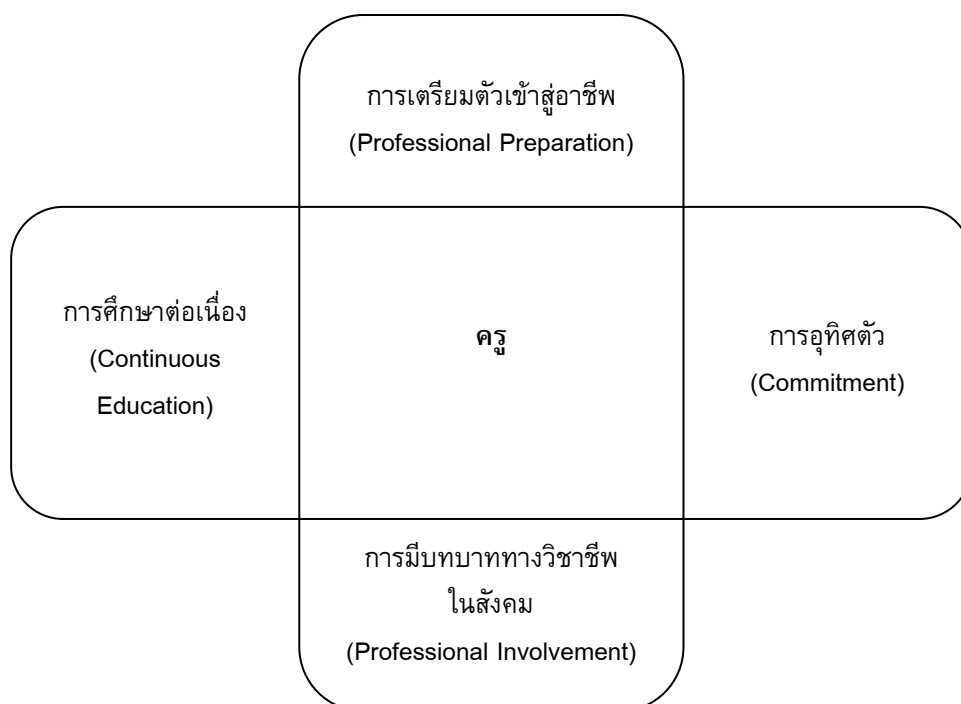
สำนักนายกรัฐมนตรี (2540: 44-45) กล่าวว่า ครู คือผู้ที่รับเรียนมาเพื่อจะให้ความรู้แก่เด็กด้วยวิธีการอันชาญฉลาดและน่าสนใจ ให้ความเป็นมิตร และให้หลักในการดูแลตัวเอง และกล่าวว่า ผู้เป็นครูจะต้องมีศาสตร์ คือความรู้พื้นฐานในเรื่องต่างๆ มากพอที่จะถ่ายทอดให้เด็กได้ตามวัยและต้องมีศิลป์ คือวิธีการที่จะถ่ายทอด ซึ่งจะขึ้นอยู่กับสภาวะและวุฒิภาวะของผู้เรียนใน

รูปแบบของกิจกรรมที่หลากหลาย นอกจากนั้นต้องมีใจที่รักในความเป็นครู รักในสิ่งที่สอนและรักผู้เรียน มีจิตสำนึกในบทบาทหน้าที่ของตน

สจวร์ต โคว์ตระกูล (2544: 13-16) ได้กล่าวถึงการเป็นครูไว้ว่า การเป็นครูที่ดีและมีประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่ครูทุกคนปรารถนา แต่มักจะคิดกันว่ายากที่จะทำได้ บางคนคิดว่าการเป็นครูที่ดีมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีพรสวรรค์ หรือเกิดมาด้วยความเป็นครูอยู่ในตัว ที่จริงแล้วถ้าหากครูมีความรักอาชีพครู รักนักเรียน และอยากจะช่วยเหลือนักเรียน การเป็นครูที่ดีและมีประสิทธิภาพย่อมเป็นไปได้สำหรับทุกคน

1.1.9 คุณลักษณะของวิชาชีพครู

อีวานส์ และบรูคเนอร์ (Evans & Brueckner. 1992 : 213) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของลักษณะของวิชาชีพครูซึ่งเป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดเวลาที่ยังประกอบอาชีพครู ดังนี้



ภาพประกอบ 1 องค์ประกอบของวิชาชีพครูตามแนวคิดของ อีวานส์ และบรูคเนอร์
ที่มา: Evans, J.M; & M. Brueckner. (1992). *Teaching and you*. p. 213.

มาร์ติน (Martin.1991: 885-A) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของวิชาชีพครู โดยศึกษาทัศนคติของครูต่อการสอนในปีแรก และศึกษาบทบาทของการศึกษาวิชาชีพครูในมหาวิทยาลัยที่มีต่อการเป็นครูโดยใช้การวิเคราะห์สถานการณ์และการสัมภาษณ์ และพบว่า แม้จะมีระดับความกังวลใจ ความสงสัย ความกังวลเกี่ยวกับอนาคต แต่จุดมุ่งหมายใหญ่ของครูใหม่เหล่านี้ก็มีใช้เพียงเพื่อ

ความอยู่รอด หากแต่เป็นความปรารถนาที่จะเป็นครูที่ดี มีความรับผิดชอบสูงต่อนักเรียน และปัญหาสำคัญต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอน เช่น จะสอนอะไรและอย่างไร นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้หรือไม่ การศึกษาวิชาชีพครูในมหาวิทยาลัยมีบทบาทสำคัญต่อวิธีการสอนของครูเหล่านี้ และสิ่งที่ครูต้องการมากที่สุด คือ ประสบการณ์กับการศึกษาที่เชื่อมโยงทฤษฎีการปฏิบัติ การเตรียมตัวอย่างดีในเรื่องวิธีการสอน การให้ข้อมูลย้อนกลับขณะทำการสอนในลักษณะที่เป็นการสร้างสรรค์และไม่เป็นการประหม่นเพื่อนร่วมงานที่ช่วยในการวางแผนและรับรู้ปัญหาในการทำงาน รวมทั้งอุปกรณ์การสอนที่เหมาะสม

คลาร์ค (Clark. 1993: 2332-A) ได้ทำการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยสัมภาษณ์ครูและสังเกตความเชื่อ ความรู้ และประสบการณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมและพบว่าความเชื่อกับการกระทำของครูมีความสัมพันธ์กันสูง ความเชื่อของครูเป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมการสอน ครูจะเชื่อมโยงกิจกรรมในชั้นเรียนกับความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนการสอน

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ออสมัน (ชนิกา จิงเจริญพานิชย์. 2546: 13; อ้างอิงจาก Osman.1995) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนักศึกษาฝึกสอนในระหว่างฝึกสอน พบว่าทัศนคติระหว่างฝึกสอนอาจเปลี่ยนแปลงไปในระหว่างฝึกสอนได้ และจะเปลี่ยนไปได้มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น โอกาสที่นักศึกษาจะได้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียนฝึกสอน โอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมกับบุคคลอื่นๆ ความยุ่งยากในการแก้ปัญหาต่างๆ ในการฝึกสอน ความสะดวกสบายขณะสอนในห้องเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการฝึกสอน ความพร้อมในการเตรียมการสอน การปรับตัวตามบทบาทของครู ความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการแนะนำของอาจารย์นิเทศก์ ความยุ่งยากในการจูงใจนักเรียน ความยุ่งยากในการควบคุมวินัยของนักเรียน และความเชื่อมั่นในความสามารถของตน เป็นต้น และออสมันยังกล่าวด้วยว่า การที่บุคคลแต่ละคนจะประสบความสำเร็จในกิจการใดกิจการหนึ่งมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้าน ได้แก่ เชาวนปัญญา ไหวพริบ แรงจูงใจ และทัศนคติ เป็นต้น ในบรรดาองค์ประกอบเหล่านี้ ทัศนคตินับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งประการหนึ่ง โดยเฉพาะกับบุคคลที่ประกอบอาชีพครู เพราะการอบรมสั่งสอนของครูจะได้ผลหรือไม่นั้น ส่วนหนึ่งจะขึ้นอยู่กับทัศนคติต่อวิชาชีพของผู้สอน ซึ่งทัศนคติของครูจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ดังนั้นบุคคลที่ประกอบอาชีพครูและได้ชื่อว่าเป็นครูที่มีคุณภาพตามความมุ่งหมายของการฝึกหัดครู จึงควรเป็นบุคคลที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูเป็นคุณลักษณะประการหนึ่งด้วย

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ชนิกา จิงเจริญพานิชย์ (2546: 72-76) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร

พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ได้แก่ เพศหญิง ชั้นปีที่1 โปรแกรมวิชาเอกการศึกษาปฐมวัย โปรแกรมวิชาเอกการประถมศึกษา ความคาดหวังของผู้ปกครองให้ประกอบวิชาชีพครู บรรยากาศในการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ได้แก่ เพศชาย โปรแกรมวิชาเอกวิทยาศาสตร์การกีฬา อาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจของผู้ปกครอง และผู้ปกครองไม่คาดหวังให้ประกอบอาชีพครู

ชูลีกร โชติดี (2541: 75-78) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ปรากฏผลว่า ตัวแปรด้านมหาวิทยาลัย ได้แก่ สภาพแวดล้อมในการเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับเพื่อน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครู และตัวแปรดังกล่าวส่งผลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชูชีพ อ่อนโคกสูง และอนุสรณ์ อรรถศิริ (2551: 66) ได้ศึกษาความคาดหวังและสมรรถภาพความเป็นครูของนิสิตรุ่นแรกที่เรียนหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ. 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 224 คน ในส่วนของการแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพครู ปรากฏว่า นิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นดังนี้ ไม่เห็นด้วยกับการจัดให้เริ่มเรียนวิชาชีพครูเมื่อขึ้นชั้นปีที่ 3 แต่เห็นว่าควรให้เริ่มเรียนตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 หรือชั้นปีที่ 2 เห็นว่าจำนวนหน่วยกิตกับจำนวนชั่วโมงเรียนเหมาะสมแล้ว เห็นว่าอาจารย์ผู้สอนเน้นเนื้อหาวิชามาก แต่มีการปฏิบัติน้อย เห็นว่าอาจารย์ใช้สื่อและนวัตกรรมการสอนเป็นบางครั้งเท่านั้น เห็นว่าห้องเรียนไม่เพียงพอ มีเสียงรบกวนจากภายนอกมากและคับแคบเกินไป เห็นว่ามีเอกสารประกอบการเรียนการสอนเพียงบางวิชาเท่านั้น

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การมีทัศนคติต่อวิชาชีพครูในทางบวก มีแนวโน้มที่จะเป็นผลให้ครูมีความสนใจ เต็มใจในการประกอบอาชีพ และประสบความสำเร็จในการสอนเป็นอย่างดี

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครู

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครู

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศ

กันยา สุวรรณแสง (ชนิกา จิงเจริญพานิชย์. 2546: 23; อ้างอิงจาก กันยา สุวรรณแสง. 2532) ได้กล่าวว่า ความแตกต่างในเรื่องเพศเป็นสาเหตุให้คนเราแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ ทักษะ เจตคติ ความสนใจ และการแสดงพฤติกรรม และจากการค้นคว้า ปรากฏว่า เพศหญิงหรือเพศชาย สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ทัดเทียมกัน แต่ชายและหญิงจะมีเจตคติหรือ

ความสนใจที่แตกต่างกัน

อารี พันธุ์ณี (2544: 33) กล่าวว่า ความแตกต่างทางเพศ หมายถึง ความแตกต่างในเรื่องต่างๆ ทางเพศชายและหญิง ซึ่งวัฒนธรรมคือส่วนสำคัญในการกำหนดบทบาทที่แตกต่างกันของหญิงและชาย เช่น บางวัฒนธรรมถือว่าชายเป็นช้างเท้าหน้า หญิงเป็นช้างเท้าหลัง หรือชายเป็นผู้นำหรือหญิงเป็นผู้ตาม เป็นต้น หรือในบางวัฒนธรรมเชื่อว่า ผู้ชายต้องเข้มแข็งอดทน อ่อนแอไม่ได้ ผู้หญิงเป็นผู้ที่อ่อนแอกว่า หรือผู้ชายมีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากกว่าผู้หญิง เพราะในบางตำแหน่งไม่เปิดให้ผู้หญิงทำงานในตำแหน่งหน้าที่การงานสูงกว่า ซึ่งสิ่งเหล่านั้นเป็นการแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างเพศ โดยมีเรื่องของวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความแตกต่างระหว่างเพศ หมายถึง ความแตกต่างในเรื่องต่างๆ ของเพศชายและเพศหญิง ดังนั้น เพศจึงน่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิต

2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กู๊ด และคนอื่นๆ (Good and others. 1973: 7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ว่า หมายถึง ความสำเร็จ (Accomplishment) ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะ หรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่างๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความรู้ หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้ผลจากการทดสอบของครู หรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือทั้งสองอย่างรวมกัน

อัจฉรา สุขารมณ และอรพินทร์ ชูชม (2530: 10) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ตัวบ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากระบบการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น จากการสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนาน หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป จะพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไปมักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน เนื่องจากให้ผลที่เชื่อถือได้มากกว่า อย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่นๆ อีกหลายๆ ด้าน จึงย่อมดีกว่าการแสดงความล้มเหลว หรือความสำเร็จทางการเรียน จากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างๆ ไปเพียงครั้งเดียว

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสำเร็จ ความสมหวังในด้านการเรียน ที่รวมทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะทางด้านวิชาการของแต่ละบุคคลที่ประเมินได้จากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

หรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จอื่นๆ ประกอบ ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าน่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครู

2.1.2.1 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เพรสคอร์ต (ศรีนทิพย์ พงษ์ศาสด 2546 : 38; อ้างอิงจาก Prescett. 1961) ได้สรุปองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านร่างกาย (Physical Factors) ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพร่างกาย ข้อบกพร่องทางร่างกาย และลักษณะท่าทางของร่างกาย
2. องค์ประกอบด้านความรัก (Love Factors) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดามารดาความสัมพันธ์ของบิดามารดากับลูก ความสัมพันธ์ระหว่างลูกๆและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว
3. องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคมประเพณี (Cultural and Socialization Factors) ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเป็นอยู่ของครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมเลี้ยงดู และฐานะทางเศรษฐกิจทางบ้าน
4. องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน (Peer Group Factors) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับเพื่อนวัยเดียวกัน ทั้งที่บ้านและโรงเรียน
5. องค์ประกอบด้านการพัฒนาตนเอง (Self-Development Factors) ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ และทัศนคติทางการเรียน
6. องค์ประกอบด้านการปรับตัว (Adjustment Factors) ได้แก่ ปัญหาปรับตัว การแสดงอารมณ์

2.1.2.2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540: 96-97) ได้แบ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกเป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher-made test) และแบบทดสอบที่เป็นมาตรฐาน (Standardize test) แบบทดสอบทั้ง 2 ประเภทจะถามเนื้อหาเหมือนกัน คือ ถามสิ่งที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอนซึ่งจัดเป็นกลุ่มพฤติกรรมได้ 6 ประเภท คือ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

รูปแบบของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้มี 3 รูปแบบ คือ

1. แบบปากเปล่า (Oral test) เป็นการทดสอบที่อาศัยการซักถามเป็นรายบุคคล
2. แบบเขียนตอบ (Paper-pencil test) เป็นการทดสอบที่เปลี่ยนแปลงมาจากการสอบปากเปล่า
3. แบบปฏิบัติ (Performance test) เป็นการทดสอบที่ผู้สอบได้แสดงพฤติกรรมออกมาโดยการกระทำหรือลงมือปฏิบัติจริงๆ

2.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542: 140) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความต้องการ และมนุษย์ก็ต้องการที่จะกระทำการสิ่งต่างๆ ทั้งในหน้าที่การงานและเรื่องราวส่วนตัวให้สำเร็จลุล่วง

เพราพรรณ เปลียนภู (2542: 325) กล่าวว่า ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หมายถึง ความต้องการของมนุษย์ที่จะทำงานให้บรรลุที่วางไว้อย่างดีเยี่ยม ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะตั้งมาตรฐานสำหรับตนเองอย่างดีที่สุด มีความมุ่งมั่นและต่อสู้เพื่อจะทำงานให้ได้ตามเป้าประสงค์ด้วยตนเองและมีความสนใจที่จะให้ตนมีความเป็นเลิศ โดยไม่มุ่งหวังที่จะได้รับรางวัลหรือเกียรติยศ หรือแม้แต่การได้รับการยอมรับตอบแทน

สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทุไทย (2542: 104) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หมายถึง แรงขับหรือสิ่งเร้าที่ทำให้บุคคลมีความมุ่งมั่นพยายามที่จะไปถึงเป้าหมายหรือลักษณะนิสัยในการที่เผชิญหน้าหรือถอยหนีในการแข่งขัน รวมทั้งความมุ่งมั่นเพื่อความเป็นเลิศ หรือสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

เติมศักดิ์ คทวนิช (2546: 153) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่จะพยายามทำกิจกรรมหนึ่งกิจกรรมใดที่ได้รับมอบหมายหรือรับผิดชอบอยู่ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ไม่ว่างานนั้นจะมีความยากลำบากหรือประสบปัญหาอุปสรรคมากน้อยเพียงใดก็ตาม บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะอดทนและไม่ย่อท้อ ในทางตรงกันข้ามกลับยิ่งพยายามหาทาง พินฝ่าและเอาชนะปัญหาอุปสรรคต่างๆ เหล่านั้นด้วยตนเอง เพื่อความสำเร็จและความภาคภูมิใจที่จะเกิดขึ้นกับตน ในขณะที่เดียวกันถ้าบุคคลนั้นไม่สามารถผ่านพ้นปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นได้แล้ว บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะรู้สึกกังวลอยู่ตลอดเวลา

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นความมุ่งมั่นของบุคคลที่จะกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีตามมาตรฐานอันสูงสุด หรือเป็นไปตามที่วางไว้ โดยได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ และเมื่อมีอุปสรรคก็คิดหาทางแก้ไขโดยไม่ย่อท้อ เพื่อความสำเร็จและความภาคภูมิใจของตนเอง

2.1.3.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

แมคเคลแลนด์ และแอทกินสัน (สมบัติ กาญจนกิจ; และสมหญิง จันทุไทย. 2542: 104-105; อ้างอิงจาก McClelland; & Atkinson. n.d.) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของคน คือ แรงจูงใจที่ต้องการสู่ความสำเร็จหรือถอยหนีความล้มเหลว เป็นการใช้อำนาจทางจิตศาสตร์มาอธิบายความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ซึ่งแมคเคลแลนด์ และแอทกินสัน เสนอปัจจัย 2 ประการที่จะชี้ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ได้แก่

1. สิ่งจูงใจสู่ความสำเร็จ (Motive to Achieve Success หรือ ตัวย่อ Ms)

ประกอบด้วยแรงจูงใจมุ่งไปสู่ความสำเร็จ ความเข้มของ ความมุ่งมั่นหรือโอกาสที่จะประสบผลสำเร็จ และค่าของสิ่งล่อใจที่เป็นเป้าหมายของความสำเร็จในกิจกรรมนั้น

2. สิ่งจูงใจหลบหนีความล้มเหลว (Motive to Avoid failure หรือ ตัวย่อ Maf) ประกอบด้วยแรงจูงใจที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว และค่าของสิ่งล่อใจที่เป็นเป้าหมายของความล้มเหลว

ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงความต้องการที่จะทำงานมุ่งสู่ความสัมฤทธิ์ผล หรือเพื่อความเป็นเลิศในสภาพการณ์ที่มีการแข่งขัน มนุษย์มีความต้องการความสำเร็จในระดับที่แตกต่างกัน ซึ่งปัจจัยบ่งชี้ก็คือ ตัวความต้องการสำเร็จ ซึ่งอธิบายลักษณะผู้ที่ประสบความสำเร็จสูง (High Achieves) ได้แก่

1. มีความกล้าเสี่ยงพอประมาณ (Moderate Risk) คนที่ประสบความสำเร็จสูง ต้องมีความกล้าเสี่ยงพอประมาณเพื่อให้ผลตอบแทนความสำเร็จและโอกาสของความสำเร็จด้วย
2. มีข้อมูลข่าวสารทันต่อสภาพการณ์ (Immediate Feed back) นอกจากมีการกล้าเสี่ยงพอประมาณบุคคลจะต้องเลือก หรือสรรหาข้อมูลย้อนกลับทันต่อเหตุการณ์ทันทีทันใด เพื่อจะประมาณค่าสิ่งที่ตนกระทำและพร้อมที่จะแก้ไขปรับปรุงมุ่งสู่ความสำเร็จ
3. การประสบความสำเร็จในงาน (Accomplishment) การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จขั้นสูงสุดจะต้องมีประสบการณ์ความสำเร็จในงานหรือการแสดงออก มีความพึงพอใจ และมีความต้องการสำเร็จในงานมากกว่าสินจ้างรางวัลและค่าตอบแทน
4. มีความหมกมุ่นในงาน (Preoccupation with Task) บุคคลที่ประสบความสำเร็จสูงย่อมมีนิสัยที่หมกมุ่นกับงาน กล่าวคือเมื่อเริ่มต้นงานแล้วจะสานต่อจนกระทั่งสำเร็จไม่ทำสิ่งๆ กลางๆ

2.1.3.2 ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542: 140-142) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความบากบั่น พยายาม อดทนเพื่อจะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย
2. ต้องการงานให้ดีที่สุด โดยเน้นถึงมาตรฐานที่ดีเลิศของความสำเร็จ
3. ชอบความท้าทายของงาน โดยมุ่งทำงานที่สำคัญให้ประสบความสำเร็จ
4. ชอบแสดงออกถึงความรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน
5. ชอบแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์
6. ทำงานอย่างมีหลักเกณฑ์เป็นขั้นตอน และมีการวางแผน
7. ชอบยกเหตุผลมาประกอบคำพูดอยู่เสมอ
8. อยากให้ผู้อื่นยกย่องว่าทำงานเก่ง

2.1.3.3 ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

เพราพรณ เป็ลียนภู (2542: 326) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ เพราะเป็นสิ่งที่คอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพลัง คือ มีความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉง มีความพยายาม ตั้งใจเรียน และมีความตั้งใจอย่าง

แรงกล้าที่จะทำกิจกรรมให้ประสบความสำเร็จ จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นสิ่งสำคัญที่มนุษย์พึงต้องมี เพื่อที่จะได้มีจุดมุ่งหมายในชีวิต มีความหวังที่จะมีมานะ พากเพียร เพื่อไปให้ถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแรงขับหรือสิ่งเร้าที่ทำให้บุคคลมีความมุ่งมั่นพยายามที่จะไปถึงเป้าหมายทางการเรียน เป็นความต้องการทางจิตใจที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันกระทำการที่ยากๆ ให้สำเร็จ หรือสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงก็น่าจะเป็นบุคคลที่มีความคิด มีความรู้สึก และมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมอันแสดงถึงความมานะพยายามที่จะศึกษาในให้สำเร็จในระดับที่สูงยิ่งๆ ขึ้นไป

2.1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

เรเนอร์ (วันนา สงวนศรี. 2546: ; อ้างอิงจาก Ranor.1982) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต เป็นจิตลักษณะที่แตกต่างหากจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคคลใดมีลักษณะสองประการนี้สูงก็อาจคาดได้ว่า เขาจะมีพลังผลักดันให้กระทำการกิจกรรมต่างๆ ในปัจจุบันได้อย่างขยันขันแข็งที่สุด ถ้าผลงานนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของผลประโยชน์ที่จะได้รับในระยะเวลา เช่น ขยันเรียนหนังสือในปัจจุบันเพื่อจะได้งานดี มีชีวิตก้าวหน้าและสุขสบายในอนาคต

เซกจิเนอร์ (Seginer. 1991: 224-237) ได้กล่าวถึง ลักษณะมุ่งอนาคตโดยการรวบรวมจากนักจิตวิทยาอื่นๆ ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเกี่ยวข้องกับทฤษฎีที่ไร้เดียงสาของแต่ละบุคคลสำหรับพยากรณ์อนาคต ซึ่งประกอบด้วยการวางแผน ความปรารถนา ความหวังและความกลัวเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของเหตุการณ์และประสบการณ์ต่างๆ ที่สำคัญ รวมทั้งจินตนาการในอนาคตของแต่ละบุคคล ความต้องการ ค่านิยมของบุคคลที่เกี่ยวกับการจูงใจด้านอารมณ์และคุณสมบัติด้านสติปัญญา

สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2543: 34-35) ได้กล่าวถึงการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตว่า การสอนเด็กเพื่อนำความรู้ไปใช้ในอนาคต ต้องเริ่มด้วยการคาดการณ์ว่า ในอนาคตจะมีอะไรที่สำคัญและแตกต่างไปจากปัจจุบันอย่างไรบ้าง เด็กควรมีโอกาสในการวางแผนการเรียนในอนาคตของตนเองและพัฒนาการคิดวิเคราะห์ให้มากขึ้น การมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอดีต ปัจจุบัน และอนาคต จะช่วยให้การวางแผนเป็นไปด้วยความรอบคอบ สมเหตุสมผล

ไพโรจน์ โตเทศ (2545: 16-20) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตปลูกฝังให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ฝึกให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงในสังคม ตลอดจนเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจเหตุการณ์ต่างๆ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต และรู้จักวางแผนล่วงหน้าได้

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตสรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคต คือการมองสู่ออนาคตของบุคคล ประกอบด้วยการวางแผน ความปรารถนา ความหวังและความกลัวเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของเหตุการณ์และประสบการณ์ต่างๆ ที่สำคัญ ความสามารถในการคาดการณ์ไกล

เห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สามารถควบคุมตนเองให้กระทำหรืองดเว้น การกระทำบางอย่างได้อย่างเหมาะสม เพื่อนำไปสู่สิ่งที่ต้องการได้

2.1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

เครช (Krech. 1962: 182) มีความเห็นว่า รายได้ของบิดามีความสัมพันธ์สูงกับการเลือกอาชีพของนักเรียน นักเรียนมีแนวโน้มที่จะคาดหวังให้ตนเองมีแบบฉบับของการดำเนินชีวิตให้เหมือนกับบิดาของตน รายได้ของครอบครัวเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อความคาดหวังของนักเรียนใน การเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับรายได้ของครอบครัว เด็กที่มาจากครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจสูงได้เปรียบอย่างมาก เนื่องจากการได้รับการสนับสนุนทางการเงินในด้านการศึกษาเล่าเรียน และเมื่อเริ่มต้นประกอบอาชีพ บิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับกลางมีแนวโน้มที่จะเสียสละที่จะสนับสนุนทางการเงินเพื่อการศึกษาเล่าเรียนแก่บุตรของเขา ขณะที่บิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่าอาจจะไม่สามารถให้การสนับสนุนได้ นอกจากนี้บิดามารดาที่มีรายได้มากต้องการที่จะสนับสนุนในการให้การศึกษาแก่บุตรของตนเองสูงขึ้นรวมทั้งการเตรียมพร้อมในเรื่องอาชีพด้วย

จอห์นสตัน (Johnston. 1975: 89) มีความเห็นว่า ตั้งแต่เกิดมามนุษย์ต้องการสภาพฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การยอมรับในสังคม ซึ่งฐานะทางสังคมถือเกณฑ์จากขนาดของครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งเกี่ยวกับรายได้และความคาดหวังของอาชีพ อันอาจรวมถึงการศึกษาที่ส่งผลถึงระดับของรายได้ด้วย

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อโอกาสในการเรียนรู้ของเด็กและการเลือกประกอบอาชีพ ดังนั้นฐานะทางเศรษฐกิจก็น่าจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสาขาวิชาที่เรียนและเลือกประกอบอาชีพด้วย

2.1.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

ตินโต (Tinto. 1975: 102) กล่าวว่า เหตุสนใจเกี่ยวกับการศึกษามี 3 ประการ คือ การวางแผนในการศึกษา ความคาดหวังในการศึกษา และความคาดหวังในการประกอบอาชีพในอนาคต

ชีษณุกร พรภาณวิษญ์ (2540: ออนไลน์) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น การรับรู้ การตีความ หรือการคาดการณ์ต่อเหตุการณ์ต่างๆที่ยังไม่เกิดขึ้นของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับตน โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนเองต้องการหรือคาดหวังเอาไว้

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองสรุปได้ว่า การคาดการณ์ต่อเหตุการณ์ต่างๆที่ยังไม่เกิดขึ้นของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับตน โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนเองต้องการหรือคาดหวังเอาไว้ ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการประกอบอาชีพครู น่าจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิต

2.1.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน

ลอว์เรนส์ (Lawrens. 1976: 418) กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนนั้น เป็นสภาพทางจิตวิทยา ซึ่งประกอบด้วย พฤติกรรมของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน และ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ถ้าผู้เรียนมีสภาพจิตใจ อารมณ์แจ่มใส รู้สึกตื่นตัว กระฉับกระเฉง ก็将有ความสนใจในการเรียน ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

สุปรีชา หิรัญโต (2524: 183) ได้กล่าวถึงการจัดบรรยากาศภายในห้องเรียนที่ดี ไว้ว่า ควรมีแสงสว่างในระดับที่มองเห็นได้ คือเห็นได้เร็ว สบายตาและชัดเจน ควรไกลจาก แหล่งกำเนิดเสียงรบกวนจากบริเวณรอบๆ หรือภายนอกห้องเรียน คือที่ตั้งโรงเรียนควรไกลจากเขต จราจรหนาแน่นหรือทางรถไฟ เป็นต้น

สิริวรรณ ศรีพหล (2526: 172-174) ได้สรุปแนวทางการจัดบรรยากาศใน ห้องเรียนไว้ดังนี้ คือ

1. ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และ สังคมอย่างเต็มที่ ฝึกฝนการใช้สติปัญญาคือ มีกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล การมีเจตคติที่ดีต่อ ผู้อื่น การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น
2. ส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติในการควบคุมตนเองและรับผิดชอบตนเอง โดย ให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด
3. ส่งเสริมนักเรียนให้มีความคิดและแนวการปฏิบัติแบบประชาธิปไตย โดยเปิด โอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี และยอมรับมติของกลุ่ม

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน สรุปได้ว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดีประกอบด้วยวิธีการสอนของครูที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาส ซักถาม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ สัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้เรียนและผู้สอน มี อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ตลอดจนการจัดสิ่งแวดล้อมของห้องเรียนหรือภายใน มหาวิทยาลัยที่ดี จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน ตั้งใจและเอาใจใส่ในการ เรียน มีความกระตือรือร้น และมีทัศนคติที่ดีต่อสาขาวิชาชีพที่ตนเรียน

2.1.8 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

ประทีป อึ้งทรงธรรม (2542: 36) ได้แสดงทัศนะต่อความสำคัญของการเป็นครูผู้ มีบทบาทหน้าที่สอนสั่งและให้ความรู้แก่นักเรียนไว้ว่า การเรียนการสอนนักเรียนนั้นต้องไม่เพียงแต่ สอนและให้ความรู้แก่นักเรียนภายในห้องเรียนหรือโรงเรียนได้เพียงอย่างเดียว แต่ครูต้องพร้อมที่จะ เป็นผู้ปลื้แรงกายแรงใจต่อการมอบเนื้อหาความรู้ทั้งในและนอกบทเรียนในต่างสถานที่ได้อีกด้วย

สุรางค์ โค้วตระกูล (2545 : 437) กล่าวว่า การรับรู้ของครูที่มีต่อนักเรียนเป็นตัว แสดงบทบาทและลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ดังนี้

1. นักเรียนแต่ละคนเป็นปัจเจกบุคคลและทุกคนมีบุคลิกภาพที่เป็นของเขาเองซึ่ง ต่างกับคนอื่น

2. นักเรียนทุกคนมาโรงเรียนเพราะอยากเรียน ฉะนั้นครูที่ดีจะรู้จักเร้าความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนไม่เบื่อหน่าย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจะต้องเป็นไปด้วยดี นักเรียนไว้วางใจครู และสามารถพูดกับครูได้อย่างเปิดเผย โดยไม่ต้องกลัวถูกลงโทษ

4. ครูและนักเรียนต้องมีความสัมพันธ์แบบประชาธิปไตย นักเรียนสามารถออกความเห็นหรือร่วมกับครูตั้งเกณฑ์ต่างๆ เพื่อใช้ในห้องเรียนได้

5. บรรยากาศของห้องเรียนที่ดีจะต้องเอื้อต่อการเรียนและเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียน โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุน ให้กำลังใจนักเรียนแต่ละคนให้พัฒนาทั้งด้านความรู้และบุคลิกภาพ

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปในลักษณะที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ และเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน อยากมาเรียน และตั้งใจเรียน ยิ่งถ้าความสัมพันธ์ยิ่งแน่นแฟ้นมากเพียงใด นิสิตก็จะมีแนวโน้มที่จะสนใจในการเรียนสูงขึ้นตามไปด้วย ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์น่าจะมีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิต

2.1.9 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

แอสติน (Astin.1968: 15) กล่าวว่า เพื่อนเป็นสิ่งเร้าเชิงสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยที่มีผลต่อการแสดงออกหรือพฤติกรรมต่างๆ ของนิสิต

จินตนา ยูนิพันธ์ (2527: 61) กล่าวถึงกลุ่มเพื่อนว่า เป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เพราะสังคมในสถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัวหรือจับกลุ่มกันของนักศึกษา ซึ่งลักษณะของกลุ่มจะมีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง เข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนจะมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีไปด้วย

ลักขณา สิริวัฒน์ (2545: 37) กล่าวว่า หากเด็กถูกเพื่อนต่อต้านหรือรังเกียจเด็กจะรู้สึกเหงาขาดความอบอุ่น ไม่มั่นใจและเกิดความคับข้องใจไปจนถึงการมองโลกในแง่ร้ายซึ่งจะทำให้เด็กไม่มีความสุข

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน สรุปได้ว่า การที่นิสิตกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว ยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน จะมีผลต่อทัศนคติทางบวกต่อการเรียนของนิสิต ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน น่าจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาชีพครูของนิสิต

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครู

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.2.1.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

มิงค์ส (Nurmi. 1991 : 21; citing Monks. 1968) ได้ศึกษาการมองอนาคตของนักศึกษาชาวดัตช์ จำนวน 1,424 คน ที่มีอายุระหว่าง 14-21 ปี ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นมีความสนใจในเรื่องการเรียน การประกอบอาชีพ และอนาคตของครอบครัวที่อาศัยอยู่มาก โดยเด็กชายสนใจในเรื่องการเรียนและการประกอบอาชีพมาก ในขณะที่เด็กหญิงสนใจเกี่ยวกับอนาคตของครอบครัวและการแต่งงานมาก และเด็กชายยังมีความสนใจเกี่ยวกับนโยบายและความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอีกด้วย

ไรท์และรอสต์ (Nurmi. 1991: 26; citing Wright; & Rauste. 1977) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอนาคตของวัยรุ่นชาวฟินแลนด์ จำนวน 209 คน คนที่มีอายุระหว่าง 17 – 18 ปี ผลการศึกษาพบว่า เด็กชายสนใจในอนาคตยาวไกลกว่าเด็กหญิง และเด็กหญิงสนใจในเรื่องการเรียนและการประกอบอาชีพมากเมื่อเปรียบเทียบกับเด็กชาย

2.2.1.2 งานวิจัยในประเทศ

ชนิกา จิ่งเจริญพานิชย์ (2546: 72 - 76) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาหญิงมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ส่วนนักศึกษาชาย พบว่ามีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะสังคมไทยในปัจจุบันผู้หญิงมีโอกาสได้รับการศึกษาในแขนงวิชาต่างๆ มากขึ้นกว่าในอดีต มีโอกาสประกอบอาชีพที่ตนเองสนใจ โดยเฉพาะอาชีพครู ซึ่งเป็นอาชีพที่มีเกียรติในสังคม ผู้คนยอมรับนับถือและมีความก้าวหน้า ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาหญิงมีความต้องการที่จะศึกษาวิชาชีพครูเพื่อออกไปประกอบอาชีพที่มีเกียรติ ส่วนสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาชายมีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู เพราะเพศชายมีลักษณะที่ต้องการความท้าทาย ตื่นเต้น ไม่ชอบอยู่ในกฎระเบียบมากนัก มักมีนิสัยว่าเร่ร่อน ชอบส่งเสียงดัง ซึ่งในอาชีพครูจำเป็นต้องใช้ความสำรวมและต้องเป็นแบบอย่างที่ดี มีความเรียบร้อย สุภาพ จึงทำให้เกิดทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ สรุปได้ว่า ความแตกต่างระหว่างเพศมีผลต่อการคิดและตัดสินใจการกระทำสิ่งต่างๆ ต่างกัน ดังนั้นเพศอาจเป็นตัวแปรที่สำคัญในการพยากรณ์ทัศนคติของนิสิตต่อการเรียนวิชาชีพครู

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

กิลล์ (กันต์กนิษฐ์ เกษมพงษ์ทองดี. 2546: 20; อ้างอิงจาก Gill. 1962) ได้ศึกษาการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่เรียนดีมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

แมคคอล (ซูชีพ อ่อนโคสูง. ม.ป.ป.: 10 อ้างอิงจาก Maccall. 1972) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์และทัศนคติต่อวิชาชีพวิทยาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย Middle Tennessee พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพวิทยามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีพวิทยาดีกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาชีพวิทยา

2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

พรทิพย์ คำชาย (2543 : 75-77) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ ผลการศึกษาพบว่า การเลือกสาขาวิชาของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คำนิยมในการทำงาน

ปาวิณา จิงกังวาลชัย (2545 : 52) ได้ศึกษาทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติในการเรียนในวิชานั้นๆ

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.3.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แรฟฟินี (นพรัตน์ สำเภา 2550: 76; อ้างอิงจาก Raffini.1970) ได้ศึกษาผลของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และการจำในกลุ่มนิสิตปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า ชายและหญิงที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีผลต่อความเพียรพยายามในเชิงกระตุ้นให้ประสบความสำเร็จในการกระทำสิ่งต่างๆ โดยเฉพาะประสบความสำเร็จในเรื่องของการศึกษา

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.2.4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ไรท์ (ชุดิมา ศรีแก้ว.2546: 47; อ้างอิงจาก Wright.1975) วิจัยพบว่า ผู้มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง คือ ผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย จึงเห็นได้ว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจัดว่าเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย และยังพบอีกว่า ยุวอาชญากรมีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าปกติ

2.2.4.2 งานวิจัยในประเทศ

จิตพร ลิธิฐา (2547: 115-116) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) สาขาคณิตศาสตร์ พบว่าลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิต

นักศึกษาในกลุ่มนี้ เมื่อจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแล้วจะมีการวางแผนการศึกษาหรือการประกอบอาชีพของตนเองอย่างรอบคอบเพื่ออนาคตของตนเอง และประกอบกับเมื่อพิจารณาการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) สาขาคณิตศาสตร์จะพบว่า มีข้อเสนอสำหรับผู้ศึกษาในโครงการนี้ว่า จะมีทุนการศึกษาให้ระหว่างการศึกษ และมีงานรองรับให้เมื่อจบการศึกษาแล้ว จากข้อเสนอดังกล่าวย่อมทำให้บุคคลที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงเล็งเห็นว่าเป็นโอกาสที่ดีของตนเองถ้าได้เข้าศึกษาในโครงการนี้ และพบว่า เจตคติต่อวิชาชีพครูก็มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาด้วย

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตเป็นตัวแปรสำคัญที่จะบ่งชี้ถึงการคิดคาดการณ์และการตัดสินใจเลือกกระทำในสิ่งที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองได้

2.2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

ชนิกา จิ่งเจริญพานิชย์ (2546: 85) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา เพราะฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคต่อการเรียนแต่อย่างใด สามารถใช้ชีวิตและปรับตัวในสาขาที่ตนเองศึกษาได้อย่างมีความสุข ประกอบกับการที่ในปัจจุบันมีสาขาวิชาชีพให้เลือกหลากหลาย คนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำก็ไม่จำเป็นต้องมาเรียนครูเสมอไป

2.2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.2.6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แจนแซน (ธนาวรรณ ธนพรดี. 2551: 39; อ้างอิงจาก Janssen.1983) ศึกษาความปรารถนาและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนและอาชีพของบุตร กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมปลาย จำนวน 1,317 คน พบว่า อาชีพของบิดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการเรียนและอาชีพของบุตรชาย ในขณะที่อาชีพของมารดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการเรียนและอาชีพของบุตรสาว

แอนเดอร์สัน (Anderson.1995: 15 -33) ศึกษาผลกระทบของบรรยากาศของสังคมในห้องเรียนต่อการเรียนรายบุคคล พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและการอบรมเลี้ยงดูโดยการทำให้ลูกเกิดความพยายามที่จะประสบความสำเร็จตามที่บิดามารดา

2.2.6.2 งานวิจัยในประเทศ

ชูลีกร โชติดี (2541: 75) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัด

นครปฐม พบว่า ตัวแปรด้านส่วนตัว และตัวแปรด้านครอบครัว ซึ่งได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง และความคาดหวังของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา

ชนิกา จิงเจริญพานิชย์ (2546: 72 - 76) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร พบว่าตัวแปรความคาดหวังของผู้ปกครองให้ประกอบวิชาชีพครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่ได้รับการคาดหวังจากผู้ปกครองสูงก็จะมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครูที่ตนเองศึกษา เพื่อตนจะได้มีฐานะในการศึกษา จึงพยายามทำให้ตนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี โดยเริ่มจากมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพ เพื่อความก้าวหน้าในชีวิต และจบการศึกษาออกมารับราชการดังที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองสรุปได้ว่า บิดามารดามักจะคาดหวังในตัวบุตรเกี่ยวกับความสามารถทางการเรียนและการประกอบอาชีพ ซึ่งหากความคาดหวังนั้นเหมาะสมกับระดับความสามารถของบุตร จะเป็นการกระตุ้นให้บุตรใช้ความพยายามในการปฏิบัติตนตามที่บิดามารดาคาดหวังมากขึ้น และเกิดความมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

2.2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน

2.2.7.1 งานวิจัยในประเทศ

ชนิกา จิงเจริญพานิชย์ (2546: 74) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร พบว่า บรรยากาศในการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนมีผลต่อทัศนคติในทางบวกต่อวิชาชีพครูที่ได้ศึกษา ทั้งนี้เพราะถ้าสถาบันมีบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดี อันได้แก่ วิธีการสอนของอาจารย์ช่วยสร้างความเข้าใจ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถามเมื่อมีปัญหา สามารถสอนได้อย่างมีขั้นตอน มีอุปกรณ์การสอนที่จูงใจ ส่วนด้านสถานที่เรียน ควรมีห้องเรียนที่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา ห้องเรียนสะอาด บรรยากาศบริเวณสถาบันร่มรื่น ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนมีความพร้อมและทันสมัย มีจำนวนเพียงพอกับความต้องการใช้ของนักศึกษา สิ่งเหล่านี้จะเป็นการส่งเสริมบรรยากาศให้นักศึกษาแสวงหาความรู้ และมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาชีพครู

ศุภางค์ วงษ์แจ้ง (2551: 53) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูวิทยาลัยเทคนิคนครนายก จังหวัดนครนายก พบว่าปัจจัยลักษณะทางกายภาพในการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูวิทยาลัยเทคนิคนครนายก จังหวัดนครนายก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะลักษณะทางกายภาพในการทำงานของครูวิทยาลัยเทคนิคนครนายกได้แก่ ห้องเรียนมีความสะอาดเรียบร้อย บรรยากาศ

ในห้องเรียนปราศจากเสียงรบกวน อุปกรณ์และสื่อการสอนมีลักษณะที่ดีเหมาะสมกับการใช้งาน ห้องทำงานเป็นสัดส่วนมีพื้นที่เพียงพอสำหรับจัดเก็บเอกสารการสอน ย่อมทำให้ครูมีความสุข มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานที่ดี

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า บรรยากาศในชั้นเรียน ควรเป็นบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ อาจารย์ควรเป็นผู้ที่เข้าใจผู้เรียน นอกจากวิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนแล้ว สภาพแวดล้อมในภายในห้องเรียนและภายในมหาวิทยาลัยยังมีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาด้วย

2.2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

2.2.8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

บราวน์ (Brown.1980: 6-10) ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาพยาบาลที่มีต่ออาจารย์ที่สอนและควบคุมทางด้านการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้แบบสอบถามกับนักศึกษาพยาบาล จำนวน 82 คน อาจารย์ 42 คน จากโรงเรียนพยาบาลในมหาวิทยาลัยอีสต์ คาร์โรไลนา (East Carolina University of nursing) พบว่านักศึกษาพยาบาลคิดว่า อาจารย์ที่สอนและควบคุมด้านการปฏิบัติควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. สนใจผู้ป่วยและให้การพยาบาลต่อผู้ป่วย
2. ช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจและสนใจศึกษา
3. สามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักศึกษาได้ดี
4. สนับสนุนให้นักศึกษามีอิสระในการถามและขอความช่วยเหลือ
5. มีความยุติธรรมในการประเมินผลการเรียน

ไอแซคสัน และคนอื่นๆ (ชนิกา จิงเจริญพานิชย์. 2546: 36; อ้างอิงจาก Isaacson and others.1964) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต มีผลต่อประสิทธิภาพในการสอน ซึ่งพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิตประกอบด้วยตัวแปรต่างๆ คือ การรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน มีความเป็นกันเองกับผู้เรียน มีลักษณะยืดหยุ่น และสามารถอภิปรายปัญหาต่างๆ อย่างมีเหตุผล มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอน

2.2.8.2 งานวิจัยในประเทศ

กิ่งกาญจน์ ปานทอง (2545: 85) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ คณะวิทยาการจัดการโปรแกรมวิทยาศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร พบว่า นักศึกษาที่มีสัมพันธภาพกับอาจารย์ที่ดีจะส่งผลให้พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาวิณี สุทธิพิเชษฐภักดิ์ (2545:144) พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอนต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ข้างต้น สรุปได้ว่า อาจารย์ที่มีความเมตตา กรุณา มีความเป็นกันเอง มีวิธีสอนที่ดี สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว เป็นคุณสมบัติที่นิสิตต้องการ และมีส่วนทำให้นิสิตรักที่จะเรียนรู้ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน และประสบความสำเร็จในการเรียน

2.2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

2.1.9.1 งานวิจัยในประเทศ

เพ็ญพักตร์ ยอดโสภณ (2547 : 75 - 76) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จากการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพระหว่างระหว่างนักศึกษากับเพื่อน เป็นตัวแปรอันดับที่ 1 ที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ทัศนีย์ จิตต์ชื่นมีชัย (2548: 80) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อวินัยในตนเองด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จากการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีความสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนดี ซึ่งได้แก่ มีการพึ่งพาอาศัยกัน ให้ความช่วยเหลือกัน ยอมรับฟังความคิดเห็น ห่วงใยซึ่งกันและกัน กระทำสิ่งต่าง ๆ ร่วมกัน แลกเปลี่ยนความรู้ และร่วมกันทบทวนบทเรียนร่วมกัน ซึ่งเป็นการสร้างให้เกิดพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสม และเป็นการพัฒนาให้เกิดวินัยในตนเองด้านการเรียนต่อไป

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนสรุปได้ว่า สัมพันธภาพของนิสิตกับเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน น่าจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการเรียนในวิชาชีพครูของนิสิต

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี

(หลักสูตร 5 ปี)

โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) เป็นโครงการผลิตครูแนวใหม่โครงการหนึ่งตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างครูที่มีความรู้ลึกซึ้งทางวิชาการ มีความเชี่ยวชาญในทางปฏิบัติ มีจิตวิญญาณความเป็นครู และสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นหนึ่งในแผนการปฏิรูประบบการผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546: 1-24) โดยมีหลักการและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับผู้รับทุน ดังนี้

3.1 หลักการ

3.1.1 จูงใจนักเรียนที่ดี เก่ง และมีความต้องการเป็นครูเข้าเรียน โดยจัดให้มีระบบให้ทุนการศึกษาระหว่างเรียน และมีระบบประกันการมีงานทำ

3.1.2 สร้างระบบการคัดเลือกคนดี คนเก่งเข้าเรียน

3.1.3 สร้างหลักสูตรการผลิตครูให้สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาการได้อย่างลึกซึ้ง สร้างการเรียนรู้จากการปฏิบัติ และการฝึกฝนทักษะในวิชาชีพครูอย่างเข้มข้น

3.1.4 จัดทำระบบพัฒนาจิตสำนึกความเป็นครูอย่างต่อเนื่อง

3.1.5 ประสานงานกับหน่วยงานผู้ใช้ครูให้เข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตครูและร่วมมือกันพัฒนาโรงเรียนร่วมพัฒนาชีวิตครู

3.1.6 ร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งผู้ใช้ครู สภาครู และบุคลากรทางการศึกษาในการกำหนดมาตรฐานการผลิตครูและการประเมินผลนักศึกษาเพื่อออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

3.2 วัตถุประสงค์

3.2.1 เพื่อผลิตครูในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและจำเป็นต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ

3.2.2 เพื่อผลิตครูมืออาชีพที่มีความรู้ทางวิชาการและมีอุดมการณ์ในวิชาชีพครู ด้วยหลักสูตรและกระบวนการที่เน้นการปฏิบัติและฝึกฝนที่เข้มข้น

3.3 เป้าหมาย

3.3.1 เป้าหมายเชิงปริมาณ คือ ผลิตครูตามแผน 3 ปี (2547 - 2549) ปีละ 2,500 คน เป็นโครงการนำร่อง 1 ปี ในปีการศึกษา 2547 จำนวน 2,500 คน จากนั้นให้ประเมินผลการดำเนินโครงการ ฯ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาก่อนที่จะมีการขยายผลการดำเนินงานต่อไป

3.3.2 เป้าหมายเชิงคุณภาพ คือ ใต้ครูที่มีความเชี่ยวชาญทางวิชาการและวิชาชีพ มีความเป็นกัลยาณมิตร และรักศรัทธาในวิชาชีพครู

3.4 การจัดการเรียนการสอน

3.4.1 นักศึกษาต้องศึกษาวิชาการต่างๆ ให้ครบตามหลักสูตรไม่ต่ำกว่า 160 หน่วยกิต โดยกำหนดให้มีการศึกษาอย่างเข้มข้น รวมทั้งฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และปฏิบัติการในสถานศึกษาที่สภาครูและบุคลากรทางการศึกษารับรองอีก 1 ปี รวม 5 ปี จบแล้วจะได้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

3.4.2 นักศึกษาต้องอยู่หอพักของสถาบันการผลิตครู และปฏิบัติตามกฏระเบียบของสถาบันการผลิตครู โดยเน้นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม

3.5 ระยะเวลาดำเนินการ

ดำเนินการรับนักศึกษาเข้าโครงการปีการศึกษา 2547 – 2549 และดำเนินการจัดการศึกษาต่อเนื่อง จนนักศึกษาสำเร็จการศึกษาในปีงบประมาณ 2554

3.6 งบประมาณ

3.6.1 งบประมาณการศึกษาสำหรับนักศึกษาในโครงการ เป็นเงิน 69,000 บาท/คน /ปี

3.6.2 งบดำเนินการของสถาบันผลิตครู เป็นเงิน 15,000 บาท/คน/ปี

3.7 ตัวชี้วัดความสำเร็จ

3.7.1 จำนวนนักศึกษาที่จบตามเป้าหมายของโครงการ

3.7.2 ความรู้ความสามารถทางวิชาการอย่างลึกซึ้งของนักศึกษาที่จบการศึกษาตามโครงการ

3.7.3 ทักษะความชำนาญทางวิชาชีพ และความเชี่ยวชาญในทางปฏิบัติของนักศึกษาที่จบการศึกษาตามโครงการ

3.7.4 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในวิชาชีพครูของผู้จบการศึกษา

3.7.5 เจตคติต่อวิชาชีพครูของผู้จบการศึกษาตามโครงการ

3.7.6 ระยะเวลาของการศึกษา

3.7.7 ความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจของโครงการ

3.7.8 โรงเรียนคุณภาพ

3.7.9 นักเรียนคุณภาพ

3.8 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

3.8.1 สนองตอบนโยบายการปฏิรูปการศึกษา บัญญัติรูป ข้อ 2: การปฏิรูปการเรียนรู้ และข้อ 4 : การปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษา

3.8.2 ครูมีคุณภาพ เป็นต้นแบบที่ดี มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพครู

3.8.3 การจัดการศึกษามีคุณภาพ สามารถสร้างนักเรียนคุณภาพได้

3.8.4 สังคมมีคุณภาพ เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

3.9 เงื่อนไขและข้อผูกพัน

นักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกเข้าโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) จะได้รับทุนการศึกษาตลอดหลักสูตรทุกปี ปีละ 84,000 บาท /คน โดยต้องทำสัญญารับทุนการศึกษา และเมื่อสำเร็จการศึกษาตามโครงการนี้ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อผูกพันของโครงการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ

3.9.1 ต้องชดใช้ทุนโดยการบรรจุเข้ารับราชการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เป็นระยะเวลา 2 เท่าของระยะเวลาที่ศึกษา คือ 10 ปี

3.9.2 ในกรณีที่นักศึกษาทำผิดสัญญา เงื่อนไข และข้อผูกพัน จะต้องชดใช้ทุนเป็นจำนวน 2 เท่า ของเงินทุนที่ได้รับ

3.10 สิทธิประโยชน์

นักศึกษาที่ได้รับทุกเข้าศึกษาในโครงการ หลังสำเร็จการศึกษาจะได้รับสิทธิประโยชน์ ดังนี้

3.10.1 ได้รับการบรรจุเข้าปฏิบัติงานในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด

3.10.2 ได้รับเงินเดือนตามวุฒิที่ได้รับ

3.11 เงื่อนไขเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

3.11.1 หลักสูตร

หลักสูตรการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มีหน่วยกิตโดยรวมไม่ต่ำกว่า 160 หน่วยกิต มีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 1 ปี โดยมีโครงสร้างหลักสูตร ดังนี้

3.11.1.1 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

3.11.1.2 หมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า 124 หน่วยกิต ประกอบด้วย

วิชาชีพครู ไม่น้อยกว่า 50 หน่วยกิต

วิชาเอก ไม่น้อยกว่า 74 หน่วยกิต

3.11.1.3 หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

3.11.2 การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรการศึกษา 5 ปี มีแนวทางการจัดการเรียนการสอนดังนี้

3.11.2.1 เรียนรู้หลักการและทฤษฎีต่างๆ อย่างแม่นยำพร้อมที่จะนำไปใช้

3.11.2.2 เน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติในสถานการณ์จริง เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้จริงได้

3.11.2.3 เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น

3.11.2.4 เรียนรู้จากสถาบันการศึกษาและเรียนรู้จากแหล่งชุมชน

3.11.2.5 ให้จัดประสบการณ์วิชาชีพเป็นระยะ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ด้านวิชาชีพอย่างเหมาะสมตลอดระยะเวลาของการเรียน

3.11.3 การปฏิบัติการสอน

เน้นการปฏิบัติงานในหน้าที่ครูนอกเหนือจากการสอนภายใต้การนิเทศก์ของอาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษา และอาจารย์นิเทศก์ของโรงเรียนพัฒนาวิชาชีพ เช่น

3.11.3.1 ปฏิบัติการสอนในชั้นเรียน

3.11.3.2 ทำงานวิจัยในชั้นเรียน

3.11.3.3 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

3.11.3.4 งานบริการของโรงเรียน

3.11.3.5 ศึกษาชุมชน

3.11.3.6 อื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ให้นักศึกษาไปปฏิบัติงานในโรงเรียนร่วมพัฒนาวิชาชีพครูตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 จนสำเร็จการศึกษา

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4.1.1 ประวัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พัฒนาจากโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงและวิทยาลัยวิชาการศึกษา โรงเรียนฝึกหัดโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง สถาปนาพุทธศักราช 2492 วิทยาลัยวิชาการศึกษา พุทธศักราช 2496 และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พุทธศักราช 2517

โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีประวัติศาสตร์มายาวนาน ถือกำเนิดขึ้นช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ในกระแสสังคมที่เริ่มคลี่คลายจากการตื่นตระหนกภัยสงคราม ปัญหาเศรษฐกิจและสังคม หลังจากที่ยอดการสหประชาชาติได้ก่อกำเนิดขึ้น เพื่อมุ่งเน้นความสมานฉันท์และผลักดันความร่วมมือทางด้านต่าง ๆ รวมทั้ง การผลักดันทางด้านการศึกษา เพื่อให้โลกใบนี้เจริญก้าวหน้าและมีสติปัญญามากขึ้น “โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง” ภายใต้กระทรวงศึกษาธิการ ได้สถาปนาขึ้นเมื่อวันที่ 28 เมษายน พุทธศักราช 2492 ณ ถนนประสานมิตร กรุงเทพมหานคร เพื่อผลักดันการศึกษาทางด้านวิชาชีพครู ในช่วงเวลาที่วิชาชีพครูขาดแคลน และไม่สอดคล้องกับการขยายตัวของสังคม และศาสตร์ทางด้านการศึกษายังใหม่ต่อสังคมในขณะนั้น เป็นการเริ่มต้นการศึกษาในระดับวุฒิปริญญาตรีประกาศนียบัตรครูประถมศึกษา และประกาศนียบัตรครูมัธยมศึกษา โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงถือกำเนิดขึ้นจากการผลักดันของ ศาสตราจารย์ ม.ล.ปิ่น มาลากุล ซึ่งเป็นปลัดกระทรวงศึกษาธิการอยู่ในขณะนั้น และท่านก็ได้มีบทบาททางด้านการศึกษาทั้งที่โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง วิทยาลัยวิชาการศึกษา และสังคมไทย

เมื่อโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงได้ถือกำเนิดขึ้นแล้ว หลวงสวัสดิสารศาสตรพุทธิ ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ระหว่างพุทธศักราช 2492– 496 ท่านเป็นผู้นำและผู้วางรากฐานระเบียบแบบแผนของการฝึกหัดครู เป็นผู้บุกเบิกงานวิชาการทางด้านวิทยาศาสตร์ และเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นแบบแผนของปฐนียบุคคลในวิชาชีพครูอย่างสูงยิ่ง

วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ถึงพุทธศักราช 2496 ปัญหาการขาดแคลนครูและนักการศึกษาเป็นปัญหาที่รุนแรงยิ่งขึ้นในสังคมไทย ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคมในทุก ๆ ด้าน ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี ผู้นำการศึกษาสมัยใหม่หรือผู้นำการศึกษาแบบพิพัฒนาการนิยม (Progressivism) ในสังคมไทย ได้เสนอต่อกระทรวงศึกษาธิการให้ก่อตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษา (College of Education) ขึ้นเพื่อพัฒนาปรัชญา แนวคิดและความรู้ความสามารถทางด้านการศึกษา

สมัยใหม่ ให้สอดคล้องผลงานสัมพันธ์กับสังคมประชาธิปไตย รวมทั้งการพัฒนาการศึกษาศาสตร์ให้เป็นวิชาชีพที่มีระบบแบบแผนและมีความลุ่มลึกในสังคมไทย พร้อมกับการประสาทปริญญาด้านศึกษาศาสตร์ ทั้งในระดับบัณฑิต มหาบัณฑิต และดุษฎีบัณฑิต เมื่อแรกเริ่มการสถาปนาวิทยาลัยวิชาการศึกษาขึ้นแทน โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงนั้น (16 กันยายน 2497) ศาสตราจารย์ ม.ล.ปิ่น มาลากุล ได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีในระหว่างพุทธศักราช 2497–2499 ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี ดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะวิชาการศึกษาหลังจากนั้นจึงได้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีวิทยาลัยวิชาการศึกษา จนถึงพุทธศักราช 2511

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ได้เป็นผู้นำในการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ภายใต้แนวคิดระบบโรงเรียนสาธิต (Demonstration School) เพื่อให้โรงเรียนสาธิตเป็นแปลงทดลองค้นคว้า ในระบบการศึกษาพื้นฐานสมัยใหม่ วิทยาลัยวิชาการศึกษาจัดระบบการศึกษาแบบวิทยาเขต โดยขยายวิทยาเขตปทุมวัน (2498) วิทยาเขตบางแสน (2498) วิทยาเขตพิษณุโลก (2510) วิทยาเขตมหาสารคาม (2511) วิทยาเขตสงขลา (2511) วิทยาเขต พระนคร (2512) และ วิทยาเขตพลศึกษา (2513) โดยมีวิทยาเขตประสานมิตรเป็นศูนย์กลางการบริหาร

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ภายใต้การนำของ ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี ในฐานะที่ท่านเป็นนักวิชาการและนักการศึกษาสมัยใหม่ ได้พัฒนาแนวคิดแบบพัฒนาการนิยามและการเรียนการสอนสมัยใหม่จากสังคมตะวันตก นำมาวางหลักปฏิฐานไว้ในสังคมไทย ไม่ว่าจะเป็นระบบห้องสมุด ระบบคะแนน ระบบการวัดผล รวมทั้งวิชาการศึกษาสมัยใหม่ที่ก้าวหน้าที่สุดในสังคมไทยขณะนั้น นอกจากนั้นแล้ว วิทยาลัยวิชาการศึกษายังได้รับการช่วยเหลือทั้งด้านบุคลากร หนังสือ และทุนการศึกษามากมาย จนอาจกล่าวได้ว่า วิทยาลัยวิชาการศึกษา มีระบบการศึกษาที่ก้าวหน้าที่สุดในช่วงเวลานั้น ตราหรือเครื่องหมายของวิทยาลัย วิชาการศึกษา ซึ่งเป็นสมการทางด้านคณิตศาสตร์ $y = ex$ (Exponential Curve) เส้นกราฟของการขยายเพิ่มขึ้น มีความหมายสอดคล้องปรัชญาที่ว่า “การศึกษาคือความเจริญงอกงาม” หรือ สิกขา “วิรุพหิ สมปตตา” หรือ “Education is Growth” รวมทั้งสอดคล้องกับ “สีเทา–แดง” ซึ่งสีเทา เป็นสีของสมอง หมายถึง “ความคิด” และสีแดงเป็นสีของเลือด หมายถึง “ความกล้าหาญ” สีเทา – แดง จึงหมายถึง “คิดอย่างกล้าหาญ”

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พุทธศักราช 2516 ก่อนหน้าเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ในช่วงเวลาที่ ศาสตราจารย์ ดร.สุดใจ เหล่าสุนทร ดำรงตำแหน่งอธิการบดีวิทยาลัยวิชาการศึกษา คณะอาจารย์ นิสิต และข้าราชการ ได้ร่วมกันเรียกร้องต่อรัฐบาลให้ปรับฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษาเป็นมหาวิทยาลัย และย้ายสังกัดจากกระทรวงศึกษาธิการไปขึ้นกับทบวงมหาวิทยาลัย ท่ามกลางการปกครองที่เข้มงวดรุนแรงของรัฐบาลทหารในขณะนั้น เพื่อความคล่องตัวในการพัฒนาโครงสร้าง การบริหาร และการเรียนการสอนที่จำกัด ไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยและการขยายตัวที่มีความหลากหลาย วิชาชีพ ท้ายที่สุดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ “มหาวิทยาลัยที่เจริญเป็นศรีสง่าแก่มหานคร”

ก็ได้รับการสถาปนาขึ้นในปีถัดมา (29 มิถุนายน 2517) โดยมี ศาสตราจารย์ ดร.สุดใจ เหล่าสุนทร เป็นอธิการบดี (พุทธศักราช 2512 – 2521)

มหาวิทยาลัยมีระบบบริหารจัดการในรูปวิทยาเขตมาจนถึง พ.ศ. 2533 รวมเวลา 16 ปี วิทยาเขตจึงเริ่มแยกออกไปเป็นมหาวิทยาลัยอิสระโดยมีการบริหารจัดการและงบประมาณเป็นของตนเอง ดังนี้ พ.ศ. 2533 วิทยาเขตบางแสนและวิทยาเขตพิษณุโลก ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยบูรพาและมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. 2536 ยุบรวมวิทยาเขตปทุมวัน บางเขน และประสานมิตรเข้าเป็นวิทยาเขตกลาง พ.ศ. 2537 วิทยาเขตมหาสารคาม ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยมหาสารคาม และพ.ศ. 2539 วิทยาเขตสงขลา ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยทักษิณ ขณะที่มหาวิทยาลัยแม่โขงย้ายตัวไปที่อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ในปีพุทธศักราช 2539

จากอดีตที่มีคณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย ช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 5 (พุทธศักราช 2525- 2529) จัดตั้งคณะแพทยศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 7 (พุทธศักราช 2535 – 2539) จัดตั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 8 (พุทธศักราช 2540 – 2544) จัดตั้งคณะสหเวชศาสตร์และคณะพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยกลางเมืองที่ทันสมัยก้าวหน้าสานสัมพันธ์กับกระแสสากล และพัฒนาการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ พัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม และสานสัมพันธ์กับชุมชน

4.1.2 ความหมายของชื่อมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความหมายว่า "มหาวิทยาลัยที่เจริญเป็นศรีสง่าแก่มหานคร" "วิโรฒ" มาจากคำว่า "วิโรฒ" ในภาษาสันสกฤต แปลว่า ความงอกงามหรือเจริญ เทียบได้กับคำว่า "วิรุฬห์" ในภาษาบาลี

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (อ่านว่า สี่-นะ-คะ-ริน-วิ-โรด) มีชื่อย่อ ว่า "มศว" เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า "Srinakharinwirot University"

4.1.3 ปรัชญา

"การศึกษาคือความเจริญงอกงาม" ตรงกับภาษาอังกฤษ ว่า "Education is Growth" และตรงกับภาษาบาลีว่า "สิกขา วิรุฬฺหิ สมปตฺตา"

เจริญงอกงามด้วย อารยวัฑฒิ 5 ประการ

งอกงามด้วยศรัทธา

งอกงามด้วยศรัทธาในชีวิต บทบาท และหน้าที่ของตน

งอกงามด้วยศีล

งอกงามด้วยจริยธรรมและความดีงามทั้งปวง

งอกงามด้วยสุตะ

งอกงามด้วยการสดับตรับฟังและเรียนรู้ตลอดเวลา

งอกงามด้วยจาคะ

งอกงามด้วยความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเอื้ออาทรต่อผู้อื่น

งอกงามด้วยปัญญา

งอกงามในการดำรงชีวิต คิด และทำด้วยปัญญา

(อง.ปญจก.22/40/47)

4.1.4 ปณิธาน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ ประชาคมวิชาการแห่งผู้มีความรู้ประจักษ์ นักปราชญ์ และมีความประพฤติประจักษ์ผู้ทรงศีล สมฐานะของผู้นำทางปัญญา

4.1.5 วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นสถาบันทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และสร้างกระบวนการเรียนรู้ ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีดุลยภาพ

4.1.6 พันธกิจ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีพันธกิจต่อสังคมในการจัดการศึกษาและให้บริการทางวิชาการ รวมทั้งเข้าไปมีส่วนร่วมกับสังคมในการสืบสานและสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ และ หลักการให้การศึกษแก่ประชาชน

4.1.7 ตราสัญลักษณ์

ได้มาจากกราฟที่เขียนแทนสมการทางคณิตศาสตร์ $Y = ex$ หมายถึง การเพิ่มหรือการงอกงาม ซึ่งตรงกับปรัชญาของมหาวิทยาลัยที่ว่า การศึกษาคือความเจริญงอกงาม (สิกขา วิรุฬหิ สมปตฺตา)

4.1.8 สีประจำมหาวิทยาลัย

สีเทา - แดง

สีเทา คือ สีของสมอง หมายถึง ความคิดหรือสติปัญญา

สีแดง คือ สีของเลือด หมายถึง ความกล้าหาญ

4.1.9 ต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัย

ต้นราชพฤกษ์ ชื่อท้องถิ่น: คุณ ชัยพฤกษ์ (ภาคกลาง) ลมแล้ง (ภาคเหนือ)

ลักเคยลักเกลือ (ภาคใต้) กุเพยะ (กะเหรี่ยงกาญจนบุรี)

ปียะปะปุย เปอไซ แม่หล้าหู่ (กะเหรี่ยงแม่ฮ่องสอน)

ชื่อวิทยาศาสตร์: *Cassia fistula* linn

ชื่อวงศ์ Leguminosae

ชื่อสามัญ: Golden Shower , Indian Laburnum , Pudding - pine Tree

4.1.10 ผู้บริหารมหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ

ตำแหน่ง อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (28 มิถุนายน 2546 – ปัจจุบัน)

4.1.11 การบริหารงานของมหาวิทยาลัย

การบริหารงานของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นการบริหารจัดการเชิงรุกในแนวราบให้สามารถแสดงอัตลักษณ์และแข่งขันได้ พัฒนาการค้นคว้าวิจัย พัฒนาระบบการเรียนรู้อะบบการเรียนรู้อัจฉริยะกับสังคมและชุมชน สร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ (Academic Excellence) เพื่อพัฒนาสังคมไทย เพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นกลไกสำคัญของสังคมแห่งการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บริหารจัดการบนพื้นฐาน 9 ยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย
2. ยุทธศาสตร์การจัดการความรู้เพื่อสังคม
3. ยุทธศาสตร์การสืบสานและสร้างสรรค์วัฒนธรรมและศิลปะ
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพนิสิต
5. ยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อสังคม
7. ยุทธศาสตร์การบริหารระบบและบุคลากร
8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและบริหารทรัพย์สิน
9. ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

4.1.12 การจัดการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดการเรียนการสอนใน 3 กลุ่มสาขา คือ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ โดยมีหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งในระดับประกาศนียบัตร ระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1,666 คน เป็นนิสิตชาย จำนวน 484 คน และเป็นนิสิตหญิง จำนวน 1,182 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 332 คน เป็นนิสิตชาย จำนวน 96 คน และเป็นนิสิตหญิง จำนวน 236 คน ซึ่งทั้งหมดได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ตามตารางของยามาเน่ (Yamane.1997: 80 - 81) โดยใช้กลุ่มสาขาวิชาและเพศเป็นชั้น (Strata) โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยจำแนกประชากรออกเป็น 6 กลุ่มสาขาวิชา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาภาษาศาสตร์ จำนวน 176 คน กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 562 คน กลุ่มสาขาวิชาสังคมศึกษา จำนวน 164 คน กลุ่มสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 142 คน กลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ จำนวน 389 คน และกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 233 คน

2. ผู้วิจัยจำแนกประชากรในแต่ละกลุ่มสาขาวิชาออกเป็นนิสิตชายและนิสิตหญิง ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาภาษาศาสตร์ จำนวน 176 คน เป็นนิสิตชาย 35 คน และนิสิตหญิง 141 คน กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 562 คน เป็นนิสิตชาย 122 คน และนิสิตหญิง 440 คน กลุ่มสาขาวิชาสังคมศึกษา จำนวน 164 คน เป็นนิสิตชาย 38 คน และนิสิตหญิง 126 คน กลุ่มสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 142 คน เป็นนิสิตชาย 103 คน และนิสิตหญิง 29 คน กลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ จำนวน 389 คน เป็นนิสิตชาย 124 คน และนิสิตหญิง 265 คน และกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 233 คน เป็นนิสิตชาย 62 คน และนิสิตหญิง 171 คน

3. ผู้วิจัยประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากตารางของยามาเน่ (Yamane. 1967 : 886-887) พบว่า ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 332 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้สัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่าง = 5 : 1 ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างได้ดังนี้ กลุ่มสาขาวิชาภาษาศาสตร์ จำนวน 35 คน เป็นนิสิตชาย 7 คน และนิสิตหญิง 28 คน กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 112 คน เป็นนิสิตชาย 24 คน และนิสิตหญิง 88 คน กลุ่มสาขาวิชาสังคมศึกษา จำนวน 33 คน เป็นนิสิตชาย 8 คน และนิสิตหญิง 25 คน กลุ่มสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน

28 คน เป็นนิสิตชาย 20 คน และนิสิตหญิง 8 คน กลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ จำนวน 78 คน เป็นนิสิตชาย 25 คน และนิสิตหญิง 53 คน และกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 46 คน เป็นนิสิตชาย 12 คน และนิสิตหญิง 34 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและเพศ

กลุ่มสาขาวิชา	เพศชาย (คน)		เพศหญิง (คน)		รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ภาษาศาสตร์	35	7	141	28	176	35
วิทยาศาสตร์	122	24	440	88	562	112
สังคมศึกษา	38	8	126	25	164	33
พลศึกษา	103	20	39	8	142	28
ศึกษาศาสตร์	124	25	265	53	389	78
ศิลปกรรมศาสตร์	62	12	171	34	233	46
รวมทั้งสิ้น	484	96	1,182	236	1,666	332

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ กลุ่มสาขาวิชา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู

วิธีการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ กลุ่มสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนิสิต เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หรือเติมข้อความลงไปในช่วงว่าง ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2. สาขาวิชา

- ☐ ภาษาไทย
- ☐ ภาษาอังกฤษ
- ☐ คณิตศาสตร์
- ☐ วิทยาศาสตร์ทั่วไป
- ☐ วิทยาศาสตร์-ชีววิทยา
- ☐ วิทยาศาสตร์-เคมี
- ☐ วิทยาศาสตร์-ฟิสิกส์
- ☐ สังคมศึกษา
- ☐ พลศึกษา-สุขศึกษา
- ☐ พลศึกษา
- ☐ สุขศึกษา
- ☐ การประถมศึกษา
- ☐ เทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา
- ☐ จิตวิทยาการแนะแนว
- ☐ ศิลปกรรมศาสตร์ศึกษา - ทัศนศิลป์ศึกษา
- ☐ ศิลปกรรมศาสตร์ศึกษา - ดนตรีศึกษา (ไทย)
- ☐ ศิลปกรรมศาสตร์ศึกษา - ดนตรีศึกษา (สากล)
- ☐ ศิลปกรรมศาสตร์ศึกษา - ศิลปะการแสดงศึกษา

3. เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ในภาคเรียนที่ผ่านมา

4. รายได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครองเฉลี่ย บาท /เดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของเนตรชนก พุ่มพวง (2546: 96) และทัศนีย์ จิตต์ชื่นมีชัย (2548: 119-120)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2 ลักษณะของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด, จริง, จริงบ้าง, จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าตั้งใจทำคะแนนการเรียนให้ได้ สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้					
00	ถ้าผลการเรียนยังไม่มีดี ข้าพเจ้าต้องใช้ ความพยายามมากขึ้น					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด ให้คะแนน 5 คะแนน

จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้			
จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 - 5.00 หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 - 3.66 หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 2.33 หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตของวันนา สงวนศรี (2549: 140-142) และเนตรชนก พุ่มพวง (2546: 106-107)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2 ลักษณะของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ก. ด้านการคาดการณ์ไกลและการตัดสินใจ เมื่อได้ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ข้าพเจ้าจะตั้งใจศึกษาเล่าเรียนเพื่อความก้าวหน้าของชีวิต					
00	ข้าพเจ้าสำรวจความสามารถของตนเองก่อนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ					
0	ข. ด้านการแก้ปัญหาและการวางแผน เมื่อข้าพเจ้าเรียนอ่อนในวิชาใด ข้าพเจ้าจะหาความรู้เพิ่มเติมในรายวิชานั้น					
00	ข้าพเจ้าวางแผนการทำงานให้สามารถส่งตามกำหนดวันเวลาได้ทุกครั้ง					
0	ค. ด้านการรู้จักเลือกกระทำ การรอคอยและการมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อความสำเร็จในชีวิต ข้าพเจ้าไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค โดยพยายามตั้งใจเรียนให้ประสบความสำเร็จ					
00	ข้าพเจ้าไม่ถอยอดทนต่อความยากลำบากในการเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน

จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้			
จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 - 5.00	หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 - 3.66	หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 2.33	หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองของ วันนา สงวนศรี (2549: 143-144)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และ 4.2 ลักษณะของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าประกอบวิชาชีพครูหลังจากจบการศึกษา					
00	ผู้ปกครองไม่คาดหวังผลการเรียนที่ดีจากข้าพเจ้า					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 - 5.00 หมายถึง มีความคาดหวังของผู้ปกครองมาก
- คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 - 3.66 หมายถึง มีความคาดหวังของผู้ปกครองปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 2.33 หมายถึง มีความคาดหวังของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนของ วันนา สงวนศรี (2549: 144-146)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนตามแนวคิดที่ได้จาก ข้อ 5.1 และ 5.2 ลักษณะของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน เป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน เมื่อนิสิต อ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ก. สถานที่เรียน					
	ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก					
00	ห้องสมุดมีหนังสือไม่เพียงพอกับ ความต้องการของนิสิต					
0	ข. สื่ออุปกรณ์การเรียน					
	สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่ เพียงพอต่อจำนวนอาจารย์ผู้สอน					
00	สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนมีความ หลากหลาย					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 - 5.00 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 - 3.66 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 2.33 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ ของ ชนิกา จีงเจริญพานิชย์ (2546: 104-106)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ โดยใช้ข้อมูลจากข้อ 6.1 และ 6.2 ลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ก. การปฏิบัติตนของนิสิตต่ออาจารย์ ข้าพเจ้าเคารพอาจารย์					
00	ข้าพเจ้าไม่ตั้งใจเรียนในวิชาที่ข้าพเจ้าไม่ชอบ อาจารย์ผู้สอน					
0	ข. การปฏิบัติตนของอาจารย์ต่อนิสิต ข้าพเจ้ารู้สึกว่าย่อาจารย์สนใจนิสิต					
00	อาจารย์ไม่เป็นกันเองกับนิสิต					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 - 5.00 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 - 3.66 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 2.33 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน ของ ทศนีย์ จิตต์ชื่นมีชัย (2548: 127-129) และธนาวรรณ ธนพรดี (2551: 133-134)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2 ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทหลายคน					
00	ข้าพเจ้าไม่ให้ความช่วยเหลือเพื่อน เมื่อเพื่อนมีปัญหา					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 - 5.00 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 - 3.66 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 2.33 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู ของชวลีกร โชติดี (2541: 100-104) และชนิกา จิ่งเจริญพานิชย์ (2546: 111-117)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 8.1 และ 8.2 ลักษณะแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) แบ่งเป็นด้านความคิด ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ด้านความรู้สึก ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม ได้แก่ เป็นประจำ บ่อย บางครั้ง นานๆ ครั้ง และน้อยครั้งที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ด้านความคิด

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู เมื่อ นิสิตอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความคิดของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

เห็นด้วยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนิสิตมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนิสิตมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนิสิตน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
0	เมื่อคิดถึงอาชีพครู ข้าพเจ้าคิดว่า ครูเป็นอาชีพที่ไม่น่าภาคภูมิใจ					
00	ครูเป็นอาชีพที่ต้องขัดเกลานักเรียน ให้เป็นคนดี					

เกณฑ์การให้คะแนน

- ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1 คะแนน
- ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5	คะแนน

ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู เมื่อ
 นิสิตอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรง
 กับความรู้สึกของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนิสิตมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนิสิตมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนิสิตน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	เมื่อคิดถึงวิชาชีพครู ข้าพเจ้ารู้สึกว้า ข้าพเจ้าภูมิใจในวิชาชีพครู					
00	ข้าพเจ้าไม่อยากเป็นครู เพราะเงินเดือน น้อย					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู เมื่อ นิสิตอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของนิสิตเป็นประจำ
บ่อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของนิสิตบ่อยมากแต่ไม่ทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของนิสิตน้อยครั้ง
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นน้อยครั้งมาก หรือแทบไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อย	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
0	เมื่อข้าพเจ้าเรียนวิชาชีพครู ข้าพเจ้า ปฏิบัติตนดังต่อไปนี้ ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนวิชาชีพครูให้ดีที่สุด					
00	ข้าพเจ้าไม่เข้าเรียนในวิชาชีพครู					
0	เมื่อข้าพเจ้าเรียนวิชาชีพครู ข้าพเจ้า ปฏิบัติตนดังต่อไปนี้ ข้าพเจ้าไม่สนใจการฝึกอบรมทางวิชาชีพ ครูเพิ่มเติม					
00	ข้าพเจ้าจะเป็นครูที่มีความเสียสละ					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

เป็นประจำ	ให้คะแนน	5	คะแนน
บ่อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
บางครั้ง	ให้คะแนน	3	คะแนน

นานๆ ครั้ง	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยครั้งที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้			
เป็นประจำ	ให้คะแนน	1	คะแนน
บ่อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
บางครั้ง	ให้คะแนน	3	คะแนน
นานๆ ครั้ง	ให้คะแนน	4	คะแนน
น้อยครั้งที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 - 5.00 หมายถึง มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 - 3.66 หมายถึง มีทัศนคติปานกลางต่อวิชาชีพครู

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 2.33 หมายถึง มีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test โดยเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามการวิจัย ซึ่งผลของการหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม มีดังต่อไปนี้

2.1 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.602 – 5.658

2.2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.099 – 6.324

2.3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.762 – 7.471

2.4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.102 – 3.776

2.5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.212 – 4.160

2.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 19 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.253 – 5.944

2.7 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 30 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.012 – 6.016

3. ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วตามข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งผลของการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม มีดังต่อไปนี้

3.1 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .847

3.2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .820

3.3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .903

3.4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .817

3.5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .786

3.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .877

3.7 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .934 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ผลปรากฏดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.7.1 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู ด้านความคิด มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .782

3.7.2 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู ด้านความรู้สึกรู้สึก มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .902

3.7.1 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .865

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ คณบดีคณะสังคมศาสตร์ คณบดีคณะพลศึกษา คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ และคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครู ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในระหว่างวันที่ 2 - 27 กุมภาพันธ์ 2552 จำนวน 332 ฉบับ ได้รับคืนมา จำนวน 280 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.34

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 280 ฉบับ ที่นิสิตตอบมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ผลปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา

กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25 %

กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วนำมาทดสอบด้วย t-test

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

(α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1

3.2 วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้า เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-Distribution
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-Distribution
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Square)
r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
$\hat{Y}$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์
SE_b	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
X_1	แทน	เพศ: ชาย
X_2	แทน	เพศ: หญิง
X_3	แทน	กลุ่มสาขาวิชา: ภาษาศาสตร์
X_4	แทน	กลุ่มสาขาวิชา: วิทยาศาสตร์
X_5	แทน	กลุ่มสาขาวิชา: สังคมศึกษา
X_6	แทน	กลุ่มสาขาวิชา: พลศึกษา
X_7	แทน	กลุ่มสาขาวิชา: ศีกษาศาสตร์
X_8	แทน	กลุ่มสาขาวิชา: ศิลปกรรมศาสตร์

X ₉	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X ₁₀	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
X ₁₁	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
X ₁₂	แทน	ลักษณะมุ่งอนาคต
X ₁₃	แทน	ความคาดหวังของผู้ปกครอง
X ₁₄	แทน	ลักษณะทางกายภาพของการเรียน
X ₁₅	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์
X ₁₆	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน
Y	แทน	ทัศนคติต่อวิชาชีพครู

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 4 ตอน เรียงตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และกลุ่มสาขาวิชา

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะมุ่งอนาคต องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และความคาดหวังของผู้ปกครอง องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน และทัศนคติต่อวิชาชีพ

ครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว

องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว

และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และกลุ่มสาขาวิชา ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และกลุ่มสาขาวิชา

องค์ประกอบ	ระดับขององค์ประกอบ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	89	31.79
	หญิง	191	68.21
	รวม	280	100.00
2. กลุ่มสาขาวิชา	ภาษาศาสตร์	35	12.50
	วิทยาศาสตร์	92	32.86
	สังคมศึกษา	33	11.79
	พลศึกษา	28	10.00
	ศึกษาศาสตร์	55	19.64
	ศิลปกรรมศาสตร์	37	13.21
	รวม	280	100.00

จากตาราง 2 พบว่า นิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 280 คน เมื่อจำแนกตาม

1. เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตเพศหญิง จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 68.21 มากกว่านิสิตเพศชาย จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 31.79

2. กลุ่มสาขาวิชา พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มากที่สุด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 32.86 รองลงมา คือ นิสิตกลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 19.64 นิสิตกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 13.21 นิสิตกลุ่มสาขาวิชาภาษาศาสตร์ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 นิสิตกลุ่มสาขาวิชา สังคมศึกษา จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 11.79 ตามลำดับ และน้อยที่สุด คือ นิสิตกลุ่มสาขาวิชา พลศึกษา จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะมุ่งอนาคต องค์ประกอบด้าน ครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และความคาดหวังของผู้ปกครอง องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน และทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบด้านส่วนตัว
องค์ประกอบด้านครอบครัว องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย และทัศนคติ
ต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

องค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.1995	.48674	สูง
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.6082	.51330	มาก
ลักษณะมุ่งอนาคต	3.5854	.40791	ปานกลาง
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	21572.8571	11412.24484	ปานกลาง
ความคาดหวังของผู้ปกครอง	3.4496	.49231	ปานกลาง
ลักษณะทางกายภาพของการเรียน	3.1901	.60250	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์	3.4041	.36285	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน	3.5090	.38773	ดีพอใช้
ทัศนคติต่อวิชาชีพครู	3.2836	.29804	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า นิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก มีลักษณะมุ่งอนาคต ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง มีลักษณะทางกายภาพของการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนอยู่ในระดับดีพอใช้ และมีทัศนคติปานกลางต่อวิชาชีพครู

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับ
ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

องค์ประกอบ	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	Y
X ₁	1.000	-.100**	-.142*	-.167**	-.059	.284**	.107	.051	-.183**	.095	-.186**	-.156**	-.213**	-.043	.031	-.206**	-.073
X ₂		1.000	.142*	.167**	.059	-.284**	-.107	-.051	.183**	-.095	.186**	.156**	.213**	.043	-.031	.206**	.073
X ₃			1.000	-.264**	-.138*	-.126*	-.187**	-.147*	.175**	-.033	-.149*	-.130*	-.045	-.066	-.062	.161**	-.110
X ₄				1.000	-.256**	-.233**	-.346**	-.273**	-.175**	.008	.262**	.185**	.290**	.221**	.162**	.049	.159**
X ₅					1.000	-.122*	-.181**	-.143*	-.035	.114	-.017	.007	.024	.110	.055	.004	.092
X ₆						1.000	-.165**	-.130*	-.236**	-.026	-.152*	-.150*	-.145*	.049	-.022	-.141*	-.140*
X ₇							1.000	-.193**	.268**	-.127*	-.011	.029	-.035	-.203**	-.029	-.059	-.062
X ₈								1.000	.000	.085	-.054	-.037	-.211**	-.153*	-.163**	-.036	-.003
X ₉									1.000	-.325**	.063	.030	.089	-.168**	.054	-.042	-.103
X ₁₀										1.000	-.026	.034	-.060	.017	.009	.097	.183**
X ₁₁											1.000	.691**	.330**	.145*	.126*	.217**	.173**
X ₁₂												1.000	.450**	.109	.192**	.381**	.235**
X ₁₃													1.000	.188**	.287**	.378**	.301**
X ₁₄														1.000	.380**	.228**	.281**
X ₁₅															1.000	.359**	.393**
X ₁₆																1.000	.349**
Y																	1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชา: วิทยาศาสตร์(X_4) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว(X_{10}) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_{11}) ลักษณะมุ่งอนาคต(X_{12}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_{13}) ลักษณะทางกายภาพของการเรียน(X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์(X_{15}) และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน(X_{16})

องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาพลศึกษา(X_6)

องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศ: ชาย(X_1) เพศ: หญิง(X_2) กลุ่มสาขาวิชา: ภาษาศาสตร์(X_3) กลุ่มสาขาวิชา: สังคมศึกษา(X_5) กลุ่มสาขาวิชา: ศึกษาศาสตร์(X_7) กลุ่มสาขาวิชา: ศิลปกรรมศาสตร์(X_8) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_9)

ตอนที่ 4 องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร กล่าวคือ ความแปรปรวนเพื่อค้นหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อค้นหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	5	6.541	1.308	19.649**
Residual	274	18.242	.067	
Total	279	24.782		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า มีองค์ประกอบ จำนวน 5 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

องค์ประกอบ	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₅	.200	.049	.244	.393	.154	50.778**
X ₁₅ X ₁₆	.121	.045	.173	.452	.204	35.498**
X ₁₅ X ₁₆ X ₁₀	.097	.035	.160	.478	.229	27.317**
X ₁₅ X ₁₆ X ₁₀ X ₁₃	.059	.028	.157	.502	.252	23.144**
X ₁₅ X ₁₆ X ₁₀ X ₁₃ X ₁₄	.005	.000	.120	.514	.264	19.649**
a	=		1.559			
R	=		.514			
R ²	=		.264			
SE _{est}	=		.25802			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์(X₁₅) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน(X₁₆) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X₁₀) ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X₁₃) และลักษณะทางกายภาพของการเรียน(X₁₄) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์วิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ได้รับร้อยละ 26.40 ผู้วิจัยจึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของ
ตัวพยากรณ์มาเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับ
ปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ในรูปแบบ
คะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 1.559 + .200X_{15} + .121X_{16} + .097X_{10} + .059X_{13} + .005X_{14}$$

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับ
ปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ในรูปแบบ
คะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .244X_{15} + .173X_{16} + .160X_{10} + .157X_{13} + .120X_{14}$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
2. องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1,666 คน เป็นนิสิตชาย จำนวน 484 คน และเป็นนิสิตหญิง จำนวน 1,182 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 332 คน เป็นนิสิตชาย จำนวน 96 คน และเป็นนิสิตหญิง จำนวน 236 คน ซึ่งทั้งหมดได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ตามตารางของยามาเน (Yamane.1967: 886 - 887) โดยใช้กลุ่มสาขาวิชา และเพศเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ กลุ่มสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.602 – 5.658 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .847

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.099 – 6.324 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .820

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.762 – 7.471 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .903

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.102 – 3.776 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .817

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.212 – 4.160 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .786

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 19 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.253 – 5.944 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .877

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 30 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.012 – 6.016 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .934 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ผลปรากฏดังรายละเอียดต่อไปนี้

แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู ด้านความคิด เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 7 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.333 – 5.147 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .782

แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู ด้านความรู้สึกรู้สึก เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.314 – 6.016 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .902

แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.101 – 4.680 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .865

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ คณบดีคณะสังคมศาสตร์ คณบดีคณะพลศึกษา คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ และคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครู ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในระหว่างวันที่ 2 - 27 กุมภาพันธ์ 2552 จำนวน 332 ฉบับ ได้รับคืนมา จำนวน 280 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.34

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 280 ฉบับ ที่นิสิตตอบมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ผลปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครู การศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้าน สิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษา ขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า :-

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการ ผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ กลุ่ม สาขาวิชา: วิทยาศาสตร์(X_4) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว(X_{10}) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการ เรียน(X_{11}) ลักษณะมุ่งอนาคต(X_{12}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_{13}) ลักษณะทางกายภาพของการ เรียน(X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์(X_{15}) และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน(X_{16})

2. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการ ผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชา: พลศึกษา(X_6)

3. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครู การศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศ: ชาย(X_1) เพศ: หญิง(X_2) กลุ่มสาขาวิชา: ภาษาศาสตร์(X_3) กลุ่มสาขาวิชา: สังคมศึกษา(X_5) กลุ่มสาขาวิชา: ศึกษาศาสตร์(X_7) กลุ่มสาขาวิชา: ศิลปกรรมศาสตร์(X_8) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_9)

4. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครู การศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจาก องค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพ ระหว่างนิสิตกับอาจารย์(X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน(X_{16}) ฐานะทางเศรษฐกิจของ ครอบครัว (X_{10}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_{13}) และลักษณะทางกายภาพของการเรียน(X_{14})

5. สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้น พื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 1.559 + .200X_{15} + .121X_{16} + .097X_{10} + .059X_{13} + .005X_{14}$$

5.2 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .244X_{15} + .173X_{16} + .160X_{10} + .157X_{13} + .120X_{14}$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากผลการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชา: วิทยาศาสตร์(X_4) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว(X_{10}) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_{11}) ลักษณะมุ่งอนาคต(X_{12}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_{13}) ลักษณะทางกายภาพของการเรียน(X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์(X_{15}) และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน(X_{16}) อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 กลุ่มสาขาวิชา: วิทยาศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะนิสิตอาจเล็งเห็นว่าในปัจจุบันบัณฑิตที่จบการศึกษาจากสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ แม้ว่าจะมีงานที่ตรงกับสาขาวิชาเรียนรองรับอยู่จำนวนหนึ่งแล้วก็ตาม แต่จากสภาพสังคมและเศรษฐกิจในช่วงหลังที่ผันแปรไป ทำให้หลายคนหันมาให้ความสนใจกับการศึกษาที่มีลักษณะทางวิชาชีพมากขึ้น เพื่อที่จะได้มีทางเลือกที่หลากหลายและมีโลกกว้างทางอาชีพมากขึ้น โดยเฉพาะอาชีพครูที่ได้รับการกำหนดว่าผู้ที่จะสามารถประกอบอาชีพครูได้นั้นจะต้องเรียนวิชาชีพครูและมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเสียก่อน ด้วยเหตุนี้จึงอาจเป็นผลทำให้นิสิตมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู เล็งเห็นถึงคุณค่าและประโยชน์ของวิชาชีพครู รู้สึกพึงพอใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพครู รวมทั้งมีความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาชีพครูและประพฤติตนอันแสดงถึงการเป็นครูที่ดีในอนาคต

ดังนั้น นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

1.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตามความผันแปรทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้ผู้คนมีทัศนคติในการมองโลกและมีค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งในสมัยหนึ่งที่ระบบสังคมเป็นสังคมแบบอุตสาหกรรม ค่านิยมในเลือกศึกษาต่อและเลือกประกอบอาชีพในสมัยนั้น มักมุ่งเข้าสู่ตลาดแรงงานในภาคอุตสาหกรรม เน้นการสร้างคนเก่งในระดับห้วกะที่ สาขาวิชาที่ได้รับความนิยมคือ สาขาวิชาด้านวิศวกรรมศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่ก็มาจากผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับที่ค่อนข้างสูง ส่วนผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลางหรือค่อนข้างต่ำก็มักเข้าเรียนในสาขาวิชาชีพครู ด้วยเหตุผลที่ไม่ต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายในการเรียนที่สูงจนเกินตัว ทำให้อาชีพของสังคมในสมัยนั้นมองว่า ผู้ที่เรียนในวิชาชีพครูก็คือผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางหรือค่อนข้างต่ำเท่านั้น แต่เนื่องจากในปัจจุบัน สังคมหันมาให้ความสำคัญและให้ความสนใจกับวิชาชีพครูมากขึ้น มีการยกระดับวิทยฐานะของครูให้สูงขึ้นโดยกำหนดคุณสมบัติเฉพาะของวิชาชีพครูและผู้ที่จะมาประกอบอาชีพครู และการที่สังคมแสดงถึงการให้การยอมรับวิชาชีพครูนี้เอง จึงส่งผลให้ค่านิยมและทัศนคติต่อวิชาชีพครูของคนเปลี่ยนไป กล่าวคือ มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครูมากขึ้น ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงก็หันมาส่งบุตรหลานให้ศึกษาต่อในวิชาชีพครูมากขึ้น

ดังนั้น นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นิสิตที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเสมือนแรงกระตุ้นให้นิสิตเกิดความกระตือรือร้นในการศึกษาเรียนรู้ และพัฒนาตนเองไปสู่สัมฤทธิ์ผลที่สูงยิ่งๆ ขึ้นในการเรียน และวิชาชีพครูที่นิสิตจำเป็นต้องศึกษาก็คือเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการของนิสิต ย่อมส่งผลให้นิสิตเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูและพยายามศึกษาและเรียนรู้อย่างตั้งใจเพื่อให้ได้รับการประเมินในระดับสูงอันจะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงตามไปด้วย

ดังนั้น นิสิตที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

1.4 ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นิสิตที่มีลักษณะมุ่ง

อนาคตมากมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะการที่นิสิตเลือกศึกษาในโครงการผลิตครู การศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) นั้น ย่อมเป็นการแสดงถึงความปรารถนาที่จะ ประกอบอาชีพครูในอนาคต มีการวางแผนในการเรียนที่ดี คาดหวังถึงผลสำเร็จที่จะตามมา และมีความมุ่งมั่นที่จะศึกษาเล่าเรียนให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ประกอบกับเมื่อนิสิตพิจารณาว่าการศึกษานี้ ในโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มีทุนการศึกษาให้ในระหว่างการ ศึกษา ดังนั้นย่อมทำให้บุคคลที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงเล็งเห็นถึงโอกาสและความพร้อมที่จะศึกษาเล่าเรียนให้สำเร็จได้ ซึ่งอาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เกิดทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ผลการศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ จูติพร ลิขิตฐา (2547: 115-116) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนิสิต นักศึกษาชั้นปีที่ 1 โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) สาขา คณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่าลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ของนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) สาขาคณิตศาสตร์ นอกจากนี้การที่นิสิตเลือกศึกษาในโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) ยังเป็นการแสดงถึงการมีความคิด ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู โดยมองเห็นถึงคุณค่า ความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนวิชาชีพครู ชอบ ฟังพอใจ สนใจ และตั้งใจเรียนในวิชาชีพครู ซึ่งหากนิสิตมีความคิด ความรู้สึก และมีแนวโน้มในการแสดง พฤติกรรมในทางบวกต่อวิชาชีพครูแล้ว ก็ย่อมแสดงว่า นิสิตมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครูนั่นเอง ดังนั้น นิสิตที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

1.5 ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นิสิตที่มีความคาดหวังของผู้ปกครองมากมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะความคาดหวังของผู้ปกครองที่ต้องการให้นิสิตประกอบวิชาชีพครูในอนาคต เป็นแรงจูงใจภายนอกที่คอยผลักดันให้นิสิตเกิดความมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ ตั้งใจเรียน มีความขยันหมั่นเพียร และอดทนเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามที่ผู้ปกครองคาดหวัง ดังที่ ดูเซค (Dusek. 1980: 87-110) ได้กล่าวว่า ผู้ปกครองที่คาดหวังในเรื่องการเรียนในตัวนักเรียนที่เหมาะสมกับความสามารถ จะกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความพยายามในการเรียนมากขึ้นและเกิดความมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จในการเรียน และแอนเดอร์สัน (รังรอง งามศิริ. 2540; อ้างอิงมาจาก Anderson. 1995) ที่กล่าวว่า การที่นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครอง มักมีบทบาทต่อการปลูกฝัง การรับรู้ และการอบรมเลี้ยงดู โดยจะมีผลทำให้นักเรียนเกิดความมานะพยายามที่จะทำให้ตนเองประสบความสำเร็จตามที่ผู้ปกครองคาดหวัง ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พะยอม ธีณูรส (2540: 107) ที่ศึกษาเรื่องการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่ได้รับความคาดหวังจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา

เพราะความคาดหวังของบิดามารดาเป็นจุดหมายของการเรียนของนักศึกษาที่บิดามารดาต้องการ และนักศึกษาต้องทำ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานศึกษาค้นคว้าของ ชนิกา จิ่งเจริญพานิชย์ (2546: 73) ซึ่งได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองให้ประกอบวิชาชีพครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร

ดังนั้น นิสิตที่มีความคาดหวังของผู้ปกครองมาก มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

1.6 ลักษณะทางกายภาพของการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การมีลักษณะทางกายภาพของการเรียนดีทำให้นิสิตมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะลักษณะทางกายภาพของการเรียนเป็นสิ่งที่มียุทธผลต่อการเรียนรู้ของนิสิต ดังนั้น ถ้ามหาวิทยาลัยมีลักษณะทางกายภาพของการเรียนที่ดี อันได้แก่ มีสถานที่เรียนที่มีอากาศถ่ายเท สะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อย ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวนนิสิต บริเวณห้องเรียนปราศจากสิ่งรบกวนจากเสียงและกลิ่น และบริเวณโดยรอบมหาวิทยาลัยมีสถานที่นั่งทำงานที่เหมาะสมและเพียงพอ และด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนมีความหลากหลาย เพียงพอกับจำนวนอาจารย์ผู้สอนและนิสิต มีความทันสมัย และมีคุณภาพการใช้งานที่เหมาะสม เหล่านี้ก็จะช่วยส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ของนิสิต ทำให้นิสิตมีความพร้อมในการแสวงหาความรู้ มีสมาธิจดจ่อกับการเรียน มีโอกาสได้หยุดพักและผ่อนคลายความตึงเครียดจากการเรียน และจะทำให้นิสิตมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ดังที่ ลอว์เรนส์ (Lawrens. 1976: 418) ที่กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนนั้นเป็นสภาพทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึก ที่จะทำให้นักเรียนสนใจการเรียน และเกิดการเรียนรู้ที่ดี ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องงานศึกษาค้นคว้าของ ชนิกา จิ่งเจริญพานิชย์ (2546: 74) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร

ดังนั้น ลักษณะทางกายภาพของการเรียนภายในมหาวิทยาลัยดี ทำให้นิสิตมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

1.7 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นิสิตที่มีสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ดีมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะการที่อาจารย์กับนิสิตมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน มีความเป็นกันเองระหว่างอาจารย์กับนิสิต มีอาจารย์คอยให้คำปรึกษา แนะนำ ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจแก่นิสิตทั้งด้านการเรียนและส่วนตัว

ตลอดจนประพุดิตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต ก็จะทำให้นิสิตรู้สึกอบอุ่นทางใจ ไม่ย่อท้อต่อการเรียน กล้าที่จะเข้าไปพูดคุยขอความช่วยเหลือ มีความสนใจและเห็นความสำคัญของการเรียน รวมทั้งมีแบบอย่างที่ดีในการใช้ชีวิต และทำให้นิสิตมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ดังที่ ประทีป อึ้งทรงธรรม (2542: 36) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเป็นครูผู้มีบทบาทหน้าที่สอนสั่งและให้ความรู้แก่นักเรียนไว้ว่า การเรียนการสอนนักเรียนนั้นต้องไม่เพียงแต่สอนและให้ความรู้แก่นักเรียนภายในห้องเรียนหรือโรงเรียนเพียงอย่างเดียว แต่ครูต้องพร้อมที่จะเป็นผู้พลีแรงกายแรงใจต่อการมอบเนื้อหาความรู้ทั้งในและนอกบทเรียนในต่างสถานที่ได้อีกด้วย สอดคล้องกับ รอทแมน (Rothman. 1968: 34-36) ที่กล่าวว่า สิ่งที่ควรคำนึงถึงมากที่สุดในระบบการเรียนการสอนคือ สัมพันธภาพที่ดีของอาจารย์ผู้สอนกับนักเรียน อาจารย์ต้องยอมรับและเข้าใจ มีความเป็นกันเอง ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักพัฒนาตนเอง ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับงานศึกษาค้นคว้าของ ชูลีกร โชติดี (2541: 79) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาส่งผลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

ดังนั้น นิสิตที่มีสัมพันธภาพกับอาจารย์ดี มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

1.8 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อ

วิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นิสิตที่มีสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนดีมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะ นิสิตมีช่วงอายุที่อยู่ในช่วงของวัยรุ่น นับว่ากลุ่มเพื่อนจะมีความสำคัญและมีอิทธิพลอย่างมาก ดังนั้น การมีสัมพันธภาพอันดีระหว่างเพื่อน ได้ทำงานร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ชักชวนกันศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ช่วยกันทบทวนบทเรียน หรือแม้กระทั่งการได้ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันก็จะทำให้นิสิตมีความรู้สึกอบอุ่น และมีความพร้อมที่จะดำเนินกิจกรรมทางการเรียนได้อย่างมีความสุข ซึ่งในโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เองก็มีกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นิสิตได้ทำร่วมกันบ่อยๆ รวมถึงการเข้าไปร่วมกิจกรรมในส่วนของกิจกรรมชมรม เช่น กิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์และกิจกรรมเพื่อสังคมในรูปแบบค่ายอาสาพัฒนา หรือค่ายอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้เปรียบเสมือนเครื่องมือที่ช่วยประสานความสัมพันธ์อันดีระหว่างนิสิตกับเพื่อน ส่งเสริมบรรยากาศของการช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้เป็นอย่างดี ดังที่ จินตนา ยูนิพันธ์ (2527: 61) กล่าวถึงกลุ่มเพื่อนว่า เป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เพราะสังคมในสถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัวหรือจับกลุ่มกันของนักศึกษา ซึ่งลักษณะของกลุ่มจะมีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง เข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนจะมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีไปด้วย ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องงานศึกษาค้นคว้าของ

ชนิกา จึงเจริญพานิชย์ (2546 : 74) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ พระนคร กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา ค้นคว้าพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร และ สอดคล้องกับงานศึกษาค้นคว้าของ ทศนีย์ จิตต์ชื่นมีชัย (2548: 80) ซึ่งศึกษาองค์ประกอบที่มี อิทธิพลต่อวินัยในตนเองด้านการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี ซึ่งได้แก่ มีการพึ่งพาอาศัยกัน ให้ความช่วยเหลือกัน ยอมรับฟังความคิดเห็น ห่วงใยซึ่งกันและกัน กระทำ สิ่งต่างๆ ร่วมกัน แลกเปลี่ยนความรู้ และร่วมกันทบทวนบทเรียนร่วมกัน จะเป็นการสร้างให้เกิด พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสม

ดังนั้น นิสิตที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

2. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการ ผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ กลุ่ม สาขาวิชา: พลศึกษา(X_6) อภิปรายผลได้ดังนี้ กลุ่มสาขาวิชา: พลศึกษามีความสัมพันธ์ทางลบกับ ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นิสิตกลุ่มสาขาวิชาพลศึกษามีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะ ในการเรียนการ สอนทางวิชาพลศึกษาจะเน้นการใช้อำนาจ พละกำลัง กิจกรรมเข้าจังหวะ และการนันทนาการ ฉะนั้นจึงทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน ซึ่งไม่เหมือนกับสาขาวิชาอื่นที่มีเนื้อหา ในทางวิชาการ จึงอาจส่งผลให้นิสิตกลุ่มสาขาวิชาพลศึกษาเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน และ ทำให้เกิดทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาชีพครู

ดังนั้น นิสิตกลุ่มสาขาวิชาพลศึกษา มีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู

3. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครู การศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศ: ชาย(X_1) เพศ: หญิง(X_2) กลุ่มสาขาวิชา: ภาษาศาสตร์(X_3) กลุ่มสาขาวิชา: สังคมศึกษา(X_5) กลุ่มสาขาวิชา: ศึกษาศาสตร์(X_7) กลุ่มสาขาวิชา: ศิลปกรรมศาสตร์(X_8) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_9) อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 เพศ: ชายไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิต ครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นิสิตเพศชายบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู นิสิตเพศชาย บางคนมีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู อภิปรายผลได้ดังนี้

นิสิตเพศชายบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะจำนวนครู

ส่วนใหญ่ในสังคมไทยปัจจุบัน เป็นครูหญิงมากกว่าครูชาย (ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2551: ออนไลน์) ดังนั้น เพศชายที่เลือกเข้าศึกษาต่อในวิชาชีพครูนั้นจึงเป็นส่วนน้อย แต่เป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่น ตั้งใจเข้ามาศึกษาในวิชาชีพครูอย่างแท้จริง ต้องการความสำเร็จ ต้องการประกอบอาชีพครู และมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนในวิชาชีพครู ซึ่งหากมีทัศนคติในทางบวกต่อการเรียนวิชาชีพครูแล้ว นิสิตก็就会有ความเพียรพยายามและตั้งใจศึกษาเล่าเรียนเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี อันเป็นการพัฒนาทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครูให้เพิ่มมากขึ้น ดังที่ พาสนา จุลรัตน์ (2548: 181-182) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีทัศนคติทางบวกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ

ดังนั้น นิสิตเพศชายบางคน มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

นิสิตเพศชายบางคนมีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะ เพศชายส่วนใหญ่ไม่นิยมเลือกประกอบอาชีพครู เนื่องจากอาชีพครูเป็นอาชีพที่ไม่ค่อยอิสระ และมีค่าตอบแทนไม่สูงนักเมื่อเทียบกับอาชีพอื่น ดังที่ ดิพบอย และแอนเดอร์สัน (วัลนิภา พัดเปีย. 2539: 28; อ้างอิงจาก Dipboye & Anderson. 1954) ได้ศึกษาค่านิยมในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในรัฐนิวเจอร์ซีย์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชายเลือกอาชีพที่มีรายได้สูง มีความก้าวหน้าในงานและความอิสระในการทำงาน ส่วนนักเรียนหญิงเลือกอาชีพที่มีเกียรติในสังคม มีความน่าสนใจในอาชีพ มีการทำงานร่วมกับผู้อื่น และสภาพของการทำงานดี ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ โสทิผล มีทรัพย์ (ชนิกา จิ่งเจริญพานิชย์. 2546: 76; อ้างอิงจาก โสทิผล มีทรัพย์. 2514) ผลการวิจัยพบว่า นิสิตชายมีความตั้งใจในการเรียนครูน้อยกว่านิสิตหญิง ทั้งนี้เป็นเพราะเหตุผลทางด้านอาชีพและด้านสังคม ด้านอาชีพ นิสิตชายจะเห็นว่าอาชีพครูนั้นเหมาะสมกับเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เพราะต้องเอาใจใส่กับเด็กๆ และจำเจ ซึ่งไม่ถูกต้องกับลักษณะนิสัยของเพศชาย ส่วนในด้านสังคม สังคมไทยยังรู้สึกว่าการเป็นครูเหมาะสมกับเพศหญิงมากกว่าเพศชาย จึงทำให้นิสิตชายส่วนใหญ่เกิดความรู้สึกด้อย และทำให้มีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู

ดังนั้น นิสิตเพศชายบางคน มีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู

3.2 เพศ: หญิงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นิสิตเพศหญิงบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู นิสิตเพศหญิงบางคนมีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู อภิปรายผลได้ดังนี้

นิสิตเพศหญิงบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะสังคมไทยในอดีตนั้น ส่วนใหญ่ผู้หญิงจะไม่มีโอกาสได้รับการศึกษา แต่จะเน้นให้การศึกษาแก่บุตรหลานที่โตมาภายหลัง ผู้หญิงมีโอกาสดำเนินการศึกษาในระดับที่สูงมากขึ้น และมีโอกาสได้เลือกเรียนสาขาวิชาต่างๆ ตามที่ตนเองสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชีพครู ซึ่งเป็นอาชีพที่เกียรติและได้รับการยอมรับจากผู้คนในสังคมระดับหนึ่ง ด้วยเหตุนี้จึงอาจเป็นแรงจูงใจให้นิสิตหญิงมีความต้องการที่จะศึกษาในวิชาชีพครู เพื่อออกไปประกอบอาชีพที่มีเกียรติและมีความก้าวหน้า ดังผลการศึกษาของ

เรโนลด์ (ชนิกา จิ่งเจริญพานิชย์. 2546: 72; อ้างอิงจาก Ranold. 1970) ซึ่งศึกษาพบว่า ผู้หญิงทั้งหมดมีความหวังต่อวิชาชีพที่สูงและมีเกียรติ สอดคล้องกับดิพบอย และแอนเดอร์สัน (ชนิกา จิ่งเจริญพานิชย์. 2546: 72; อ้างอิงจาก Dipboye & Anderson. 1959) ที่ศึกษาพบว่า นักศึกษาหญิงจะเลือกประกอบอาชีพที่มีเกียรติในสังคม นอกจากนี้โดยธรรมชาติของนิสิตเพศหญิงมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองทางด้านต่างๆ อยู่ตลอดเวลา รวมถึงการเรียนวิชาชีพครูที่เป็นส่วนสำคัญของการเรียนในหลักสูตรของโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี ดังนั้นย่อมทำให้นิสิตหญิงเกิดทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ซึ่งการมีทัศนคติในทางบวกก็จะช่วยให้เกิดการพัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพได้ในอนาคต

ดังนั้น นิสิตเพศหญิงบางคน มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

นิสิตเพศหญิงบางคนมีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของนิสิตเพศหญิง แม้ว่าจะมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน แต่สำหรับนิสิตเพศหญิงบางคนที่ไม่ได้มุ่งมั่นที่จะประกอบอาชีพครูอย่างแท้จริงแล้ว ย่อมไม่ให้ความสำคัญต่อการเรียนวิชาชีพครู หรือบางคนอาจมีความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพครู แต่เมื่อได้เรียนแล้วกลับพบว่า การเรียนวิชาชีพครูไม่ตรงกับความชอบและความถนัดของตนเอง เช่น เป็นคนที่ไม่ชอบการแสดงออกหรือการพูดต่อหน้าปะชุมชน ไม่ชอบทำงานกับเด็กหรือคนหมู่มาก เป็นต้น หรือเมื่อเข้ามาเรียนวิชาชีพครูแล้วได้รับประสบการณ์ที่ไม่ดี ไม่น่าประทับใจ เช่น อาจารย์ผู้สอนสอนไม่รู้เรื่อง ไม่มีเทคนิควิธีการสอนที่น่าสนใจ สื่อการเรียนการสอนไม่อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน ห้องเรียนไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีผลการเรียนตกต่ำ หรือฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแล้วมีปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์พี่เลี้ยง เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจส่งผลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูในทางลบได้

ดังนั้น นิสิตเพศหญิงบางคน มีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู

3.3 กลุ่มสาขาวิชา: ภาษาศาสตร์ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นิสิตกลุ่มสาขาวิชาภาษาศาสตร์บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู นิสิตกลุ่มสาขาวิชาภาษาศาสตร์บางคนมีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู อภิปรายผลได้ดังนี้

นิสิตกลุ่มสาขาวิชาภาษาศาสตร์บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะ อาชีพครูสำหรับนิสิตกลุ่มสาขาภาษาศาสตร์ถือเป็นทางเลือกในการประกอบอาชีพในอนาคต อีกทางเลือกหนึ่งนอกเหนือจากการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการภาษาศาสตร์อื่นๆ ซึ่งในยุคเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ลงนี้ อาชีพครูถือเป็นวิชาชีพที่สามารถยึดเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริมก็ได้ หรือการที่นิสิตเลือกศึกษาต่อในโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐาน (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาด้านภาษาศาสตร์นั้น อาจเป็นความสนใจและเป็นความตั้งใจตั้งแต่แรกของนิสิตว่าเมื่อจบการศึกษาออกไปแล้ว จะไปประกอบอาชีพครูตามความตั้งใจ และความตั้งใจที่จะเรียนให้สำเร็จนี้เอง ที่ทำให้นิสิตมองว่าวิชาชีพครูมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่ออนาคต

ดังนั้น นิสิตกลุ่มสาขาวิชาภาษาศาสตร์บางคน มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

นิสิตกลุ่มสาขาวิชาภาษาศาสตร์บางคนมีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะกลุ่มสาขาวิชาภาษาศาสตร์เป็นสาขาวิชาที่เมื่อจบการศึกษาไปแล้วสามารถหางานได้หลากหลาย นอกเหนือไปจากอาชีพครู เนื่องจากในปัจจุบันมีหน่วยงาน บริษัทห้างร้านที่ชาวต่างชาติเป็นเจ้าของกิจการมากมาย รวมถึงงานบางอย่างก็จำเป็นต้องอาศัยทักษะการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศ ดังนั้นนิสิตกลุ่มสาขาวิชาภาษาศาสตร์จึงอาจเล็งเห็นว่า หากจบการศึกษาไปแล้วอาจไม่จำเป็นต้องประกอบอาชีพครูก็ได้ ซึ่งอาชีพครูเป็นงานที่ไม่ค่อยอิสระและธรรมชาติของงานมีความหนักและเหนื่อย หรืออาจมองว่าอาชีพครูได้รับค่าตอบแทนไม่สูงเท่ากับการทำงานในบริษัทหรือองค์กรมหาชนอื่นๆ ส่งผลให้นิสิตไม่สนใจและไม่ตั้งใจเรียนวิชาชีพครู

ดังนั้น นิสิตกลุ่มสาขาวิชาภาษาศาสตร์บางคน มีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู

3.4 กลุ่มสาขาวิชา: สังคมศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นิสิตกลุ่มสาขาวิชาสังคมศึกษาบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู นิสิตกลุ่มสาขาวิชาสังคมศึกษาบางคนมีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู อภิปรายผลได้ดังนี้

นิสิตกลุ่มสาขาวิชาสังคมศึกษาบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะนิสิตอาจมีความตั้งใจที่จะศึกษาในวิชาชีพครูตั้งแต่แรกเข้า เนื่องจากกลุ่มสาขาวิชาสังคมศึกษาในโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒนั้น เปิดสอนในสาขาวิชาเดียว คือ สาขาวิชาสังคมศึกษา ซึ่งนิสิตอาจเล็งเห็นว่า หากเรียนในสาขาวิชาอื่นๆ อันเป็นหลักสูตรที่เปิดสอนทั่วไป อาจไม่สามารถประกอบอาชีพครูได้ในทันที ประกอบกับหากเรียนในสาขาวิชาสังคมศึกษาอันเป็นหลักสูตรที่จะเรียนไปเพื่อประกอบอาชีพครูนั้น คงจะได้ศึกษาในศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสังคมศาสตร์ได้อย่างครอบคลุม เช่น ภูมิศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ พัฒนาชุมชนเมือง พัฒนาชุมชนชนบท เป็นต้น ซึ่งแม้ว่าจะไม่ได้ศึกษารายละเอียดเฉพาะก็ตาม แต่ก็พอจะทำให้เรียนรู้ในภาพกว้างๆ และสามารถนำไปใช้ในการสอนได้ นอกจากนี้ การได้ศึกษาในวิชาชีพครูตามโครงการดังกล่าว ยังสามารถมีทางเลือกในการทำงานที่หลากหลายกว่าการศึกษาในศาสตร์เดียวๆ ซึ่งเหตุผลเหล่านี้ทำให้นิสิตมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนในวิชาชีพครู

ดังนั้น นิสิตกลุ่มสาขาวิชาสังคมศึกษาบางคน มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

นิสิตกลุ่มสาขาวิชาสังคมศึกษาบางคนมีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะในตอนแรกนิสิตอาจพิจารณาว่าการเลือกศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศึกษา ตามโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเปิดการเรียนการสอนในสาขาวิชาสังคมศึกษาเพียงสาขาวิชาเดียว อาจทำให้มีทางเลือกที่หลากหลายในการประกอบอาชีพ เนื่องจากอาจจะจบไปแล้วประกอบอาชีพครูหรือไม่ก็ได้ แต่เมื่อมาเรียนแล้วกลับพบว่า การเรียนในโครงการดังกล่าวจะต้องเรียนในศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสังคมศาสตร์ และนอกเหนือจากนั้นยังต้องเรียนวิชาชีพครูในสัดส่วนที่เกือบเท่าๆ กับวิชาเอก ซึ่งทำให้ไม่มี

โอกาสได้เรียนรู้ในรายละเอียดลึกซึ้งและเฉพาะเจาะจง การเรียนในเนื้อหาวิชาที่มากและหลากหลายนี้เอง อาจเป็นที่มาให้นิสิตเกิดความเบื่อหน่าย และค้นพบว่าตนเองไม่ชอบ จนทำให้เกิดทัศนคติทางลบต่อการเรียน

ดังนั้น นิสิตกลุ่มสาขาวิชาสังคมศึกษาบางคน มีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู

3.5 กลุ่มสาขาวิชา: ศึกษาศาสตร์ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นิสิตกลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู นิสิตกลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์บางคนมีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู อภิปรายผลได้ดังนี้

นิสิตกลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะกลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์เป็นกลุ่มสาขาวิชาที่มีเนื้อหาวิชาเฉพาะที่มุ่งผลิตบัณฑิตสาขาวิชาชีพครูโดยตรง ซึ่งการที่นิสิตได้เลือกเข้าศึกษาต่อในกลุ่มสาขาวิชานี้ ไม่ว่าจะเป็นสาขาวิชาใดๆ ก็ตาม ต่างก็ต้องยอมรับว่าจะต้องผ่านการเรียนและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้วยกันทั้งสิ้น ดังนั้นการที่นิสิตเลือกเรียนในกลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์นี้ ก็อาจเป็นผลมาจากความชอบ ความพอใจส่วนตัว ยอมรับและเห็นคุณค่าของการเป็นครูมาก หรือมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครูนั่นเอง

ดังนั้น นิสิตกลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์บางคน มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

นิสิตกลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์บางคนมีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะนิสิตไม่ได้มีความตั้งใจที่จะเป็นครูตั้งแต่แรก จึงไม่ชอบที่จะเรียนในวิชาชีพครู เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ขาดความสนใจและตั้งใจเรียน จนอาจส่งผลให้มีผลการเรียนตกต่ำ ขาดแรงจูงใจในการเรียน หรือในอีกกรณีหนึ่ง นิสิตอาจมีความตั้งใจตั้งแต่แรกว่าอยากเป็นครู และเมื่อเข้ามาศึกษาในวิชาชีพครูก็มีความสนใจและตั้งใจเรียน แต่เมื่อเรียนแล้ว กระบวนการเรียนการสอนหรือเนื้อหาวิชาบางวิชาอาจทำให้นิสิตรู้สึกไม่ชอบ เบื่อหน่าย และไม่อยากเรียน หรืออาจมาจากการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงไปว่า การเป็นครูหรือการประกอบวิชาชีพครูนั้น ได้คำตอบแทนน้อยกว่าอาชีพอื่น ไม่ก้าวหน้า ไม่สนองตอบความต้องการทางด้านเศรษฐกิจ การเรียนรู้หรือค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปนี้ทำให้เกิดทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู ดังที่ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2533: 246) ได้กล่าวถึงลักษณะของทัศนคติว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ง่าย การเปลี่ยนแปลงของทัศนคติอาจจะเปลี่ยนแปลงจากบวกเป็นลบ หรือจากลบเป็นบวก ซึ่งบางครั้งเรียกว่าการเปลี่ยนแปลงทิศทางของทัศนคติ หรืออาจจะเปลี่ยนแปลงความเข้มข้น (Intensity) หรือความมากน้อย ทัศนคติบางอย่างอาจจะหยุดเลิกไปได้

ดังนั้น นิสิตกลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์บางคน มีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู

3.6 กลุ่มสาขาวิชา: ศิลปกรรมศาสตร์ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นิสิตกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์บางคน

มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู นิสิตกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์บางคนมีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู อภิปรายผลได้ดังนี้

นิสิตกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะนิสิตมีความพึงพอใจกับการเรียนในกลุ่มสาขาวิชานี้ เนื่องจากเมื่อจบการศึกษาจากกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ในโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) แล้วยังสามารถไปประกอบอาชีพครูได้อีก ทั้งนี้เพราะการศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่ อาจมีโลกกว้างทางอาชีพที่ไม่กว้างขวางนัก ซึ่งหากจะสอนหรือเปิดสถาบันการสอนเกี่ยวกับศิลปะ การแสดง หรือวิชาชีพศิลปะอื่นๆ ก็อาจทำได้ไม่มากนัก เพราะมีข้อกำหนดเรื่องของคุณสมบัติด้านวิชาชีพครู หรือในการลงทุนนั้นต้องใช้ต้นทุนที่สูง ดังนั้นวิชาชีพครูจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะทำให้นิสิตได้มีโลกกว้างในการประกอบอาชีพมากยิ่งขึ้น นิสิตจึงหันมาให้ความสนใจในการเรียนวิชาชีพครูมากขึ้น

ดังนั้น นิสิตกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์บางคน มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

นิสิตกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์บางคนมีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะการเรียนในกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์จะเน้นหนักไปในเรื่องของภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี ประกอบกับธรรมชาติของนิสิตที่มีความถนัดทางด้านศิลปะก็มักจะไม่นิยมการเรียนในวิชาที่มีเนื้อหาวิชาการมากนัก แต่การเรียนในโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) จะต้องเรียนเนื้อหาวิชาชีพครูในสัดส่วนที่เกือบเท่ากันกับเนื้อหาวิชาเอก ดังนั้นนิสิตกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์จึงอาจรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่พอใจ และไม่ชอบที่จะเรียนวิชาชีพครู จนอาจทำให้เกิดทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู

ดังนั้น นิสิตกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์บางคน มีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู

3.7 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวังมณี กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบางคนมีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู อภิปรายผลได้ดังนี้

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ดังที่ ชีรพร อูรรณโณ (ชุลีกร โชติดี. 2541: 14; อ้างอิงจาก ชีรพร อูรรณโณ. 2521) ได้กล่าวว่า ทัศนคติเกิดจากอิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัว ประสบการณ์ที่รุนแรง หรือกระทบกระเทือนจิตใจ หรือประสบการณ์ของความสำเร็จ ซึ่งจะทำให้คนมีทัศนคติที่แตกต่างกันไป ดังนั้นการที่นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาชีพครูสูง ก็อาจสร้างให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในความสำเร็จที่ตนเองได้ทุ่มเทและเพียรพยายามมา เป็นผลทำให้นิสิตเกิด

ทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูชีพ อ่อนโคกสูง และอนุสรณ์ อรรถศิริ (2551: 70) ที่ศึกษาความคาดหวังและสมรรถภาพของครูของนิสิตรุ่นแรกที่เรียนหลักสูตรการศึกษา บัณฑิต (กศ.บ.) 5 ปี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถภาพของครูที่คาดหวัง

ดังนั้น นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบางคน มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบางคนมีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้ เพราะว่า นิสิตอาจรู้สึกกว่าตนเองเป็นคนเก่ง มีผลการเรียนดี ดังนั้นเมื่อจบการศึกษาไปแล้วสามารถหางานทำได้ง่าย หลากหลาย และสามารถเลือกอาชีพที่ได้ผลตอบแทนสูงกว่าอาชีพครูก็ได้ และอาชีพครูก็เป็นเพียงทางเลือกหนึ่งในอีกหลายๆ ทางเลือกเท่านั้น ซึ่งการมีความคิดเช่นนี้เป็นที่มาของการมีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู

ดังนั้น นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบางคน มีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพครู

4. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครู การศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจาก องค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน (X_{16}) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_{10}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{13}) และลักษณะทางกายภาพของการเรียน (X_{14}) อภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ เป็นองค์ประกอบอันดับแรกที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การมีสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ดี ทำให้นิสิตมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครูเป็นอันดับแรก ทั้งนี้เพราะ การที่นิสิตมีสัมพันธภาพกับอาจารย์ ได้แก่ การปฏิบัติตนของนิสิตต่ออาจารย์ ประกอบด้วย การตั้งใจเรียน การให้ความเคารพ เชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสอนของอาจารย์ และการขอคำแนะนำและคำปรึกษาจากอาจารย์ทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว และการปฏิบัติตนของอาจารย์ต่อนิสิต อันประกอบด้วย การให้ความสนใจต่อนิสิต การให้ความรัก ความเป็นกันเอง ความเอาใจใส่ และให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตทั้งทางด้านการเรียนและด้านส่วนตัว ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนย่อมทำให้นิสิตเกิดความรู้สึกอบอุ่นทางใจ ไม่ย่อท้อต่อปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียน และเห็นความสำคัญของการศึกษาเล่าเรียน ประกอบกับการเป็นตัวอย่างทางวิชาชีพครูแก่นิสิต ซึ่งสัมพันธภาพที่ดีดังกล่าวนี้ย่อมช่วยกระตุ้นและเสริมสร้างความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่ต้งามต่อวิชาชีพครูให้เกิดแก่นิสิต และส่งผลให้นิสิตเกิดทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของชูลีกร โชติดี (2541: 79) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาค้นคว้า

พบว่า สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกและเป็นตัวพยากรณ์ที่ส่งผลกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นอันดับที่สอง และสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของชนิกา จึงเจริญพานิชย์ (2546: 82) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกและเป็นตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร เป็นอันดับที่สอง

ดังนั้น นิสิตที่มีสัมพันธภาพกับอาจารย์ดี ทำให้มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

4.2 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน เป็นองค์ประกอบอันดับที่สองที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การที่นิสิตมีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี ทำให้นิสิตมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครูเป็นอันดับสอง ทั้งนี้เพราะ กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อนิสิตในระดับอุดมศึกษาทั้งในด้านทักษะความสามารถ บุคลิกภาพ และทัศนคติอย่างสูง ซึ่งสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนิสิตกับเพื่อน อันได้แก่ การให้ความช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว การยอมรับความคิดเห็น การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านการเรียน การห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมกัน และการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เป็นสิ่งจูงใจและเสริมแรงให้นิสิตเกิดทัศนคติทางบวกต่อการเรียน และมีความตั้งใจที่จะศึกษาเล่าเรียนเพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนอย่างสูงสุด ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของชนิกา จึงเจริญพานิชย์ (2546: 81) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกและเป็นตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร เป็นอันดับแรก สอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของเพ็ญพักตร์ ยอดโสภณ (2547: 77) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า สัมพันธภาพระหว่างระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน ส่งผลทางบวกต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เป็นอันดับแรก

ดังนั้น นิสิตที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี ทำให้มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

4.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นองค์ประกอบอันดับที่สามที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ทำให้นิสิตมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

เป็นอันดับที่สาม ทั้งนี้เพราะ นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง จะมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ สูง และได้รับการส่งเสริม สนับสนุนจากครอบครัวเป็นอย่างดี และการที่นิสิตเลือกศึกษาในหลักสูตรของโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) นั้นย่อมเป็นการตัดสินใจภายใต้เงื่อนไขของความพร้อมและการสนับสนุนจากครอบครัวอย่างเต็มศักยภาพ ทำให้ในระหว่างที่นิสิตศึกษาเล่าเรียนในโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) นิสิตจะสามารถแสดงศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องกังวลเรื่องค่าใช้จ่ายที่ใช้ในระหว่างศึกษาเล่าเรียน

ดังนั้น นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ทำให้มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

4.4 ความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นองค์ประกอบอันดับที่สี่ที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การมีความคาดหวังของผู้ปกครองมาก ทำให้นิสิตมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู เป็นอันดับที่สี่ ทั้งนี้เพราะ พ่อแม่ หรือผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับนิสิตมากที่สุด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทยนั้น พ่อแม่เป็นผู้ที่ได้รับการขนานนามว่าบุพการี หรือผู้มีพระคุณ เป็นผู้มีอิทธิพลทั้งทางความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมแก่ลูกหลานมากที่สุด และการปฏิบัติตนเพื่อสนองตอบต่อความคาดหวังของพ่อแม่ ผู้ปกครองนั้นย่อมเป็นการแสดงถึงการมีกตัญญูแก่ผู้ที่มีพระคุณ หากพ่อแม่ ผู้ปกครองมีความมุ่งหวังให้นิสิตประกอบอาชีพครูภายหลังสำเร็จการศึกษาจากโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) แล้ว ก็จะส่งผลให้นิสิตผู้เป็นลูกหลานมีความตั้งอกตั้งใจ ความมานะพยายามที่จะศึกษาเล่าเรียนในหลักสูตรดังกล่าวให้ประสบความสำเร็จเพื่อสนองตอบความคาดหวังของพ่อแม่ผู้ปกครองอย่างเต็มกำลังความสามารถ ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลวรรณ วิทยารธรรมชัย (2543: 116) ที่ศึกษาความคาดหวังของบิดา มารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา ทั้งนี้เพราะเมื่อนักเรียนรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครองแล้ว นักเรียนจะต้องพยายามปฏิบัติตามให้ได้

ดังนั้น นิสิตที่มีความคาดหวังของผู้ปกครองมาก ทำให้มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

4.5 ลักษณะทางกายภาพของการเรียน เป็นองค์ประกอบอันดับที่ห้าที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ลักษณะทางกายภาพของการเรียนดี ทำให้นิสิตมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู เป็นอันดับที่ห้า ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย ทั้งนี้เพราะ ลักษณะทางกายภาพของการเรียน ได้แก่ บรรยากาศ

ในห้องเรียน ความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ขนาดของห้องเรียน แหล่งค้นคว้าหาความรู้ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ตลอดจนความพร้อมและความทันสมัยของสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการปรับตัวทางการเรียนของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) และมีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของ ชูลีกร โชติดี (2541: 78) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า สภาพแวดล้อมในการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกและเป็นตัวพยากรณ์ที่ส่งผลกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นอันดับที่หนึ่ง

ดังนั้น ลักษณะทางกายภาพของการเรียนภายในมหาวิทยาลัยดี ทำให้นิสิตมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการศึกษาค้นคว้า คณะผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ในโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางนโยบายในการพัฒนาทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครูของนิสิต และพัฒนารูปแบบการคัดเลือกนิสิตเข้าศึกษาต่อในโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อให้สามารถดำเนินการพัฒนารูปแบบการคัดเลือกนิสิตเข้าศึกษาต่อได้สอดคล้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิต ดังนั้นคณะผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา จึงควรพิจารณาและส่งเสริมองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทั้ง 5 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความคาดหวังของผู้ปกครอง และลักษณะทางกายภาพของการเรียน ผู้ทำสารนิพนธ์มีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังต่อไปนี้

1.1 องค์ประกอบสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพครูได้เป็นอันดับแรก คณะผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) จึงควรคำนึงถึงการส่งเสริมให้มีบรรยากาศของการจัดการเรียนการสอนแบบเป็นกันเองระหว่างอาจารย์กับนิสิต มีกิจกรรมที่จัดทำร่วมกัน จัดให้มีระบบดูแลให้คำปรึกษาแก่นิสิตอย่างใกล้ชิด เพื่อให้นิสิตเกิดความรู้สึกรอบอุ่น เป็นกันเอง เมื่อมีปัญหาก็สามารถปรึกษาอาจารย์ได้อย่างทันที นอกจากนี้การที่

อาจารย์ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต ก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะทำให้นิสิตเกิดความรักและความศรัทธาต่อตัวอาจารย์ผู้สอน วิชาที่สอน และมหาวิทยาลัยได้ ฉะนั้นคณะผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา จึงควรให้การส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนให้ความสนใจแก่นิสิต ให้ความรัก ความเป็นกันเอง เอาใจใส่ ให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตทั้งทางด้านการเรียน และด้านส่วนตัว เพื่อให้สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์มีมากยิ่งขึ้น

1.2 องค์ประกอบสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพครูได้เป็นอันดับที่สอง คณะผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ในโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) จึงควรตระหนักถึงความสำคัญในการเสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน กล่าวคือ ควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมแก่นิสิตที่ศึกษาในโครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) ด้วยกันอย่างสม่ำเสมอ ทั้งในสาขาวิชาเดียวกัน ต่างสาขาวิชา และในภาพรวมทุกสาขาวิชา รวมถึงกิจกรรมที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตในโครงการกับนิสิตที่ศึกษาในหลักสูตรทั่วไปด้วย ตัวอย่างของกิจกรรม เช่น กิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมด้านบำเพ็ญสาธารณประโยชน์แก่สังคม กิจกรรมกีฬา กิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้นิสิตได้มีโอกาสใกล้ชิดกัน มีความสามัคคีกัน ได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ ทั้งทางด้านวิชาการ ด้านส่วนตัว และด้านสังคม ได้เรียนรู้ที่จะช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และเพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน อันจะนำมาซึ่งบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่อบอุ่น ประทับใจ และส่งผลให้นิสิตมีความสุขในการเรียน และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ฉะนั้นคณะผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา จึงควรส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนิสิตกับเพื่อนให้ดียิ่งขึ้น

1.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพครูได้เป็นอันดับที่สาม คณะผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์แนะแนว จึงควรตระหนักถึงการแนะแนวและให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนและผู้ปกครองในเรื่องการเลือกคณะและสาขาวิชาในการศึกษาต่อ โดยควรพิจารณาเลือกให้สอดคล้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เพราะจะเป็นการจัดหรือลดอุปสรรคในด้านค่าใช้จ่าย และคณะวิชาที่มีค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนไม่สูงมากนัก คือ คณะวิชาที่ศึกษาทางด้านวิชาชีพครู ได้แก่ คณะครุศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งถือเป็นทางเลือกหนึ่งที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง

1.4 ความคาดหวังของผู้ปกครอง สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพครูได้เป็นอันดับที่สี่ คณะผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์แนะแนว จึงควรส่งเสริมความเข้าใจและให้ข้อมูลกับผู้ปกครองของผู้เรียน ให้ตระหนักถึงความสำคัญของการมีความคาดหวังต่อการเรียนในปัจจุบัน และการศึกษาต่อของผู้เรียน ทั้งนี้เพราะความคาดหวังของผู้ปกครองจะเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความพยายามในการเรียนมากขึ้นและพยายามทำให้ตนเองประสบความสำเร็จตามที่ผู้ปกครองคาดหวัง ซึ่งการแสดงถึงการมีความคาดหวังต่อการเรียนในปัจจุบัน และการศึกษาต่อ อาจทำได้โดย การหมั่นซักถามถึงเรื่องการเรียน การพูดคุยกันถึงเรื่องการเรียนและการประกอบ

อาชีพในอนาคต และการใช้คำพูดที่แสดงถึงความมุ่งมั่นในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพของบุตร

1.5 องค์ประกอบลักษณะทางกายภาพของการเรียน สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพครูได้เป็นอันดับที่สี่ คณะผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) จึงควรตระหนักถึงความสำคัญในการสร้างเสริม และติดตามดูแลรักษาลักษณะทางกายภาพของการเรียนที่ดี กล่าวคือ มีการจัดสิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมกับบรรยากาศการเรียนการสอน ได้แก่ ภายในห้องเรียนมีอากาศถ่ายเท มีความสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อย ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน บริเวณห้องเรียนปราศจากสิ่งรบกวนจากเสียงและกลิ่น และบริเวณโดยรอบมหาวิทยาลัยมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่เหมาะสมและเพียงพอ ในด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนนั้นควรมีสื่ออุปกรณ์การเรียนมีความหลากหลาย เพียงพอกับจำนวนอาจารย์และนิสิต มีความทันสมัย และมีคุณภาพการใช้งานที่เหมาะสม ฉะนั้นคณะผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา จึงควรจัดให้มีลักษณะทางกายภาพของการเรียนที่ดี

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการเลือกศึกษาต่อของผู้ที่มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพครู

2.2 ควรมีการวิจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการเลือกศึกษาต่อในวิชาชีพครูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.4 ควรศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษาโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) ของสถาบันการศึกษาอื่นๆ เพื่อนำผลการศึกษาค้นคว้ามาเปรียบเทียบเพื่อศึกษาความแตกต่างของสภาพแวดล้อมในการเรียนที่อาจมีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครู

2.5 ควรนำองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครู 2 องค์ประกอบ ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน ไปพัฒนาเป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยาเพื่อพัฒนาทัศนคติต่อวิชาชีพครู เช่น กิจกรรมกลุ่ม บทบาทสมมติ การศึกษาบุคคลเป็นรายกรณี เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กันต์กนิษฐ์ เกษมพงษ์ทองดี. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดนนทบุรี*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กันยา สุวรรณแสง. (2533). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น (1997) จำกัด.
- กึ่งกาญจน์ ปานทอง. (2545). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศบป.) คณะวิทยาการจัดการ โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จินตนา ยูนิพันธ์. (2527). *การเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนิกา จีงเจริญพานิชย์. (2546). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัชฎกร พรภาณุวิชญ์. (2540). *ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล: กรณีศึกษาจังหวัดแพร่*. สืบค้นเมื่อ 22 กันยายน 2551, จาก www.library.stou.ac.th/odi/collectiondev/odi/display
- ชุตีมา ศรีแก้ว. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชุลีกร โชติดี. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (ม.ป.ป.). *ทัศนคติต่อการสอบสัมภาษณ์เพื่อเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.

- ชูชีพ อ่อนโคกสูง; และ อนุสรณ์ อรรถศิริ. (2551). รายงานการวิจัย ความคาดหวังและสมรรถภาพของครูของนิสิตรุ่นแรกที่เรียนหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) 5 ปี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิตติพร ลิขิตฐา. (2547). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โครงการผลิตครูการศึกษาชั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) สาขาคณิตศาสตร์. วิทยานิพนธ์ คม. (การศึกษาคณิตศาสตร์). กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เต็มศักดิ์ คทวนิช. (2546). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: พิมพ์ที่ บริษัท ส.เอเชียเพรส (1989).
- ทัศนีย์ จิตต์ชื่นมีชัย. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อวินัยในตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไทย ทิพย์สุวรรณกุล; และคณะ. (2543). รายงานการวิจัย เรื่องการศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของการรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาระหว่างวิธีการให้โควตาและการสอบคัดเลือก. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- ธนาวรรณ ธนพรดี. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพระฤทธิยคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธีระพร อูวรรณโน. (2529). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นพรัตน์ สำเภา. (2550). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เนตรชนก พุ่มพวง. (2546). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประทีป อึ้งทรงธรรม. (2542). การเปลี่ยนแปลงของสังคมกับการพัฒนาเด็กไทย. การศึกษาปฐมวัย. 1(4) : 9 -17

- ประสงค์ วงศาโรจน์. (2541). สภาพแวดล้อมวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร ในทัศนะของ
ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประสาน อุพารธรรม. (2535). สภาพแวดล้อมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิค
กรุงเทพฯ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปาวีณา จิ่งกังวาลชัย. (2545). ทศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์ กศม. (หลักสูตรและการสอน).
ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554). (2551). สรุปสาระสำคัญ
ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554). สืบค้นเมื่อ
19 สิงหาคม 2551, จาก [www.nesdb.go.th/Portals/0/news/plan/p10/plan10/data/สรุป
สาระสำคัญของแผนพัฒนาฯ%20ฉบับที่%2010.pdf](http://www.nesdb.go.th/Portals/0/news/plan/p10/plan10/data/สรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาฯ%20ฉบับที่%2010.pdf)
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). พฤติกรรมกลุ่ม. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- พรทิพย์ คำชาย. (2543). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีใน
สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7.
กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- พาสนา จุลรัตน์. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา
การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพราพรรณ เปลี่ยนภู. (2542). จิตวิทยาการศึกษา = *Educational psychology*. พิมพ์ครั้งที่ 5
ฉบับปรับปรุงใหม่. กรุงเทพฯ: งานเอกสารและการพิมพ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระ
จอมเกล้าธนบุรี.
- เพ็ญพักตร์ ยอดโสภณ. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของ
นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉิมพระ
เกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไพโรจน์ โตเทศ. (2545, กรกฎาคม). หลักการพื้นฐานกับการบริหารงานโรงเรียน. (10): 16-20.
- ภาวิณี สุทธิพิเชษฐภักดิ์. (2545). การปรับตัวต่อการปฏิบัติงานพยาบาลเพื่อเข้าสู่มาตรฐานระบบ
คุณภาพในโรงพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์
กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ฝ่ายเครือข่ายการเรียนรู้. (2550). *ความเป็นคนความเป็น ครู 7*. พิมพ์ที่บริษัทกริดส์ ดีไซน์ แอนด์ คอมมูนิเคชั่น จำกัด. กรุงเทพฯ: โครงการบริการวิชาการแก่ชุมชน.
- ไม่มีชื่อ. (2551). *ทัศนคติ (Attitude)*. สืบค้นเมื่อ 22 กันยายน 2551, จาก www.novabizz.com/NovaAce/Attitude.htm
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2530). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- รังรอง งามศิริ. (2540). *การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อความวิตกกังวล ในการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ลักขณา สิริวัฒน์. (2545). *จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน*. กรุงเทพฯ : โอ เอส พริ้นติ้งเฮาส์.
- ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วัชร ทรัพย์มี. (2523). *การแนะแนวอาชีพ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันนา สงวนศรี. (2549). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัลนิภา พัดเป็ย. (2539). *ทัศนะต่อวิชาชีพครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์ - มีนาคม). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย: เรื่องง่ายๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้. *ข่าวสารการวิจัยการศึกษา*. 18 (3) : 9
- วิไลวรรณ วิทยารธรรมชัย. (2543). *การศึกษาความคาดหวังของบิดา มารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน*. วิทยานิพนธ์ กศม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรินทิพย์ พงษ์ศาสด. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2546). *โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี)*. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาการฝึกหัดครู สำนักสถาบันราชภัฏ.

- ศุภางค์ วงษ์แจ้ง. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครู
วิทยาลัยเทคนิคนครนายก จังหวัดนครนายก. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). รายงานจำนวนครูจำแนก
ตามระดับวุฒิการศึกษา. สืบค้นเมื่อ 16 พฤษภาคม 2552, จาก
<http://doc.obec.go.th/onwebcheck2551/report5.php>
- สมบัติ กาญจนกิจ; และสมหญิง จันทรุไทย. (2542). จิตวิทยาการศึกษา: แนวคิด ทฤษฎีสู่การ
ปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2545). พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. สืบค้นเมื่อ 22
กันยายน 2551, จาก www.moe.go.th/main2/plan/p-r-b42-01.htm
- สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2551). ทศนคติ. สืบค้นเมื่อ
22 กันยายน 2551, จาก www.arit.rmutt.ac.th
- สิริวรรณ ศรีพหล. (2526). รูปแบบการสอบและกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาสังคมศึกษา. เอกสาร
การสอนสังคมศึกษาหน่วยที่ 10-15. นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุปรีชา หิรัญโต. (2524). “การวางแผนพัฒนาโรงเรียน” เอกสารการสอน.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. (2543, มีนาคม). ห้องเรียนสร้างสรรค์ความรู้. (92): 3-8.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2533). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
..... (2544). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อัจฉรา สุขารมณ; และอรพินทร์ ชูชม. (2530). การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ.
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 39. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- อารี พันธุ์ณี. (2544). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ 1999.
- Allport, G.H. (1940). *Handbooks of Social Psychology*. Massachusetts: Clark University
Press.
- Anderson, MJ. (1995). Effects of Classroom Social Climate on Individual Learning.
American Education Research Journal. 7(1): 15-33.
- Astin, A.W. (1968). *What Matters in College? : Four Critical Revisited*. San Francisco :
Jossey – Bar Publishers.
- Brown, H Douglas. (1980). *Principle of Language Learning and Teaching*. New Jersey:
Prentice – Hall.

- Clark, C.L. (January 1993). Teacher learning to teach: Stories teacher tell. University of Illinois at Urbana Champaign. *Dissertation Abstract International*, Vol. 53. No.7. 2332-A.
- Cruze, Wendel W. (1974). *Essential Psychology*. New York: The Ronel Press Company.
- Dobbins, Loy Henderson. (1969). Education and Occupation Aspiration and Expectation of High School Senior Boys in Five Louisiana Parishes. *Dissertation Abstracts International*, 29 (9). p.2958-A.
- Dusek. (1980). *The Development of Test Anxiety in Children*. In I.G. Sarason (ED.), *Test Anxiety : Theory, Research, and Application*. P.87-110. Hillsdale : Lawrence Erlbaum Associates, Publishers.
- Eiser, R.J. (1995). *Attitude chaos and the connectionist mind*. (2nd ed.). Massachusetts Brasil Blackwell Inc.,
- Evans, J.M.; & M. Brueckner. (1992). *Teaching and you*. Committing, Preparing and Succeeding. Needham Heights, Massachusetts.
- Good, Carter V.; et al. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-Hill.
- Johnston, James G. (December 1975). A need Analysis of Aspiration for post Secondary Education Plane of Adolescents. *American Sociological Review*. 34(22): 89.
- Krech, David. (1962). *Individual in Society*. New York: McGraw – Hill Book Company, Inc.
- Lawrens, Frances. (1976). Student Perception of classroom Learning Environment in Biology, Chemistry and Physics. *Journal of Research in Science Teaching*.: 418.
- Martin, G.J. (1991). Teachers' Preception on first year teaching and the role of teacher education program on teaching. *Dissertation Abstract International*. 53,3: 885-A.
- Morris, S.G. (1990). *Psychology*. (7th ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Nurmi, J.E. (1991). *How do adolescents see their future? : A review of the development of future orientation and planning*. Development review 11.
- Rokeach, Milton. (1970). *Beliefs Attitudes and Values*. San Francisco: Jossey Bass Inc.
- Seginer, Rachel; & Hoda Halabi. (1991). Cross-Cultural Variation of Adolescents' Future Orientation : The Case of Israeli Druze Versus Israeli ARAB and Jewish Male. *Journal of Cross Cultural Psychology*. 22(2).
- Shiffman, L.G. & Kanuk, L.L. (2000). *Consumer Behaviour*. (7th Ed). London: Prentice Hall International.
- Strike, K.A. (1990). Is Teaching a professional: How would we know ?. *Journal of Personnel Evaluation in Education*. 4(1): 91.

- Tinto, Vincent. (1975). Dropout from Higher Education: A Theoretical Synthesis of Recent Research. *Review of Educational Research* (1): 89-125.
- Triandis, H.C. (1971). *Attitude and attitude change*. New York: John Wiley and Sons.,Inc.
- Yamane, Taro. (1967). *Statistic : An Introductory Analysis*. 2nd ed. New York: Harper.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการศึกษาค้นคว้า

แบบสอบถาม

เรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิต
โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 8 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ กลุ่มสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร นิสิตสามารถแสดงความรู้สึกรู้สึกและความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนิสิตไม่มีข้อถูกหรือผิดและไม่มีผลกระทบต่อการเรียนแต่อย่างใด ในการตอบแบบสอบถามนิสิตไม่ต้องลงชื่อ คำตอบทั้งหมดจะเก็บเป็นความลับไม่เปิดเผย ให้ผู้อื่นทราบ

ขอขอบคุณนิสิตทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางลดา ประถมของ
นิสิตระดับปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนิสิต เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หรือเติมข้อความลงไปในช่วงว่าง ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ ☐ เพศชาย ☐ เพศหญิง

2. สาขาวิชา

- ☐ ภาษาไทย
- ☐ ภาษาอังกฤษ
- ☐ คณิตศาสตร์
- ☐ วิทยาศาสตร์ทั่วไป
- ☐ วิทยาศาสตร์-ชีววิทยา
- ☐ วิทยาศาสตร์-เคมี
- ☐ วิทยาศาสตร์-ฟิสิกส์
- ☐ สังคมศึกษา
- ☐ พลศึกษา-สุขศึกษา
- ☐ พลศึกษา
- ☐ สุขศึกษา
- ☐ การประถมศึกษา
- ☐ เทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา
- ☐ จิตวิทยาการแนะแนว
- ☐ ศิลปกรรมศาสตร์ศึกษา - ทัศนศิลป์ศึกษา
- ☐ ศิลปกรรมศาสตร์ศึกษา - ดนตรีศึกษา (ไทย)
- ☐ ศิลปกรรมศาสตร์ศึกษา - ดนตรีศึกษา (สากล)
- ☐ ศิลปกรรมศาสตร์ศึกษา - ศิลปะการแสดงศึกษา

3. เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ในภาคเรียนที่ผ่านมา

4. รายได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครองเฉลี่ย บาท /เดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าตั้งใจทำคะแนนการเรียนให้ได้ สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้					
2	ถ้าผลการเรียนไม่ดี ข้าพเจ้าต้องใช้ ความพยายามมากขึ้น					
3	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคติประจำใจที่ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จ อยู่ที่นั่น”					
4	ข้าพเจ้าพยายามตั้งใจเรียนอย่างเต็ม ความสามารถ					
5	ข้าพเจ้าพยายามส่งงานตามที่ได้รับ มอบหมายตรงเวลา					
6	ข้าพเจ้าพยายามอ่านหนังสือล่วงหน้า มาก่อนเข้าเรียนเสมอ					
7	ในบทเรียนที่ยาก ข้าพเจ้าพยายาม หมั่นทบทวนหลายๆ ครั้งจนเข้าใจ					
8	ข้าพเจ้าพยายามเรียนให้สำเร็จตามที่ ได้กำหนดไว้					
9	เมื่อมีปัญหาหรือข้อสงสัยในบทเรียน ข้าพเจ้ามักจะถามอาจารย์ด้วยตนเอง					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
10	ในวันหยุดสุดสัปดาห์ ข้าพเจ้าใช้เวลา ส่วนใหญ่ในการทบทวนบทเรียน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของ นิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ก. ด้านการคาดการณ์ไกลและการตัดสินใจ เมื่อได้ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ข้าพเจ้าจะตั้งใจศึกษาเล่าเรียนเพื่อความก้าวหน้าของชีวิต					
2	ข้าพเจ้าสำรวจความสามารถของตนเองก่อนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ					
3	ข้าพเจ้าตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพในอนาคตตามความสนใจของตนเอง					
4	ข. ด้านการแก้ปัญหาและการวางแผน เมื่อข้าพเจ้าเรียนอ่อนในวิชาใด ข้าพเจ้าจะหาความรู้เพิ่มเติมในรายวิชานั้น					
5	ข้าพเจ้าวางแผนแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนไว้ล่วงหน้า					
6	ข้าพเจ้าวางแผนการทำงานให้สามารถส่งตามกำหนดได้ทุกครั้ง					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
7	ค. ด้านการรู้จักเลือกกระทำ การรอคอย และการมีความเพียรพยายามใน ปัจจุบันเพื่อความสำเร็จในชีวิต ถ้าข้าพเจ้าเรียนไม่เข้าใจวิชาใดวิชาหนึ่ง ข้าพเจ้าจะเลิกเรียนทันที					
8	ข้าพเจ้าไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค โดยพยายาม ตั้งใจเรียนให้ประสบความสำเร็จ					
9	ข้าพเจ้าไม่ค่อยอดทนต่อความยากลำบาก ในการเรียน					
10	ข้าพเจ้าพยายามเรียนให้ดีที่สุด แม้ว่าผล การเรียนในปัจจุบันยังไม่ได้เท่าที่ควร					
11	แม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่ชอบเรียนในบางวิชาที่ ยาก แต่ข้าพเจ้าก็ตั้งใจเรียนเพื่อทำผลสอบ ให้ได้คะแนนดี					
12	ข้าพเจ้าหาโอกาสเรียนต่อในระดับสูงเพื่อให้ ได้งานทำที่มีรายได้สูง					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าประกอบอาชีพครูหลังจากจบการศึกษา					
2	ผู้ปกครองไม่คาดหวังผลการเรียนที่ดีจากข้าพเจ้า					
3	ผู้ปกครองคาดหวังให้ข้าพเจ้ามีโอกาสก้าวหน้าในการประกอบอาชีพครู					
4	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าได้รับความรู้มากๆ จากการเรียนวิชาชีพครู					
5	ผู้ปกครองคาดหวังให้ข้าพเจ้าเป็นครูที่ดี					
6	ผู้ปกครองคาดหวังให้ข้าพเจ้าเป็นครูที่เอาใจใส่ต่อศิษย์					
7	ผู้ปกครองเอาใจใส่เรื่องการเรียนในวิชาชีพครู					
8	ผู้ปกครองหมั่นซักถามเรื่องการเรียนในวิชาชีพครู					
9	ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของอาชีพครู					
10	ผู้ปกครองไม่ให้ความสนใจแก่ข้าพเจ้าในการเรียนวิชาชีพครู					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ก. สถานที่เรียน ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก					
2	สภาพของห้องเรียนมีความเป็น ระเบียบเรียบร้อย					
3	ภายในห้องเรียนมีโต๊ะเก้าอี้สำหรับนิสิต อย่างเพียงพอ					
4	ห้องเรียนมีขนาดกว้างพอเหมาะกับ จำนวนนิสิต					
5	บริเวณโดยรอบมหาวิทยาลัยมีสถานที่ นั่งทำงานจัดไว้เหมาะสม					
6	บริเวณโดยรอบห้องเรียนไม่มีเสียงดัง รบกวน					
7	ข. สื่ออุปกรณ์การเรียน นิสิตมีโอกาสใช้สื่อการเรียนการสอน อย่างทั่วถึง					
8	สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ใช้มี ความหลากหลาย					
9	สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ใน สภาพพร้อมใช้งาน					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ก. การปฏิบัติตนของนิสิตต่ออาจารย์ ข้าพเจ้าเคารพอาจารย์					
2	ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำสั่งสอนของอาจารย์					
3	เมื่อพบอาจารย์ ข้าพเจ้าไม่แสดงความเคารพ					
4	ข้าพเจ้าไม่ตั้งใจเรียนในวิชาที่ข้าพเจ้าไม่ชอบ อาจารย์ผู้สอน					
5	ข้าพเจ้ามักลืมทำงานตามที่อาจารย์สั่ง					
6	ข้าพเจ้าไม่กล้าปรึกษาอาจารย์ เมื่อมีปัญหา ด้านการเรียน					
7	ข. การปฏิบัติตนของอาจารย์ต่อนิสิต ข้าพเจ้ารู้สึกทึ่งว่าอาจารย์สนใจนิสิต					
8	ข้าพเจ้ารู้สึกทึ่งว่าอาจารย์เอาใจใส่นิสิตเป็น อย่างดี					
9	อาจารย์ให้ความรักความอบอุ่นแก่นิสิตอย่าง เท่าเทียมกัน					
10	อาจารย์ยินดีให้คำแนะนำเมื่อข้าพเจ้ามี ปัญหาด้านการเรียน					
11	อาจารย์ไม่เป็นกันเองกับนิสิต					
12	อาจารย์แนะนำเรื่องที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับ การเรียนแก่ข้าพเจ้า					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
13	อาจารย์ให้คำปรึกษาข้าพเจ้าด้วยความ เต็มใจ					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทหลายคน					
2	ข้าพเจ้าได้รับความร่วมมือในการทำงาน กลุ่มจากเพื่อนน้อยมาก					
3	ข้าพเจ้าปฏิบัติต่อเพื่อนด้วยความจริงใจ					
4	ข้าพเจ้าไม่ให้ความช่วยเหลือเพื่อน เมื่อเพื่อนมีปัญหา					
5	เพื่อนให้ความเป็นกันเองกับข้าพเจ้า					
6	เพื่อนแสดงความเป็นมิตรกับข้าพเจ้า อยู่เสมอ					
7	ข้าพเจ้าไม่เคยให้กำลังใจเพื่อนเมื่อ เพื่อนมีปัญหา					
8	ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาเพื่อนได้เมื่อมี เรื่องไม่สบายใจ					
9	เมื่อข้าพเจ้าทำความผิด เพื่อนไม่ให้ กำลังใจข้าพเจ้า					
10	เมื่อเพื่อนไม่สบาย ข้าพเจ้าจะคอยดูแล เพื่อน					
11	เมื่อเพื่อนไม่สบาย ข้าพเจ้าช่วยเหลือ งานของเพื่อนเท่าที่ทำได้					
12	เพื่อนคอยดูแลเอาใจใส่เมื่อข้าพเจ้า เจ็บป่วย					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
13	เพื่อนและข้าพเจ้ายอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน					
14	เพื่อนและข้าพเจ้าให้ความช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกันด้านการเรียน					
15	ข้าพเจ้าและเพื่อนมักแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในเรื่องการเรียนเสมอ					
16	ข้าพเจ้าให้ความช่วยเหลือเพื่อนเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัว					
17	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทเรียน เพื่อนจะช่วยอธิบายให้					
18	เมื่อใกล้เวลาสอบ ข้าพเจ้าและเพื่อนจับกลุ่มติวกัน					
19	เมื่อว่างจากการเรียน ข้าพเจ้ากับเพื่อนมักทำกิจกรรมร่วมกันเสมอ					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึกรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ด้านความคิด

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู เมื่อ นิสิตอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความคิดของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนิสิตมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนิสิตมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนิสิตบ้าง ไม่ตรง บ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนิสิตน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1	เมื่อคิดถึงอาชีพครู ข้าพเจ้าคิดว่า ครูเป็นอาชีพที่ไม่น่าภาคภูมิใจ					
2	ครูเป็นอาชีพที่ไม่ก้าวหน้า					
3	ครูเป็นอาชีพที่เหมาะสมสำหรับผู้ที่ไม่ ทราบว่าจะประกอบอาชีพอะไร					
4	ครูเป็นอาชีพที่ต้องขัดเกลานักเรียน ให้เป็นคนดี					
5	ครูเป็นอาชีพที่ต่ำต้อยกว่าอาชีพอื่น					
6	ครูเป็นอาชีพที่ใครๆ ก็เป็นได้					
7	ครูเป็นอาชีพที่ต้องมีความรับผิดชอบ สูง					

ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู เมื่อ นิสิตอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนิสิตมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนิสิตมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนิสิตน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	เมื่อคิดถึงวิชาชีพครู ข้าพเจ้ารู้สึกว้า ข้าพเจ้าภูมิใจในวิชาชีพครู					
2	ข้าพเจ้าไม่อยากเป็นครู เพราะเงินเดือน น้อย					
3	ข้าพเจ้ามีใจรักในวิชาชีพครู					
4	ข้าพเจ้าเบื่อหน่ายต่อการเรียนวิชาชีพครู					
5	ข้าพเจ้าพอใจที่ได้ศึกษาต่อในวิชาชีพครู					
6	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงานกับนักเรียน					
7	ข้าพเจ้าไม่ชอบวิชาชีพครู					
8	ข้าพเจ้าไม่พอใจในการเรียนวิชาชีพครู เพราะเรียนยาก					
9	ข้าพเจ้าสนใจที่จะประกอบวิชาชีพครู เพราะเป็นวิชาชีพที่สังคมยอมรับ					
10	ข้าพเจ้าชอบวิชาชีพครูเพราะทำให้ต้อง หมั่นแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ					

ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู เมื่อ
 นิสิตอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรง
 กับพฤติกรรมที่เกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของนิสิตเป็นประจำ
บ่อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของนิสิตบ่อยมากแต่ไม่ทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของนิสิตน้อยครั้ง
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นน้อยครั้งมาก หรือแทบไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อย	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
1	เมื่อข้าพเจ้าเรียนวิชาชีพครู ข้าพเจ้า ปฏิบัติตนดังต่อไปนี้ ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนวิชาชีพครูให้ดีที่สุด					
2	ข้าพเจ้าไม่เข้าเรียนในวิชาชีพครู					
3	ข้าพเจ้าเรียนวิชาชีพครูด้วยความมีวินัย					
4	ข้าพเจ้าเก็บเกี่ยวความรู้ในการเรียน วิชาชีพครูให้มากที่สุด					
5	ข้าพเจ้าไม่รับผิดชอบในการเรียน วิชาชีพครู					
6	ข้าพเจ้าเก็บเกี่ยวประสบการณ์ในการ เรียนวิชาชีพครูให้มากที่สุด					

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
7	เมื่อข้าพเจ้าเป็นครู ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตนดังต่อไปนี้ ข้าพเจ้าจะไม่สนใจการฝึกรอบรรมทางวิชาชีพครูเพิ่มเติม					
8	ข้าพเจ้าจะเป็นครูที่มีความเสียสละ					
9	ข้าพเจ้าจะทุ่มเททำงานอย่างเต็มความสามารถ					
10	ข้าพเจ้ามีวิธีสอนนักเรียนที่น่าสนใจ					
11	ข้าพเจ้าจะรับผิดชอบต่อหน้าที่ความเป็นครู					
12	ข้าพเจ้าเก็บความลับของนักเรียนไม่ได้					
13	ข้าพเจ้าจะปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจเพื่อให้ได้งานที่ดีที่สุด					

ภาคผนวก ข

คำอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ทางการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.246
2	3.457
3	5.658
4	4.854
5	3.373
6	3.789
7	3.877
8	2.603
9	2.602
10	3.413

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .847

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	6.324
2	2.904
3	2.918
4	2.355
5	5.174
6	2.233
7	2.099
8	4.893
9	2.844
10	3.872
11	3.048
12	2.192

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .820

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.424
2	2.762
3	3.399
4	4.608
5	7.471
6	5.421
7	4.503
8	4.603
9	3.546
10	4.357

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .903

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.583
2	2.282
3	3.457
4	2.273
5	2.970
6	2.576
7	2.102
8	3.776
9	2.335

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .817

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง
นิสิตกับอาจารย์

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.151
2	2.869
3	3.312
4	2.480
5	2.212
6	2.554
7	3.286
8	4.160
9	2.377
10	2.586
11	2.905
12	2.954
13	3.077

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .786

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิต
กับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.722
2	3.313
3	2.602
4	2.399
5	5.211
6	3.344
7	2.715
8	3.728
9	2.253
10	5.944
11	3.113
12	2.725
13	4.736
14	5.309
15	2.563
16	2.359
17	3.500
18	2.464
19	3.810

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .877

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู
ด้านความคิด

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.067
2	4.615
3	5.147
4	2.333
5	2.572
6	3.055
7	2.333

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .782

ตาราง 14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู
ด้านความรู้สึก

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
8	3.364
9	2.864
10	2.314
11	4.370
12	2.905
13	2.862
14	3.305
15	3.232
16	2.709
17	6.016

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .902

ตาราง 15 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู
ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
18	2.547
19	3.409
20	4.680
21	3.839
22	2.812
23	3.122
24	3.415
25	2.117
26	2.455
27	2.355
28	2.280
29	2.101
30	2.695

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .865

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .934

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศร 0519.12/ ๒๘๓๕

วันที่ ๑๗ มกราคม 2552

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

เนื่องด้วย นางนาถดา ประถมของ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 5 ที่เปิดสอนหลักสูตร กศ.บ. 5 ปี ตอบแบบสอบถาม องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2552

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางนาถดา ประถมของ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศร 0519.12/๕๘๓๔

วันที่ ๒๖ มกราคม 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

เนื่องด้วย นางนาถดา ประถมของ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 5 ที่เปิดสอนหลักสูตร กศ.บ. 5 ปี ตอบแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2552

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางนาถดา ประถมของ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/๐๘๓๖

วันที่ ๑๖ มกราคม 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพลศึกษา

เนื่องด้วย นางนาถดา ประถมของ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสงคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 5 ที่เปิดสอนหลักสูตร กศ.บ. 5 ปี ตอบแบบสอบถาม องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2552

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางนาถดา ประถมของ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/ ๐๘๓๓

วันที่ ๑๗ มกราคม 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางนาถดา ประถมของ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 5 ที่เปิดสอนหลักสูตร กศ.บ. 5 ปี ตอบแบบสอบถาม องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2552

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางนาถดา ประถมของ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์สมชาย ตันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศร 0519.12/๘๘ 38

วันที่ ๑7 มกราคม 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางนาถดา ประถมของ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 5 ที่เปิดสอนหลักสูตร กศ.บ. 5 ปี ตอบแบบสอบถาม องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2552

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางนาถดา ประถมของ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/๕๕๖๖

วันที่ ๑๖ มกราคม 2552

เรื่อง ขออนุมัติโครงการเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน คณะบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

เนื่องด้วย นางนาถดา ประถมของ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสงคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 5 ที่เปิดสอนหลักสูตร กศ.บ. 5 ปี ตอบแบบสอบถาม องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2552

จึงเรียนมาเพื่อขออนุมัติโครงการ ได้โปรดพิจารณาให้ นางนาถดา ประถมของ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศร 0519.12/๐๘๓๒

วันที่ ๑๗ มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางนาถดา ประถมของ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์เวรณี กริทอง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตพัฒนา กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางนาถดา ประถมของ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/๐๘๓1



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๗ มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา

เนื่องด้วย นางนาถดา ประถมของ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางนาถดา ประถมของ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-573-3228

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางนาถลดา ประถมของ
วันเดือนปีเกิด	14 สิงหาคม 2520
สถานที่เกิด	อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	38/32 หมู่บ้านเปี่ยมสุข บางแม่นาง ซอยวัดบางโค ถนนกาญจนาภิเษก ตำบลบางแม่นาง อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี 11140
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	นักวิชาการศึกษา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนท่าม่วงราษฎร์บำรุง
พ.ศ. 2538	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนท่าม่วงราษฎร์บำรุง
พ.ศ. 2542	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยาและการแนะแนว) (เกียรตินิยมอันดับ 2) จาก มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2552	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ